

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Ocak | Şubat | Mart 2021

Yeşaya

İçindekiler

1	Kimlik Sorunu (26 Aralık–1 Ocak)	4
2	Liderlik Sorunu (2–8 Ocak)	12
3	Dünyanız Başınıza Yıkılınca (9–15 Ocak)	20
4	Çetin Yol (16–22 Ocak)	28
5	Barışın Soylu Prensi (23–29 Ocak)	36
6	Rab'bin Yerine Geçmek (30 Ocak–5 Şubat)	44
7	Asurluların Yenilgisi (6–12 Şubat)	52
8	“Avutun Halkımı” (13–19 Şubat)	60
9	Hizmet Etmek ve Kurtarmak (20–26 Şubat)	68
10	Düşünülmeyeni Yapmak (27 Şubat–5 Mart)	76
11	Sevgiyi Sürdürmek (6–12 Mart)	84
12	Ulusların Arzusu (13–19 Mart)	92
13	Yeryüzünün Yeniden Doğuşu (20–26 Mart)	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar
Roy E. Gane

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Marisa Ferreira

Çeviri
Suha Önder

Redaksiyon
Dilara Souza de Oliveira

© 2020 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemler telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebti Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebti Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2021 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır):

YÇ, Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM, Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

CAN, Bünyanın Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

TC, Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Yeşaya:

“Avutun Halkımı”

Daha ilk vaazıyla birlikte, Yeşaya'nın sözleri akıllarımıza kazındı. Bunlar unutulmaz sözlerdi. Bunlar sadece anlam dolu değil, aynı zamanda umut dolu, vaat dolu sözlerdi: “Tanrı bizimle” (Yşa 7:14). “Çünkü bize bir çocuk [İsa] doğacak” (Yşa 9:6), “Her vadi yükseltilecek,” (Yşa 40:4) ve “Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden O'nun [İsa'nın] bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler O'nun yaralarıyla şifa bulduk.” (Yşa 53:5).

Sözler resimleri, görüntüleri, yankıları yaratır; zayıf ve güçsüz sarf edilen sözler, zayıf ve güçsüz betimlemeleri; güçlü, rafine ve sanatsal bir şekilde sarf edilen sözler ise güçlü ve rafine betimlemeleri yaratır. Bu da bize Yeşaya'nın sözlerinin neden 27 yüzyıl sonra bile taptaze bir şekilde canlılığını koruduğunu açıklamaktadır.

Örneğin acı çeken kul örneğinde (Yşa 52:13–53:12), Yeşaya, Eski Ahit'in başka herhangi yerinde rastlanmayan bir şekilde Mesih tasvirini tüm detaylarıyla gözler önüne sermektedir. Sadece bu bölüm bile ona neden “Müjde peygamberi” lakabının takıldığını anlatmaya yeterlidir.

Buna ilave olarak, Babil'i fetheden Pers kralı Koreş'ten, 150 yıl öncesinde, ismiyle hitap ederek kehanette bulunması (Yşa 44:28-45:6) o kadar mükemmel bir kesinliktedir ki, bazı araştırmacılar bunun “ikinci bir Yeşaya” tarafından yazılmış olabileceği bahanesini uydurmalarına neden olmuştur.

Canlı betimlemelerle harmanlanmış, eşsiz ezgisel ritim ve dengede, Beethoven benzerliğinde dramatik karşıtlıklarla ve süregelen karmaşık olayların aşamalarının ve gelişiminin sofistike senfonik bir metotla ele alınan derin konuların yer aldığı Yeşaya'ya vahyedilen bu kitap, göklerin yeryüzünden yüksek olması gibi (bkz. *Ysa 55:9*) ilâhi düşüncelerin de dünyevi düşüncelerden daha yüce olduğunu gösteren değerli bir edebi eserdir. Yeşaya'nın kitabı, çeviri neticesinde İbranice'ye has sözcük oyunları ve aliterasyonları kaybetmesine rağmen, ister dünyevi, ister dini olsun, yine de edebiyat tarihinde eşine az rastlanan eserlerdendir.

Onun sözlerinin, bu kadar etkili, ezgisel, duygusal ve güçlü olduğunu biliyoruz da, acaba Yeşaya adındaki adamı ve yazarken, vaaz verirken ve peygamberlik ederken içinde yaşamış olduğu dünyayı yeterince tanıyor muyuz? Zalim Asur İmparatorluğu'nun gücünün zirvesine ulaştığı çağ, korkunç tehlikelerle dolu bir çağdı. Daha da kötüsü Yahuda halkı, seçilmiş halk ahlaki bir çöküntüye doğru batmaktaydı. Ağgözlülük ve sefalet sokaklarda hüküm sürmekteydi. Onların bu zenginlik ve hayatta kalma mücadelesinde, kimileri uyuşturucunun dumanını keyifle ciğerlerine çekerken, kimileri de çaresizlik içinde kıvrılmaktaydı. Geriye kalanları bu inkârcılık durumundan kurtararak gerçeğe yönelten Yeşaya, ulusunun kimliğini korumaya çalışmış, Allah'a, İsrail'in Tek Kutsal'ı, göklerin ve yerin yaratıcısı, onları ismiyle Bilen ve söz dinledikleri... ve itaat ettikleri takdirde onları ateşten kurtaracağına söz veren Allah'a sadık kalmalarını vaaz etmiştir.

Yeşaya krallara öğüt vermişti. Allah'ın kalan topluluğu Asurlu askerler tarafından bir kentte kuşatıldığında, Yeşaya'nın sözleri Kral Hizkiya'yı Yerusâlim'in tek umudu olan bir mucize araması konusunda güçlendirmişti (*Ysa 36-37*). Eğer Yerusâlim yüzyıl sonra Babilliler yerine Asurluların eline düşmüş olsaydı, Asurluların bozguna uğratıldığı insanlar için uyguladığı siyaset, Yahuda kimliğini tamamen ortadan kaldırırdı. O takdirde ne Yahudi halkı olur ne de onların soyundan gelen dünyanın Kurtarıcısı Mesih olurdu.

Bu çeyrek yılda Yeşaya'ya, onun sözlerine, yaşadığı çağa, zor koşullarına, fakat çoğunlukla onun Allah'ına, geçmişte olduğu gibi günümüzde de bizlere seslenen ve "Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin" (*Ysa 43:1*) diyen Allah'ı incelemeye çalışacağız.

İbranice bir bilim adamı olan Dr. Roy Gane, Michigan, Berrien Springs'teki Andrews Üniversitesi kampüsündeki Yedinci Gün Adventist Teoloji Semineri'nde Eski Abit öğretmenidir.

Kimlik Sorunu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 1:1-9; Yeşaya 1:10-17; Yeşaya 1:18; Yeşaya 1:19-31; Yeşaya 5:1-7.*

HATIRLAMA METNİ: “Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da yapığI gibi bembeyaz olacak.” (*Yşa 1:18*).

UNUTKANLIKLAR ÜLKESİNDE KAYBOLMAK. İrlanda’da çalılardan yapılmış çitler boyunca uzanan uzun toprak yollardan otomobilinizle geçtiğinizde yolunuz sık sık otlamasını bitirmiş sakin sakin ahırına dönen inek sürüleri tarafından kesilir. Yanlarında çobanları bulunmasa bile onlar doğruca sahibinin ahırına giderler. Onlar nereye ve kime ait olduklarını çok iyi bilirler.

Büyük bir dükkanda annesini kaybetmiş küçük bir çocuk “Annemi kaybettim!” diye bağırdığında belki dükkanın içinde bulunan bir sürü anneler denizinin ortasında tam olarak annesinin yerini bilmese bile dükkanın her tarafını dolaşıp kendi annesini bulabilir.

Üzücü olan, hem İrlandalı ineklere hem de kaybolan küçük çocuğa kıyasla, Yahuduların Rab’be, Göksel Rab’be ait olduklarını unutmaları ve bu yüzden de antlaşma halkı olarak gerçek kimliklerini kaybetmeleriydi. “Çocuklar yetiştirip büyüttüm, ama bana başkaldırdılar. Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor, halkım anlamıyor” (*Yşa 1:2, 3*).

Bu hafta Rab’bin, halkını yeniden kendisine yöneltmek için verdiği uğraşI gözden geçireceğiz.

*2 Ocak Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Ey Gökler Dinleyin! (Ysa 1:1-9)

Yeşaya Kitabı, yazarını (Amots oğlu), mesajının kaynağını (bir görüm) ve konusunu (dört kralın yönetimi boyunca Yahuda ve başşehri olan Yerusalım) belirtmek suretiyle kısaca kendisini tanıtmaktadır. Konu aynı zamanda Yeşaya'nın ilk dinleyici topluluğunun onun yaşadığı çağda kendi ülkesinden olduğunu belirtmektedir. Peygamber onların durumları ve kaderleri ile ilgili olarak onlara seslenmektedir.

Kendisinin aktif olduğu çağda bu kralların yönetimlerinden bahsederek, Yeşaya dinleyicilere yakınlaşmakta ve kitabını belirli bir dönemde vuku bulan tarihi ve politik olaylara bağlamaktadır. Bu zaman çerçevesi bizleri direkt olarak 2.Krallar 15–20 ve 2.Tarihler 26–32'de geçen olaylara yönlendirmektedir.

Yeşaya 1:2'yi okuyun. Burada verilen mesajın ruhu nedir? Rab ne söylemektedir? Aynı fikir, tüm kutsal tarih boyunca nasıl görünmektedir? Aynı şeyi günümüz Hıristiyan kilisesi için de söylemek mümkün müdür? Yanıtınızı açıklayınız.

Yeşaya'nın mesajının “Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver!” diye başladığına dikkat edin. (Yas 30:19; 31:28 ile karşılaştırm). Rab, burada göklerin ve yeryüzünün kendisini dinlemesini ve anlamasını ima etmemektedir. Tam tersine bunu vurgulama için yapmaktadır.

Tarihte Hitit imparatoru gibi bir Yakın Doğu kralı, kendisinden daha düşük seviyedeki bir yönetici ile politik bir anlaşma yaptığında, tanıklık yapmaları için tanrılarına danışarak, anlaşmanın kötüye kullanılması durumunda kesinlikle uyarı ve cezanın ortaya çıkacağını vurgulamış olurdu. Ancak tabii ki kralların ilahi Kral'ı, Musa'nın zamanında İsrailiilerle anlaşma yaptığında tanıklık yapmaları için başka tanrılara danışmamıştı. Tek gerçek Tanrı olarak bunun yerine gökleri ve yeryüzünü bu rolü üstlenmeleri için davet etmişti (Ayrıca Yas 4:26'ya bakınız).

Dikkatle Yeşaya 1:1-9'u okuyun. Aşağıdaki boşluğa Yahuda'nın işlemiş olduğu günahları yazınız. Ayrıca bu günahların sonuçlarını da özellikle dikkate alın. Yahuda'nın suçu neydi ve bu suçun sonucunda ne oldu? Aynı zamanda 9. ayette hangi umut ortaya konmaktadır?

Kokuşmuş adetler (Yşsa 1:10-17)

Yeşaya 1:10'u okuyun. Acaba burada neden Sodom ve Gomora tasviri kullanılmaktadır? Rab hangi noktaya işaret etmek istemektedir?

Yeşaya 1:11-15'i okuyun. Rab orada bulunan insanlara ne söylemektedir? Rab neden halkının kendisine yaptığı ibadetleri ve sunuları reddetmektedir?

Kurban sunan ve yakaran aynı ellerin “kan dolu” olmasının nedeni, başkalarına şiddet uygulanmasından ve zulümdendir (Yşsa 1:15; 58:3, 4). Onlar, antlaşma topluluğunun diğer üyelerine gösterdikleri yanlış davranışlarla tüm İsraililerin Koruyucusu’nu da hor görmüş oldular. Diğer insanlara karşı günah işlemek, Rab’be karşı da günah işlemektir.

Tabii ki geleneksel ayin sistemini Allah kendisi düzenlemişti (Lev 1-16) ve Yerusolim tapınağını kendisine tahsis edilen bir yer olarak kurduymuştu (1Kr 8:10, 11). Fakat ayinlerin işleyişi, Allah’ın bu insanlarla yapmış olduğu antlaşma bağlamında anlaşılmalıydı. Allah’ın halkıyla bir arada tapınakta oturması, O’nun İsrail’le yaptığı antlaşma ile mümkündü. O halde ayinler ve dualar, sadece onların Allah’a ve antlaşmasına karşı ifade ettikleri iman sayesinde geçerli sayılmaktadır. Antlaşma topluluğunun diğer üyelerine yaptıkları yanlış davranışların neticesinde insanların hiçbir pişmanlık duymadan verdikleri sunular, sahte ayinleri yaratmıştı. Bu yüzden sunuları sadece geçersiz değil aynı zamanda da günahıtı! Onlar ayinsel faaliyetlerinin birer sadakat göstergesi olduğunu söyleseler de, davranışlarıyla antlaşmayı çiğnediklerini kanıtlamaktaydılar.

Yeşaya 1:16, 17’yi okuyun. Rab, halkına ne yapmasını emrediyor? Bu bağlamdaki metinler, İsa’nın Matta 23:23-28’de söyledikleri ile nasıl bir paralellik göstermektedir? Bu metinlerden ve bu metinler bağlamından, günümüzde kendimiz için nasıl bir mesaj çıkartabiliriz?

Af İddiası (Yşsa 1:18)

Yeşaya 1:18'i okuyun . Ayet üzerinde yeterince düşündükten sonra Rab'bin burada söylemiş olduklarından ne anladığınızı yazınız (tüm konteksti anlayabilmek için sonraki birkaç ayeti de okuyunuz).

Allah, sanki Yahudalıların anlaşmayı ihlal ettiklerini çok güçlü bir kanıtla ortaya koymuş (2-15. ayetler), ve onlara kendilerini düzeltmelerini salık vermişti (16, 17. ayetler). Bu çağrı, bir umudun olduğunu göstermektedir. Her şeyden evvel suç işlemeye yönelik davranışları, onları gittikleri bu yanlış yoldan nasıl geri çevirebilir? Ölüm döşeğindeki bir mahkum nasıl “zorbayı yola getirebilir, öksüzün hakkını verebilir ve dul kadını savunabilir? Fakat Allah “Gelin şimdi, davamızı görelim” (18. ayet) dediğinde, halkı ne kadar bozulmuş olursa olsun, Rab'bin halâ halkıyla birlikte olmak için neden aradığını, onların pişmanlık duyarak kötü yolları terk etmesini arzuladığını görebilmekteyiz.

Rab onlara kıpkızıl günahlarının ak pak olacağını söylemişti. Günahlar neden kızıldır? Çünkü “kan” (kan suçu) insanların ellerine bulaşan (15. ayet) kırmızı renktedir. Beyaz (ak) ise apaçık saflığın rengi, kan suçunun bulunmamasıdır. Burada Allah onlara kendilerini değiştirmelerini teklif etmektedir. Bu da bir anlamda Kral Davut'un Batşeva'yı elde etmesi ve kocasını öldürtmesiyle işlediği günah için Allah'a yalvarırken kullandığı dildir (Mez 51:7, 14'ü okuyun). Yeşaya 1:18'de, Allah'ın iddiası, halkını affetmek için yaptığı tekliftir!

Bir iddia olarak sunulan Allah'ın af teklifi, insanların yollarını değiştirmelerine nasıl neden olur? Yeşaya 1:18 ile Yeşaya 44:22'yi karşılaştırınız.

Artık Allah'ın halkını uyarmak için sarf ettiği keskin sözleriyle ne amaçladığını görebiliyoruz. Bu sözler halkını reddetmek için değil, tekrar kendisine döndürmek için söylenmiştir. O'nun bu af teklifi, halkının kendisini ahlaki olarak arındırması için Allah'ın yaptığı çağrısı destekleyen güçlü bir iddiadır (16, 17. ayetler). O'nun affi, halkın Allah'ın kudreti ile değişime uğramasını mümkün kılabilir. Burada, Yeremya 31:31-34'de affın Allah ile yeni bir kalp ilişkisini temel alması şeklinde önbildirilen “yeni anlaşmanın” tohumlarını görmekteyiz. Hiçbir zaman ödeyemeyeceğimiz bir borçla “kıpkızıl” olarak başladık. Affedilmeye olan gereksinim gerçeğinin mütevazı bir şekilde kabul edilmesinden yola çıkarak, Allah'ın verdiği her şeyi kabul etmeye hazır duruma geliriz.

Yemek Veya Yenilip Bitirilmek (Yşa 1:19-31)

Yeşaya 1:19-31'i okuyun. Burada tüm Kutsal Kitap boyunca ortaya çıkan hangi konuları görmekteyiz?

Yeşaya 1:19, 20'deki mantıksal yapıya dikkat ediniz: Eğer insanlar Allah'a itaat etmeye istekli olurlarsa ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceklerdir (19. *ayet*). Tam tersine O'nun af ve yeniden yapılanma teklifini reddederler ve O'na karşı isyan ederlerse bu kez kılıç onları yiyip bitirecektir (20. *ayet*). Seçim onlara kalmıştır. O zaman da bu ayetler onlar için ya bereket ya da lanet olacaktır.

Yeşaya 1, İsrail ulusu ile yapılan antlaşma zamanında Musa'nın Yasa 30:19da kaydedilen sözlerini tekrarlamaktadır: "Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum..."

Musa'nın bu sözlerini inceleyelim. Burada orta nokta olmadığına dikkat edin. Ya yaşam ya ölüm, ya bereket ya da lanet vardır. Acaba burada bizim için neden iki seçimden birisi vardır? Neden bir çeşit uzlaşma olanağı yoktur?

Musa'nın bu sözleri, Yasa 27–30'daki antlaşmanın düzenini sonuçlandıran (*Lev 26 ile karış.*) uyarılar, lütuflar ve lanetler serisini özetlemektedir. Bu antlaşmanın elemanları, (1) Allah'ın onlar için neler yaptığının yeniden sayılması, (2) antlaşmanın sürdürülebilmesi için gerekli koşullar/şartlar (emirler), (3) tanıklıklara başvuru, ve (4) antlaşma şartlarını ihlal ettiklerinde, insanlara uyarı olması için ne gibi bereketler ve lanetler geleceği.

Hititliler gibi İsraili olmayan halkların siyasi davranışlarında da bu elemanların aynı şekilde ortaya çıktığı görülmektedir. O halde İsraililerle antlaşma yapmak için Allah onların anlayabilecekleri, doğal ve karşılıklı bağlayıcı bir ilişki içerisinde seçim yaptıkları takdirde, olabildiğince etkili olan bir yol kullanmıştır. Antlaşmanın getirdiği potansiyel yararlar muhtemelen, fakat İsrail antlaşmayı ihlal ettiği takdirde eskisinden çok daha kötü bir duruma düşebilirdi.

İmanlı yaşamın süresince yukarıda anlatılan lütuf ve belâ ilkelelerini ne şekilde yaşadın?

Acıklı Bir Aşk Ezgisi (Yşa 5:1-7)

Yukarıdaki ayetlerde geçen ezgiyi okuyun. Bu benzetmenin anlamı nedir?

Allah bu benzetmenin anlamını sadece sonunda yani 7. ayette açıklamaktadır. Allah bu benzetmeyi kullanarak, insanların gerçek durumlarını itiraf etmeleri için objektif bir biçimde kendilerine bakmaları konusunda yardımcı olmaktadır. Allah bu yaklaşımı Kral Davut ile etkili bir biçimde kullanmıştı (2Sa 12:1-13 ile karş.). Allah burada “aşk ezgisi” deyimini kullanarak, başlangıçta halkına karşı olan yaklaşımını ortaya koymaktadır. O’nun halkıyla olan ilişkisi, karakteri olan sevgisinden kaynaklanmaktadır (1Yu 4:8). Aynı şekilde karşı taraftan da sevgi beklemektedir. Fakat “üzüm” beklerken “yabani üzüm” (İbranice’de “pis kokan şeyler” anlamına gelir) aldı.

Rab, Yeşaya 5:4’de “Bağım için yapmadığım ne kaldı?” derken ne anlatmak istemektedir?

Allah ilerleyen ayetlerde şöyle demektedir: “Şimdi bağma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler; duvarını yıkacağım, varsın çiğnesinler. Viraneye çevireceğim onu” (Yşa 5:5, 6).

Günah işlediğimizde Allah bir çırpıda korumasını çekerek ve yok ederek bizlerle olan bağlantısını kesmez. O, affi alabilmemiz için sabırla bize bir fırsat tanır (2Pe 3:9 ile karş.). O, kendisine yanıt veren kişiyle bağlantısını kesmez. O, yanıt için bir umut olduğu sürece yardıma hazırdır. O, derhal “Hayır!” yanıtını kabul etmez, çünkü cahil olduğumuzu ve günah tarafından aldatıldığımızı iyi bilir. Fakat bizimle bir noktaya kadar gelme bile O eninde sonunda yapacağımız seçimi kabul eder ve seçmiş olduğumuz bu yolda ilerlememize izin verir (Vah 22:11 ile karş.).

Eğer ısrarla Kutsal Ruh’u aracılığıyla Allah’ın yapmış olduğu çağrılarını reddedersek, er geç dönülmez nokta sınırını aşmış oluruz (Mat 12:31, 32). Mesih’ten dönüş tehlikelidir (İbr 6:4-6). Özgür seçimimize saygı duyduğu için Allah’ın yapacağı çok şey vardır.

Yeşaya 5:4’de geçen “Bağım için yapmadığım ne kaldı...” görüşünü ele alın ve O’nun kendisini günahlarımız için nasıl feda ettiğine, Yasa’sını çiğnediğimiz için bedelini bedeniyle nasıl ödediğine Çarmıh’ın ışığından bakın. Bizler için orada yapılandan daha fazla ne yapılabilirdi? Çarmıhta ikamet etmek bizlere kurtuluş güvencesini nasıl verir ve bizleri pişmanlık duyarak yolunuzu değiştirmemiz konusunda nasıl motive eder?

EK ÇALIŞMA: Yeşaya 1:4 bağlamında Ellen White şöyle yazmıştır: “Tanrı’nın ilan ettiği insanlar O’nu terk ettiler ve bilgeliklerini kaybederek tüm anlayışlarını sapıttılar. Eski günahlarından arındırılmış olduklarını unutmuş oldukları için artık ileriye göremiyorlardı. Huzursuz ve kararsız bir şekilde karanlığa doğru yol aldılar, zihinlerinden daha önce sahip oldukları özgürlüğün, güvencenin ve mutluluğun anılarını sildiler. Cüretkâr bir biçimde her tür tehlikeye çılgınca atlayarak Allah’ın inayetinin karşısında yer aldılar ve zaten üzerlerinde bulunan suçu daha da derinleştirdiler. İlahî karaktere karşı olan ve Allah’ı merhametten yoksun ve affetmez biri olarak tanıtan Şeytan’ın hamlelerine kulak verdiler.”—*The SDA Bible Commentary*, Cilt 4, S. 1137.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kendini nasıl “yıkayabilirsin?” Bu cümlemin anlamı nedir? (bkz. Flp 2:12, 13).
- ❷ Bağcının aşk ezgisini İsa nasıl uyarlamış, genişletmiş ve uygulamıştır? *Mat 21:33-45; Mar 12:1-12; Luk 20:9-19*. Yedinci-Gün-Adven-tistleri olarak burada bizim için nasıl bir ders vardır?
- ❸ Allah’ın sunduğu af ile O’nun yaşamlarımızda başarmış olduğu değişim arasındaki ilişki nedir? Hangisi başta gelir, değişim ve sonra af mı—yoksa af ve sonra değişim mi? Hangisinin önce geldiğini bilmek neden önem taşır?
- ❹ Yukarıdaki alıntıda Ellen White, insanların “Allah’ın inayetinin karşısında” yer aldıklarını söylemektedir. Bunun anlamı nedir?

ÖZET: Allah’ın halkı O’nu unutup, lütuflarını olağan kabul ettiğinde, Allah onlara kendisiyle yapılan antlaşmaya dahil olacaklarını hatırlatmaktadır. Allah, merhametkâr bir şekilde onlara durumlarını göstermekte, koruyuculuğunu esirgediğinde başlarına gelecek olan yıkım konusunda uyarmakta ve onlara şifa vermesi ve arındırmasına izin vermeleri konusunda ısrar etmektedir.

Kandırılmak (Ukrayna)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Yedinci Gün Adventist diyakonu, Doğu Ukrayna'daki çatışmadan kaçan ve daha sonra evine davet ettiği bir anne ve genç oğlu tarafından kandırılmayı asla beklemiyordu. Ama bundan dolayı herhangi bir pişmanlık duymuyor. Valentin Zaitsev, "Tanrı için samimi yüreklerle hareket ettik ve Tanrı'nın, onunla aramızda yargıç olmasına izin vereceğiz" dedi.

Hikaye, 2015 yılında Valentin, ülkesinde yerinden edilmiş mültecilerin ilk kısmının Karadeniz'deki Mykolaiv şehrine ulaştığını öğrendiğinde başladı. Ülke içindeki, yerlerinden edilmiş insanların hali yüreğine dokundu. Bir inşaat ustabaşısı olan Valentin, eşiyile birlikte, iki binada, oda başına altı ila sekiz kişi olmak üzere, 50 mültecinin yaşadığı bir pansiyona doğru yola çıktı. Valentin kendisini bir Hristiyan olarak tanıttı ve mültecilerin neye ihtiyaç duyduklarını sordu. Cevaplar öncelikle çocuk bezi ve ıslak mendil oldu. Valentin, "Süpermarkete gittik ve ikisini de aldık," dedi. "Daha sonra başka ne sağlayabileceğimizi sorduk ve onlar iç çamaşırı, hijyenik kadın malzemeleri ve patates istediler. Yetkililer onlara kalacak bir yer vermişlerdi ama başka hiçbir şeyleri yoktu."

Arkadaşlıkları büyüdükçe Valentin yeni arkadaşlarını Kutsal Kitap çalışmalarına davet etti. Onbir kişi kabul etti ve Adventist bir pastör her akşam onlarla çalışmaya başladı. Sonra pansiyonda bir kavga patlak verdi ve 19 yaşındaki Valery bıçak yaralarıyla hastaneye kaldırıldı. Valentin ve eşi hastaneyi ziyaret ettiğinde, gencin annesi Natasha, kalacak yeni bir yer için yalvardı. Valentin üç odalı bir dairede kirada kalıyordu ve ona ve oğluna bir oda teklif etti.

Bir süre her şey yolunda görünüyordu. Natasha, Adventist kilisesine bile katıldı. Ama daha sonra Valentin, kadının iddia ettiği gibi parasız olmadığını ve onları dolandırmak için insanların iyi niyetinden yararlandığını öğrendi. "Onu ve oğlunu doyurduk ve cep telefonu faturasını ödedik" dedi. Ama sonra fakir olmadıklarını öğrendik. Onlardan taşınmalarını istedik. Natasha ve oğlu, altı ay boyunca ailesiyle birlikte yaşadılar.

Valentin geriye dönüp baktığında bu deneyimin bir lütf olduğunu söyledi. Natasha, evde yemek pişirmek, bulaşık yıkamak ve Valentin'in üç çocuğuna bakıcılık yapma konusunda çok yardımcı oldu. Ama en büyük lütf, onu sevmeye fırsatı olduğunu söyledi. "Başka birine hizmet edebildiğimiz için sevinç ve lütuflar aldık" dedi. "Ailemiz daha iyi hale geldi. Ben de aynısını yaptım."

Valentin, İsa'yı kabul etsinler ya da etmesinler, herkese yardım etmenin önemli bir şey olduğuna inanıyor. "Amacımız yaşamak ve hizmet etmektir ve gerisi Tanrı'ya bağlıdır" dedi. "İyilikle suluyoruz ve Tanrı hasadı topluyor."

Bu çeyreğin On Üçüncü Sebti Sunularının bir kısmı, Ukrayna'nın Bucha kentinde bir ilkokul ve lisenin inşa edilmesine yardımcı olacak.

Liderlik Sorunu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 6:1-4; Yeşaya 6:5-7; Yeşaya 6:8; Yeşaya 6:9-13.

HATIRLAMA METNİ: “Kral Uzziya’nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab’bi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu.” (Yşa 6:1).

GÜVENİLECEK LİDERLER. Öğrencilerinden biri Konfüçyüs’e iyi bir devlette neler bulunması gerektiğini sorduğunda: “‘Yeterli yiyecek, yeterli silah ve halkın güveni.’ diye yanıt almıştı.

Öğrenci “‘Fakat’, dedi, ‘diyelim ki seçim yapmadınız ama bu üçünden birinden vazgeçmek durumundasınız, hangisini seçerdiniz?’

Konfüçyüs “‘Silahlar’ diye yanıt verir.

Öğrenci inatla devam eder: ‘diyelim ki bu iki şeyden birinden daha vazgeçmeye zorlandınız, o zaman hangisini seçerdiniz?’

Konfüçyüs “‘yiyecek’ diye yanıtlar. Açlık eskiden bu yana hep vardı, fakat yöneticilerine güven duymayan bir halk gerçekten kaybolmuş demektir.”—Michael P. Green, 1500 Illustrations for Biblical Preaching (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1989), S. 215.

Gerçeği söylemek gerekirse insanlar güçlü ve güvenilir liderler isterler. Asker olmak için askerlik şubesine ikinci kez kaydını yaptıran birine kayıt memuru neden yeniden tekrar askere gitmek istediğini sorduğunda: “Sivil bir hayatı denedim. Fakat orada hiçbir lider bulamadım” diye yanıt alır.

Bu hafta Yahuda’nın liderlik sorununu ve bunun yol açtığı üzücü olayları inceleyeceğiz.

*10 Nisan Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Kral Öldü. Yaşasın Kral!

Yeşaya 6:1, Kral Uzziya'nın ölümünden bahseder. 2.Tarihler 26'yı okuyun ve şu soruyu yanıtlayın: Kral Uzziya'nın ölümünün belirtisi nedir?

Bu kralın ölümüyle ilgili değişik perspektifler verilebilir.

1. Uzziya'nın saltanatı uzun ve müreffeh olmakla birlikte “Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı” (2Tar 26:16) ve tapınakta buhur yakmak için teşebbüste bulundu. Rahipler haklı olarak onu durdurdular, çünkü o Harun soyundan gelmediği için bunu yapmaya yetkisi yoktu (18. ayet). Bunun üzerine kral çok öfkelen-di. Tam bu sırada kral azarlanmayı reddettiğinde Rab onu bir deri hastalığı (lepra) ile çarptı “Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı” (21. ayet). Yeşaya'nın saf, ölümsüz ve ilahî Kral'ı evinde/tapınağında gördüğü görümlle, aynı yılda meydana gelen murdar insani kralın ölümü ne kadar ironik.

2. Burada Uzziya ve Yeşaya arasında göz çarpan bir zıtlık vardır. Uzziya küstahça ve yanlış bir nedenle (gurur) kutsallığa ulaşmak istedi, tam aksine geleneksel murdarlığa sahip oldu. Diğer yandan Yeşaya'ya Allah'ın kutsallığına ulaşmasına izin verilmişti. O tevazu ile zayıflığını kabul ederek ahlâki saflığı arzuladı ve sonunda elde etti (Ysa 6:5-7). İsa'nın benzetmesindeki vergi toplayıcısı gibi aklanmış oldu: “Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir” (Luk 18:14).

3. Uzziya'nın cüzamlı bedeni ile halkının ahlâki durumu arasında göze çarpan bir benzerlik vardır: “Bedeniniz tepeden turnağa sağlıksız, taze darbe izleriyle, yara bereyle dolu . . .” (Ysa 1:6).

4. Uzziya'nın yaklaşık İ.Ö 740 yılındaki ölümü, Allah'ın halkının liderliğinin büyük bir kriz geçirdiğine işaret etmektedir. Her mutlak yöneticinin ölümü, siyasi güç değişimi süresince ülkeyi saldırılara açık hale getirir. Fakat Yahuda özel bir tehlike altındaydı, çünkü Tiglat-Pileser III birkaç yıl önce yani İ.Ö. 745 yılında Asur tahtında hüküm sürmekteydi ve ani bir şekilde Yakın Doğu'daki tüm ulusların bağımsız mevcudiyetlerini tehdit eden bir savaşa girerek, ulusunu yenilmez bir süper güç yapmak niyetindeydi. İşte bu buhranlı yıllarda Allah Yeşaya'yı cesaretlendirerek, peygambere halâ kontrolün kendisinde olduğunu gösterdi.

2.Tarihler 26:16'yı dikkatle okuyun. Her birimiz ne şekilde aynı durumda böyle bir potansiyelle karşı karşıya kaldınız? Çarmıhta konut kurmamız, bizleri böyle bir tuzağa düşmekten nasıl korur?

“Kutsal, Kutsal, Kutsal” (Yeşaya 6:1-4)

Yeşaya 6'nın ilk dört ayetinde neler olduğuna dikkat edin. Kral, büyük politik karışıklıkların yaşandığı sırada ölüyor (Asurlular savaş hazırlığı içerisindedir); kontrolü kimin elinde tuttuğundan emin olamadığından, Yeşaya için korku dolu anlar olmalı.

Ve sonra—ne oluyor? Yeşaya görünümünde Allah'ın parıldayan bir yücelikle tahtında oturduğunu seyrediyor, ışıldayan serafaların (yanan biri) “kutsal, kutsal, kutsal” diye yankılanan seslerini işitiyor, aşağıdan gelen bir güçle döşemelerin sarsıldığını hissediyor ve tapınağın dumanla dolduğunu fark ediyor. Peygamber için bu harika bir tecrübe olmalıydı. Artık Yeşaya dışarıdaki olaylara rağmen kimin kontrolü elinde tuttuğunu öğrenmişti.

Bu görünümde Rab nerededir (Yeşaya 6:1'e bakın)? Rab bu görünümde Yeşaya'ya başka bir yer varken neden burada görünmek istemiştir? Çık 25:8; 40:34-38'e bakınız.

Hezekiel 1; Daniel 7:9, 10; Vahiy 4–5'de; Hezekiel, Daniel ve Yuhanna, görünüm aldıklarında sürgündeydiler. Onlar da Yeşaya gibi, dünya başlarına yıkılsa da (Daniel ve Hezekiel, kendilerini yok etmek isteyen putperest bir ülkede tutsaktı ve Yuhanna ise düşman siyasi bir güç tarafından ıssız bir adaya sürgüne gönderilmişti), Allah'ın halâ lider olduğu yolunda özel bir huzur ve cesarete gereksinim duyuyorlardı. Hiç şüphesiz bu görümler onlara kriz zamanlarında bile imanlı kalmaları için gerekli olan şeyi vermede yardımcı olmuştu.

“Yeşaya Rabbi'nin görkemini ve yüceliğinin bu tezahürünü gördüğünde, Allah'ın paklığının ve kutsallığının verdiği duyguyla şaşkına döndü. Yaratıcısı'nın eşsiz mükemmelliği ile, (kendisi de dahil olmak üzere) çoktan beridir seçilmiş İsrail ve Yahuda halklarından sayılan kişilerin günahlı yolları arasındaki tezat ne kadar keskindi!” - Ellen G. White, Prophets and Kings, s. 307.

Yeşaya'nın görünümünde vurgulanan Allah'ın olağanüstü kutsallığı onun mesajının temelini yansıtmaktadır. Allah kutsal bir Tanrı'dır ve halkından kutsallık talep eder, bu kutsallık onlara sadece tövbe edip kötü yoldan dönerler, imanla ve itaatle O'na teslim olurlarsa verilecek olan kutsallıktır.

Hepimiz dışarıdan bakıldığında her şeyi kaybettiğimizi zannettiğimiz, cesaretimizi kıran durumlar içine düşmüşüzdür. Burada Yeşaya gibi “Rab'bin görkemini” görmemiş olsanız bile bu kriz anlarında Rab'bin sizin yaşamınızı ve imanınızı sürdürmenizi sağladığı çeşitli yolları anımsayın. Bu tecrübelerden başkalarıyla paylaşabileceğin ne gibi şeyler öğrendin?

Yeni Kişilik (Yşa 6:5-7)

Tapınakta sadece başkâhin Kefaret Günü'nde en kutsal bölüme girerek koruyucu bir duman perdesi içinde Rab'bin huzuruna çıkabiliyor, ya da orada ölüyordu (Lev 16:2, 12, 13). Yeşaya, başkâhin olmadığı ve buhur yakmadığı halde Rab'bi görebilmişti! Tapınağın dumanla dolması (Yşa 6:4), bize Rab'bin görkemini gördüğü Kefaret Günü'ndeki bulutu hatırlatmaktadır (Lev 16:2). Dehşet içinde ve mahvoldüğünü (Çık 33:20; Hak. 6:22, 23 ile karş.) düşündüğü bir anda Yeşaya kendi günahını ve halkının günahını haykırması (Yşa 6:5), başkâhinin Kefaret Günü'ndeki günah çıkartmasını anımsatmaktadır (Lev 16:21). "Tapınağın iç bölmesinde, adeta ilahî mevcudiyetin yetkin ışığında dururken, kendi kusurlu ve yetersiz haline bırakılsaydı çağrılmış olduğu görevi yerine getirmekten tamamen aciz olacağını fark etti." - Ellen G. White, Prophets and Kings, s. 308.

Seraf neden Yeşaya'nın dudaklarını arındırmak için sunaktan aldığı yanan bir kor kullanmıştır? Yşa 6:6, 7.

Seraf, peygamberin dudaklarına dokunmak suretiyle suçunun silindiğini ve günahlarının bağışlandığını açıklamıştı (7. ayet). Burada günahın niteliği belirtilmemiş olmasına rağmen, sadece kötülük dolu sözlerle kısıtlandırılmaması gerekir. Çünkü dudaklar sadece ağızdan çıkan sözlerin belirleyicisi olmayıp aynı zamanda bu sözleri dile getiren kişinin bütün karakterini de tanımlamaktadır. Yeşaya ahlâki saflığa sahip olunca, Allah'a da saf bir şekilde şükretmiştir.

Ateş arındırmanın bir temsilcisidir, zira saf olmayan murdarlığı yakar (Say 31:23 ile karş.). Fakat seraf Allah'ın daima yanar durumda olan sunakta yaktuğu özel bir kutsal ateşin tutuşturduğu koru kullanmıştır (Lev 6:12). O halde seraf Yeşaya'yı saf olacak kadar kutsal yapmıştır. Burada daha fazlası vardır. Mabette ya da tapınakta yapılan ibadette sunaktan kor almanın asıl nedeni buhur yakmak içindi. Başkâhinin kor dolu mangalı sunaktan alarak buhur yakmak için kullandığı Levililer 16:12, 13 ile karşılaştırınız. Fakat Yeşaya 6'da seraf koru buhur yakmak yerine Yeşaya'ya tatbik etmektedir. Uzziya'nın buhur sunmak istediği yerde, Yeşaya buhur yerine geçmiştir! Kutsal ateşin buhuru yakarak Allah'ın evini kutsal kokulu dumanla doldurması gibi peygamberi de kutsal mesajı yayması için tutuşturmuştur. Öyle ki, Yeşaya 6'dan sonraki ayetlerde (8. ayet ve devamı) Allah'ın Yeşaya'yı halkı içine göndermesi bir tesadüf değildir.

Dua ederek Yeşaya'nın Allah'ı gördüğü görünümünde verdiği yanıtı (5. ayet) okuyun. Günahkâr insanların "Kutsal, kutsal, kutsal" (3. ayet) Allah tarafından yaratıldığı bir evrende bu temel problemi ne şekilde görüyoruz? Çarmıhtaki Mesih neden bu problemin tek mümkün yanıtıdır? Bu problemin çözümlenmesi için çarmıhta ne olmuştur?

Krallık Komisyonu (Yşa 6:8)

“Sonra Rab’bin sesini işittim: Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek? Ben! beni gönder dedim” (Yşa 6:8).

Yeşaya arındırılmış olarak derhal Allah’ın göndermek istediği temsilci için yaptığı çağrıya yanıt verdi. Yeni Ahit döneminde, Yeşaya gönderilen kişi olarak seçildiği için elçi olarak adlandırılırdı.

İlginç olan Yeşaya Kitabı, diğer peygamber kitaplarının yaptığına aksine peygamberin kendi çağrısını tarif etmesiyle başlar (Yer 1:4-10; Hez 1-3 ile karş.). Diğer bir deyişle o zaten daha önceden peygamber olarak çağrılmış olmalı, hatta 6. bölümdeki olaylardan bile önce. Kutsal Kitap, ilahî karşılaşmanın peygamberleri görevlerinin başlamasından sonra bile cesaretlendirebildiğini göstermektedir (Musa: Çık 34; İlyas: 1Kr 19). Diğer örneklerin tersine, Allah insanlara peygamber olacaklarını da söylemektedir; Yeşaya 6’da peygamber özel bir görev için gönüllüdür. Yeşaya Kitabı’nın 1-5 bölümleri sırasıyla, Yeşaya’nın önce çağrılmasını, sonra Allah’ın onu tapınakta cesaretlendirmek suretiyle görevine hız kazandırmasını ve onun Allah’ın sözcüsü göreviyle yetkilendirilmiş olmasını tasvir etmektedir.

Allah Yeşaya’yı tapınağında cesaretlendirmiştir. Kutsal Kitap’ın başka bir yerinde Allah’ın tapınağının cesaretlendirme yeri olduğunu gösteren bir kanıt var mıdır? Mez 73 (17. ayete bkz.); İbr 4:14-16; 10:19-23; Vab 5. Bu metinler bize ne anlatmaktadır?

Allah’ın tapınağı sadece muhteşem bir güçle çalışan yer değil; aynı zamanda bizler gibi zayıf ve kusurlu insanların da sığınacağı bir mekândır. Allah’ın başkâhinimiz Mesih aracılığıyla bizleri kurtaracağını bilmekle şüphelerimizi giderebiliriz.

Yuhanna da Mesih’i boğazlanan kurbanlık kuzu olarak temsil etmiştir (Vab 5:6). Bu pek iç açıcı bir manzara değildir. Bu betimleme Mesih’in ölümden dirilmesi ve göklere alınmasına rağmen, O’nun çarmıh olayını sürekli taşıdığını vurgulamaktadır. O tüm insanları sunağında kendisine çekmek adına yükseltilmiştir.

Dualarında imanla Allah’ın göksel tapınağına girerek nasıl cesaret bulabilirsiniz? İbraniler 4:16 sizi “merhamete ermek ve gerektiğinde bize yardım edecek lütfâ kavuşmak” için Allah’ın tahtına yaklaşmanız konusunda cesaretlendirmektedir. Eğer birisi size gerektiğinde merhamet ve lütfâ nasıl kavuştuğunuzu sorarsa ona nasıl yanıt verirdin?

Korkunç Çağrı (Yşsa 6:9-13)

Allah Yeşaya'yı yeniden görevlendirdiğinde, peygambere halkına iletmesi için neden böyle tuhaf bir mesaj vermişti (Yşsa 6:9, 10)?

Acaba Yeşaya yanlış mı duydu ya da bu mesaj önemsiz mi diye düşünmeyelim diye İsa bu pasajı kaynak olarak göstererek benzetmelerde ne düşündüğünü açıklamıştır (Mat 13:13-15).

Allah kimseyi yok etmek istemediğini (2Pe 3:9), Yeşaya'yı Yahuda halkına ve İsa'yı dünyaya göndermesinden anlamaktayız. Allah'ın arzusu yok etmek değil, ebedi olarak kurtarmaktır. Fakat bazıları O'nun bu çağrısına olumlu olarak yanıt verirken bazıları da katı bir şekilde direnç göstermişlerdir. Yine de Allah onlara çağrı yapmaya devam etmiş ve tövbe etmeleri için birçok olanaklar vermiştir. Yine de ne kadar direnirlerse almaları da o derecede güçleşmiştir. Bu bakımdan Allah'ın onların davranışlarını yumuşatmalarını tercih etmesine rağmen, insanlara yapmış olduğu bunca iyilik, onların yine de kalplerini katılaştırmasına neden olmuştur. Allah'ın bize olan sevgisi değişmez: O'nun bu sevgisine bizlerin vermiş olduğu yanıt buradaki can alıcı değişkendir.

Musa, Yeşaya, Yeremya, Hezekiel, ve hatta Mesih gibi elçilerin rolü, insanlar mesajı reddetseler bile çağrıyı sürdürmektir. Allah Hezekiel'e: "Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir" demişti (Hez 2:5). Allah'ın ve O'na hizmet edenlerin rolü insanlara adil bir seçim sunmaktır, ki insanlar yıkımı ve sürgünü seçmeye (Yşsa 6:11-13) bir son versinler diye yeterli uyarıyı alabilsinler (Hez 3:16-21 ile karşı.).

Bu fikirler ışığı altında Allah'ın firavunun kalbini katılaştırması rolünden ne anlıyoruz?

Çıkış 4:21'de, Allah: "ama ben onu inatçı yapacağım" demektedir. Burada Allah, dokuz kez firavunun kalbini katılaştıracağını söylediği ifadeyi ilk kez kullanmaktadır. Fakat firavun da kalbini dokuz kez katılaştırmıştır (örneğin Çık 8:15, 32; 9:34'e bkz.).

Açıkça görülmektedir ki firavun ya bir çeşit özgür irade hakkını kullanmıştı ya da kendi kalbini katılaştırmaya muktedir değildi. Fakat Allah'ın firavunun da kalbini katılaştırması gerçeği, firavunun bir seçim yapmasına neden olması bakımından, Allah'ın bu durumu kendisinin başlattığını göstermektedir. Firavun, Allah'ın kendisine vermiş olduğu belirtileri seçmeyi reddetmişti. Eğer firavun bu belirtilere karşı açık olsaydı, kalbi de katılmaz bilakis kendiliğinden yumuşardı.

Rab ile olan yaşantınızda Kutsal Ruh'a karşı kalbinizi katılaştırdığımız oldu mu? Bunun nelere yol açtığını düşünün. Bu görüşü korkutucu bulmadıysanız (her şeyden sonra kalbiniz yine de yumuşamadıysa), bugün için bu durumu nasıl karşılamaktasınız? Bundan kurtuluş yolu nedir? 1Ko. 10:13'e bakın.

EK ÇALIŞMA: “Günahkâr davranışlar İsrail’de tüm sınıflar arasında o kadar yaygınlaşmıştı ki, Allah’a sadık kalan küçük bir azınlık sık sık inancını yitirme, cesaretsizlik ve ümitsizlik içine düşme gibi denemelere maruz kalmaktaydı. Sanki Allah’ın İsrail için amacı başarısızlıkla sonuçlanıyor ve isyankâr ulus, kaderinden dolayı Sodom ve Gomora gibi acı çekiyor gözüküyordu.”

“Bu koşullarda, Uzziya’nın yönetiminin son yılında Yahuda’ya Allah’ın uyarı ve sitem bildirisini iletmek üzere çağrılan Yeşaya’nın bu sorumluluktan kaçması şaşkıncı değildir. Yeşaya inatçı bir direnişle karşılaşacağını biliyordu. Bu durumla tek başına yüzleşemeyecek olduğunu fark etti; halkın inatçılığını ve inançsızlığını gördü, bundan ötürü ümitsizliğe kapıldı. Görevini çaresizlikten ötürü bırakmalı mıydı? Yahuda’nın putperestlik içinde rahatsız edilmeden yaşamasına izin vermeli miydi? Ninova’nın ilahları göklerin Allah’ına meydan okuyarak yeryüzüne böyle hükmedecek miydi?”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 181.

TARTIŞMA SORULARI:

- ① Eğer bir şüpheci veya ateist size: “Allah’ının her şeyi kontrol altında tuttuğunu nasıl ispatlarsın?” diye sorsaydı ona ne yanıt verirdin?
- ② Eğer her şey Allah’ın kontrolü altındaysa o zaman masum insanlar neden acı çekmektedir? Yeşaya 1:19, 20, şimdiki yaşamda Allah’ın imanlı topluluğunun başına sadece iyi şeyler gelip, isyankârların başına sadece kötü şeyler geleceğini mi ima etmektedir? Eyüp 1–2; Mezmurlar 37; Mezmurlar 73’ü karşılaştırınız. Allah’ın karakteri üzerine olan anlayışımızı, insanların başına gelen kötü olaylarla bağdaştırabilir miyiz? Buna gerek var mı?
- ③ Yeşaya 6’da, Kefaret Günü ile ilgili neden birçok bağlantı bulunmaktadır? Her yıl düzenlenen bu yargı gününde Allah’ın sadık birinden günahı silmek suretiyle halkını akladığı (Lev 16:30) ve sadakatsizliği temizlediği gerçeğini göz önünde bulundurun (Lev 23:29, 30).

ÖZET: Dünyevî liderlerin zayıflığının acıklı bir şekilde apaçık görüldüğü güvensizlik çağında, Yeşaya evrenin en üstün Lider’i hakkındaki muhteşem bir görümü halkına vermiştir. Yetersiz olmanın korkusu içinde, fakat merhametle güç alan ve aklandırılan Yeşaya, düşman dünyaya doğru Allah’ın büyükelçisi olarak atılmaya hazırды.

Uçak Trajedisindeki Umut (Moldova)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Almanya'da 2002 yılında havada seyir halinde olan iki uçağın çarpışması sonucu 71 kişinin ölümüne sebep olan kazayı ve iki yıl sonra yas tutan bir babanın misilleme yapmasını dünya dehşet içinde izledi.

Kanserden vefat eden kızının yasını tutan Vladimir Shevil, bu trajedinin ortasında İsa'yı bularak yeni bir umut buldu.

Vladimir, adı Rusça'da "umut" anlamına gelen Nadezhda'yı hiç unutmaz. Memleketi Moldova'da birisinin okulda ona verdiği yeni bir Kutsal Kitap ile sevinçle eve döndü. 15 yaşındaki kız, çoğu zaman gece geç saatlere kadar ayakta kalıp kitabı okuyarak saatler geçirdi. Ara sıra kiliseye giden Vladimir, kızının Kutsal Kitap'a olan ilgisinden hoşlanmıyordu. Onu zamanını boşa harcamakla suçladı ve ailenin sebze bahçesinde çalışmanın daha verimli olacağını söyledi.

"İncil'e ihtiyacımız yok", dedi kızına. "Kilisemiz var."

Nadezhda babasıyla tartışmadı ve itaatkar bir şekilde bahçeyle ilgilenmek için dışarı çıktı.

İki yıl sonra, doktorlar Nadezhda'ya kemik kanseri teşhisi koydu. Aylarca hastanede kaldı ve bir bacağı kalça kısmından kesildi. 2001 yılında 18 yaşında vefat etti. Vladimir harap oldu ve yanıtlar için Tanrı'ya yalvardı. "O kadar kötü bir baba olduğumu sanmıyorum" diye Tanrı ile konuştu.

Üzüntüsünü hala yaşarken, 2002 yılının Temmuz ayında, bir DHL kargo uçağının, 45 Rus okul çocuğunu İspanya'ya tatile götüren bir Rus uçağıyla çarpışarak her iki uçakta da herkesi öldürdüğünü duydu. Daha sonra 2004 yılında, kazada karısını ve iki çocuğunu kaybeden bir Rus baba, çarpışmanın meydana geldiği Alman hava sahasını izlemekten sorumlu hava trafik kontrolörünü takip edip onu öldürdü. Vladimir televizyon haberlerini izlerken, bir gazetecinin kazada ölen bir kızın babasına intikam almak isteyip istemediğini sorduğunu gördü. Adam, "Hayır" dedi. Kızıyla tekrar görüşeceğimi umuyorum.

Bu sözler Vladimir'in kalbine dokundu. Aynı umudu kendi de istedi.

Kısa bir süre sonra eve gelen Vladimir karısını, Nadezhda'nın Kutsal Kitap'ı ile beklerken buldu. Karısı kitabı açıp, okudu,

1Se 4:13-14: "Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerinizi yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerinizi yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir."

"İşte umudumuz" dedi karısı. "Tanrı'ya inanırsak, kızımızla tekrar buluşacağız."

Bugün Vladimir bir kilise diyakonudur ve sevinçle İsa'nın ikinci geliş umudundan bahsediyor. "Kızım sayesinde Tanrı'yı bulduk" dedi. "Kızımla tekrar buluşmayı umut ediyorum."

2017 yılının Onüçüncü Sebte Sunularının bir bölümü, Moldova'daki kamp toplanmaları, Pathfinders ve diğer kilise etkinlikleri için bir dinlenme yerinin yenilenmesine yardımcı oldu.

Dünyanız Başınıza Yıkılınca

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 7:1-9; Yeşaya 7:10-13; Yeşaya 7:14.

HATIRLAMA METNİ: “Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız.” (Ysa 7:9).

BEETHOVEN'İN İLK YARAMAZLIĞI. Bir Sebt Günü kilise dönüşünde Connie ve Roy araçlarıyla garaja girerken bir karatavuğun bahçeye doğru telaşla uçtuğunu fark ettiler. Yanlış olan bir şeyler vardı. Sokak kuşları bile çitlerin içinde güvende gibi görünmelerine rağmen ürkerek hemen havalandılar. Acele bir araştırma durumun ciddiyetini ortaya çıkardı. Komşunun küçük köpeği Beethoven evin bahçesinden kaçmış, ağzında gölette avladığı başka bir tavuk olduğu halde koşturuyordu. Bu tavuk, Daisy adında kabarık beyaz tüyleri olan güzel bir tavuktu. Connie Daisy'yi kurtardı ama artık çok geçti. Boynu feci şekilde parçalanmış tavuk çok kısa bir süre içerisinde Connie'nin ellerinde öldü. Bahçede, ellerinde ölü hayvanla birlikte çaresiz bir şekilde kalakalmış, ağlıyordu.

Orada bulunan beyaz ördek ise durumdan dolayı iyice huysuzlaşmıştı. Waddlesworth isimindeki bu ördek, Connie'yi ölen Daisy'yi yerden alırken görmüş ve tavuğu onun öldürdüğünü sanmıştı. Birkaç hafta boyunca ördek ne zaman Connie'yi görse kavgacı bir şekilde ona saldırmaya, güçlü gaga darbeleriyle ısırmağa çalışmıştı. Bazen dostlarıyla düşmanlarını ayırt etmek çok güç olabilir.

Bu hafta bu tür problemleri olan ve neden yanlış seçimler yaptığını anlamaya çalışan Yahuda kralını inceleyeceğiz.

*16 Ocak Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Kuzeyden Gelen Tehlike (Yşa 7:1-9)

Kral Ahaz yönetiminin daha ilk yıllarında nasıl bir korkunç krizle karşılaşılıyor? 2Kr 15:37, 38; 16:5, 6; Yşa 7:1, 2.

Kuzey İsrail krallıkları (Efrayim) ve Aram, daha küçük olan Yahuda ülkesine, güneye karşı cephe oluşturdular. Bu olay Yahuda'nın, Edomluların ve Filistlilerin saldırıları tarafından zayıflatıldığı bir zamanda oldu. Geçmişte Yahuda İsrail ile savaşmıştı, fakat İsrail ve Aram arasındaki ittifak, bir istila tehlikesi demektir. Burada İsrail ve Aram'ın, büyük bir güç haline gelen ve yayılmacı bir imparatorlukla kendileri için büyük bir tehdit haline gelen Asur kralı Tiglat-Pileser III'e karşı (2Kr 15:19'da Babilce "Pûl" diye de anılır), Yahuda'nın da kendilerine katılması için bir koalisyon gücü oluşturmak istediklerini anlıyoruz. İsrail ve Aram'ın uzun zamandan beri birbirlerine karşı sürdürdükleri mücadeleyi, daha büyük bir tehlikeyi görebildikleri için bir tarafa bırakmışlardı. Eğer Yahuda'yı fetheder ve başına da kukla bir yönetici atayabilirlerse (Yşa 7:5, 6), o zaman onların kaynaklarını ve askeri gücünü diledikleri gibi kullanabilirlerdi.

Dünyası başına yıkılan Ahaz'ın bulduğu çözüm yolu ne idi? 2Kr 16:7-9; 2Ta 28:16.

Ahaz, kendisini ve ülkesini kurtaracak tek dostun Allah olduğunu kabul etmektense, düşmanlarının düşmanı olan Tiglat-Pileser III ile dostluk kurmaya çalıştı. Asurlu kral, Aram ve İsrail'e karşı savaşmak için istenen yardım teklifini olumlu karşıladı. Tiglat-Pileser Ahaz'dan yalnızca yüklü bir rüşvet almakla kalmadı, aynı zamanda Aram'ı almak için iyi bir bahane de elde etmiş oldu ve bunu hemen uyguladı (2Kr 16:9). Aram-İsrail ittifak gücü böylece kırılmış oldu. Kısa bir süre içerisinde Ahaz'ın Yahuda'yı yeniden kurtardığını görüyoruz.

Bununla birlikte Ahaz tarafından yapılan bu hareketin bir sürpriz olmadığını söyleyebiliriz. Çünkü o, Yahuda'nın gelmiş geçmiş en kötü krallarından biriydi (2Kr 16:3, 4; 2Ta 28:2-4'e bkz.).

Ahaz'ın nasıl biri olduğunu okuduğumuzda, bir tehlike karşısında neden böyle bir tepkide bulunduğu anlaşılabilir olmaktadır. Kişisel düzeyde buradan çıkarabileceğimiz ders nedir? Rab'be şimdi itaat etmezsek, başımıza gerçek denemeler geldiğinde O'na olan inancımızdan nasıl emin olabiliriz? (Yak 2:22; Yer 12:5'e bkz.)

Korkutma Girişimi (Yşa 7:3-9)

Ahaz, İsrail ve Aram'dan gelen tehdidin, kendi politik tercihlerini karşılayıp karşılamadığını tartarken, Allah onun bilmediği bazı şeyleri biliyordu. İlk olarak onu düzene sokmak ve aklını başına getirmek için bu belanın gelmesine Allah izin vermişti (2Ta 28:5, 19). Bunun da ötesinde her ne kadar Tiglat-Pileser'e yardım etmesi için çağrı yapması insani açıdan mantıklı ve cazip görünse de, Allah yabancı bir kontrol altında Yahuda'nın Davudî krallığının yeniden toparlanamayacağını biliyordu.

Kazıklar oldukça yükseldi. Bu durumda Rab Yeşaya'yı Ahaz'ı karşılayarak (görünüşe bakılırsa kuşatma hazırlığı öncesinde Yeruşalim'in su ihtiyacını denetliyordu) Asur lideri ile irtibat kurmaması yolunda ikna etmek için gönderdi.

Rab Yeşaya'ya neden oğlu Şear-Yaşuv'u da yanında götürmesini söylüyor (Yşa 7:3)?

Ahaz, Yeşaya tarafından selamlanıp, "Sağ Kalanlar Dönecek" ismindeki oğlu tanıtıldığında irkilmeli olmalı. Kim tarafından sağ bırakılanlar? Neyden dönenler? Oğlanın babası peygamber olduğu için ona verilen isim de tutsak olmaya gidenlere Allah tarafından verilen uğursuz bir mesaj olarak algılandı. Yoksa tövbe ederek Allah'a dönme anlamına mı geliyordu ("dönmek" fiili aynı zamanda tövbe etmek anlamını da taşımaktadır)? Allah tarafından Ahaz'a verilen mesaj şuydu: Nasıl anlarsan öyle anla! Ya günahlarından dön, ya da tutsak ol. Tutsaklıktan sağ kalanlar dönecek. Karar senin!

Allah'ın mesajı, kralın durumunu nasıl ortaya koymaktadır? 4-9. ayetler.

Aram ve İsrail tehdidi ortadan kalkacak ve Yahuda kurtulacaktı. Ahaz'a kızgın volkanlar gibi gözükten düşmanlar, Allah'ın gözünde sadece "tüten iki yanık odun parçası" (4. ayet) gibi görünmektedir. Artık Ahaz'ın, Asurluların yardımına başvurmasına gerek kalmamıştı.

Fakat doğru kararı verebilmesi için Ahaz'ın Rab'be ve O'nun vaatlerine güvenmesi gerekiyordu. Güvenliği tesis edebilmesi için, güvenmesi gerekiyordu (9. ayet). "Güvenmek" ve "güvenlikte olmak" sözcükleri, aynı zamanda "gerçek" (güvenilir olan) ve "Amin" (gerçek/emini olanın tasdik edilmesi) anlamlarında olup, İbranice'de aynı kökten gelmektedir. Ahaz'ın, gerçeklik için emin olması; güvenilir olması için güvenmesi gerekiyordu.

Yeşaya 7:9'un son kısmına bakınız. "Tesis edilmesi" için iman ve inanç neden çok önemlidir? Ne tesis edilecekti? Bu prensip bir Hıristiyan'ın yaşamında nasıl uygulanabilir?

Diğer Bir Şans (Yşa 7:10-13)

Ahaz, Yeşaya'nın iman çağrısına yanıt vermedi. Bu durumda Allah merhametli bir şekilde ondan "ölüler diyarı kadar derin, gökler kadar yüksek" bir işaret istemesini söyleyerek krala ikinci bir şans tanıdı (11. ayet). Burada imana gelmesi için insana verilen en büyük davetlerden birini görmekteyiz. Piyango veya bahislerin aksine, Allah bir sürü şartlardan ve kısıtlamalardan oluşan bir sözleşme yapmamaktadır. Allah sunduğu teklifte, dünyevi yöneticilerin cömertliklerinin zirvesine ulaştıklarında krallıklarının yarısını vermeleri gibi bir sınırlama bile koymamaktadır (Est 5:6; 7:2; Mar 6:23 ile karş.). Eğer o yalnızca iman etseydi, Allah bu kötü kral için göklerin görkemindeki ve dünyadaki tüm hazineleri önüne sermeye hazır ve istekliydi! Ahaz bir işaret olsun diye dağlar kadar altın veya Akdeniz'in kumları kadar çok asker dileyebilirdi.

Ahaz neden bu tür bir karşılık vermişti (12. ayet)?

İlk bakışta Ahaz'ın yanıtı dindar ve saygın olarak görünmektedir. O Allah'ı, İsraililerin yüzyıllarca önce çöldeki yürüyüşlerinde yaptıkları gibi sınamak istememektedir (Çık 17:2; Yas 6:16). Fakat buradaki fark, kraldan sınaması için daveti bizzat Allah'ın kendisinin yapmasıydı (Mal 3:10 ile karş.). O'nun bu cömert armağanını kabul etmek, O'nun sabrını sınamaz bilakis O'nu hoşnut ederdi. Fakat Ahaz, inanması için Allah'ın kendisine yardım etmesine bile rıza göstermemiştir. İmanın girişini engellemek için kalbinin kapılarını kapatmış ve kilitlemiştir.

Yeşaya 7:13'ü okuyun. Yeşaya burada ne söylemektedir?

Yeşaya Allah'ı sınamayı reddetmenin, O'nun sabrını taşırmamak gibi görünse de aslında Allah'ın sabrını taşırdığına işaret etmiştir. Fakat bu ayette meselenin en çetin yönü, burada Yeşaya'nın 11. ayette peygamberin krala Rab'inden bir işaret istemesini söylediğinde "Tanrın" diye seslenmiş olmasının aksine 13. ayette kendisi için "Tanrım" sözcüğünü kullanmış olmasıdır. Ahaz, ilahî teklifi kabul etmediğinde Rab'bin kendi Tanrısı olması da reddetmiştir. Rab Yeşaya'nın Tanrısıydı, Ahaz'ın değil.

Bugünkü çalışmamız, bize Allah'ın merhametinden dolayı bir şey yapmaması ve hepimizi kurtuluşa götürme arzusu hakkında ne öğretmektedir? Ayrıca Rab'be tam bir teslimiyet içinde olmayan insan kalbinin körlüğü ve katılığı hakkında ne söylemektedir? Sonunda eğer Allah Ahaz'a istediği işareti vermiş olsaydı Ahaz'ın iman edeceğini düşünüyor muydunuz? Yanıtınızı açıklayın.

Yasa'yı Tutanların Uğraşları ve Mücadeleleri

Allah'ın gönendirdiği kişilerle kanıtlandığı gibi, O'nun yasasına uymanın büyük faydaları vardır. Yeşu, Allah'ın hükümlerine harfiyen uydu ve İsrail halkına iyi bir şekilde önderlik etti. Rab, eğer yasaya uyarlarsa, işlerinin rast gideceğini İsrail'e tekrar tekrar söyledi.

2. Tarihler 31:20, 21 ayetlerini oku. Bu metinde Hizkiya'nın işlerinin rast gitmesinin önemli sebepleri nelerdir?

Hangi eğitim mekanında olursak olalım, itaat etmenin önemini vurgulamalıyız. Fakat öğrencilerimiz aptal değil. Er ya da geç bazı insanların imanlı, sevgi dolu ve itaatkâr olduklarının farkına varacaklardır. Peki bunda sorun nedir? O insanların başına da felaketler geliyor. Bunu nasıl açıklayacağız?

Gerçek şu ki, açıklayamayız. Biz günahın ve kötülüğün dünyasında, büyük mücadelenin hiddetlendiği bir dünyada yaşıyoruz ve hiçbirimiz onun dışında değiliz.

Bu ayetler, bu zor soru hakkında bize ne öğretiyor? (Markos 6:25–27; Eyüp 1, 2; 2.Korintliler 11:23–29)

İyi ve imanlı insanların, yasaya sadık kalan insanların, en azından dünyanın anladığı anlamda, her zaman işlerinin rast gitmediğinesüphe yok. Ve burası da bu zor soruya, biz yasanın önemini öğretmeye çabaladıkça mutlaka sorulacak olan soruya, kısmi bir cevap olabilir. “İşlerinin rast gitmesi” derken tam olarak ne anlatmak istiyoruz? Mezmurcu ne demişti? “Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşliğinde durmayı yeğlerim” (*Mezmurlar 84:10*). Dünya ölçütlerinden değerlendirildiğinde, Allah'a sadık olan ve O'nun yasasına itaat edenlerin bile, en azından şimdilik, her zaman “gönenc içinde” olmadıklarına şüphe yok. Öyle olmadığını söylesek, öğrencilerimize kötülük yapmış oluruz.

İbraniler 11:13–16 ayetlerini oku. Bu ayetler, neden imanlı olanların yine de bu hayatta acı çektiğini anlamamıza nasıl yardım ediyor?

“Tanrı Bizimle”! (Yşa 7:14)

Yeşaya'nın çocuklarının isimleri gibi (Şear-Yaşuv, “sağ kalanlar dönecek,” ve Maher-Şalal-Haş-Baz, “hemen çapulla, çabuk yağmala”), İmma-nuel isminin de bir anlamı vardı. Asıl çeviri harfi harfine “bizimle Tanrı” idi. Fakat genelde kabul edilmiş olan “Tanrı bizimle” çevirisi önemli bir şeyi yitirmiştir. Buna benzer diğer İbrani isimlerinde de olduğu gibi “-dir” eki İbranice’de vurgulanmadığı için ilave olarak sağlanmak zorundadır. O halde İmmanuel’in çevirisi “Tanrı bizimledir” (*aynı sözcüğü Yşa 8:10 ile karşılaştırmız*). Aynı şekilde “İsa” (Grekçe ve İbranice Yehoşua veya Yeşu isminin kısaltılmış hali) isminin anlamı yine sağlanan fiille birlikte “Rab kurtuluş-tur,” demektir (“Rab’bin kurtarışı” anlamındaki Yeşaya ile karşılaştırmız).

Fakat “İmmanuel” ismi sadece soyut bir tanımlama değil; şu anda gerçekleşen “Tanrı bizimledir” vaadinin bir iddiasıdır!

Tanrı'nın bizimle olması vaadinin önemi nedir?

Bundan daha güçlü güvence ve esenlik yoktur. Allah, halkının sıkıntıya ve acıya katlanmayacağını vaat etmez, bilakis onlarla birlikte olacağını vaat eder. Mezmurcu şöyle der: ‘Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana’ (*Mez 23:4*).

Allah şöyle demektedir: ‘Suların içinden geçerken seninle olacağım, ırmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak’ (*Yşa 43:2*). Babilliler Daniel’in üç arkadaşını kızgın fırına attıklarında Rab neredeydi? Tabii ki onlarla birlikteydi (*Dan 3:23-25*). Ve Yakup sıkıntılı bir zamanında gün ağırincaya kadar güreştiğinde Rab neredeydi? Olabildiğince yakın bir şekilde Yakup’un kollarındaydı (*Yar 32:24-30*).

Rab dünyada fiziksel olarak ortaya çıkmasa bile, halkının yaşadığı tecrübeleri aracılığıyla onlarla birlikte gitmektedir. Kalabalık İstefan’ı taşıdığı anda Rab neredeydi? ‘Tanrı’nın sağında durmaktaydı’ (*Elç 7:55*). Fakat İsa göğe alındığında ‘Yücelerde ulu Tanrı’nın sağında oturdu’ (*İbr 1:3*). Peki İstefan öldürülünceye kadar taşlandığı sırada Rab neden durmaktaydı? Morris Venden’in de dediği gibi, ‘İsa oturmuyordu!’—Roy Gane, *God’s Faulty Heroes* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996), S. 66.

“Tanrı bizimledir” vaadine sahip olmakla birlikte, halâ korkunç denenmelerle ve acılarla karşılaşmamız nasıl bir fark yaratmaktadır? O’nun varlığının bizlerle olmasının bilinci, bizim üzerimizde nasıl iyi bir etki bırakır? Yanıtınızı açıklayın.

EK ÇALIŞMA: “O’na İmanuel denilecek... Tanrı bizimle.” “Tanrı’nın yüceliğinin ilminin ışığı İsa Mesih’in yüzünde” görüldü. Sonsuzluk günlerinden beri İsa Mesih, Baba ile birlikte Olan’dı. O, “Tanrı’nın sureti” idi. O’nun büyüklüğünün ve yüceliğinin gücü ve “ihtişamının görüntüsü” idi. O, bu yüceliği dünyaya göstermek, günahtan kararmış dünyaya Tanrı’nın sevgisinin ışığını getirmek ve “bizimle olmak için” geldi. Bu yüzden O’na “İmanuel denileceği” bildirildi.—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, S. 13.

“Ahaz bu bildirinin gökten geldiğini kabullenseydi, Yahuda krallığı için çok iyi olurdu. Ne var ki Ahaz, insana güvenmeyi seçerek putperestlerden yardım istedi. Asur Kralı Tiglat-Pileser’e: “Senin kulun kölenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar” diye ulaklar gönderdi (2Kr 16:7). Kral ulaklarla birlikte zengin hazinesinden ve tapınağın deposundan armağanlar göndermeyi ihmal etmedi.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 195.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Karar verme aşamasındayken Allah’tan bir işaret istemek uygun mudur? Buna benzer şeyler yapmak, ne gibi tehlikeleri de beraberinde getirir?
- ❷ İnsana yardım eden bir kişinin olması iyidir, fakat bunun sınırlarını nasıl fark edebilirsin?
- ❸ Rus yazar Leo Tolstoy bir seferinde bir dostuna şöyle yazmıştı: “İnsan bir kez ölümün her şeyin sonu olduğunu fark ederse, o zaman yaşamaktan daha kötü bir şey olamaz.” “Tanrı bizimledir” bilinci, böyle bir ifadeye nasıl yanıt vermektedir?

ÖZET: Allah, imansız kral Ahaz’ı çok zor bir kararın eşğine getirmiştir: İnanmak ya da inanmamak, işte sorun bu. Rab onun hayal gücünün tasarlayabileceği her işareti vereceğini söylemesine rağmen o neden inanması gerektiğini Allah’ın kanıtlamasına izin vermeyerek reddetmiş ve “dost” olarak Asur kralını seçmiştir.

Yüzen Kırmızı Kitap (Bangladeş)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Toroni Kumar Tripura, Bangladeş'in güneydoğusunda bulunan üçra köyünde güzel kırmızı kapaklı bir Kutsal Kitap aldığı için çok heyecanlanmıştı. Kutsal Kitap, bir dizi Kutsal Kitap dersini postayla tamamlamanın ödülü olarak ona gelmişti.

Ancak Toroni'nin dikkatli olması gerekiyordu.

Babası, ailenin geleneksel dininde bir rahip olarak görev yapmıştı ve oğlunun Göklerin Tanrısı hakkında bir Kutsal Kitap'a sahip olmasından memnun olmazdı.

Ancak Toroni endişeli değildi. Her gece anne babası uyurken Kutsal Kitap derslerini çalıştı ve ayrıca geceleri kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ı okumayı planladı.

Planı işe yaradı.

Toroni, gündüzleri babasının inekleriyle ilgilendi ve gece eve döndükten sonra küçük bir el fenerini yakarak, Tanrı hakkında okumak için anne ve babası uyuyana kadar bekledi.

Bir gece babası Toroni'yi Kutsal Kitap okurken yakaladı. Öfkeliydi. Ertesi gün oğlu evden ayrıldıktan sonra, kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ı ele geçirdi ve Chengi Nehri'nin çamurlu sularına attı.

Toroni, kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ının kayıp olduğunu fark edince çılgına döndü. Neler döndüğünü çabucak anladı.

Ne yapabilirdi? Başka bir Kutsal Kitap almaya mali gücü yetmiyordu. Açıköğretim okulu muhtemelen ona ikinci bir Kutsal Kitap göndermeyecekti. Ama Tanrı hakkında daha çok şey okumak istiyordu.

Bir süre geçtikten sonra, bir öğleden sonrası Toroni, Chengi Nehri'nde yüzerken suyun üzerinde yüzen kırmızı bir şey gördü. Daha önceleri nehirde plastik şişeler ve başka tür çöpler görmüştü ama bu farklı görünüyordu.

Cismin daha yakınına doğru yüzdü.

Uzanıp eliyle nesneyi yakaladı ve aceleyle kıyıya yüzdü. Nehir kıyısına tırmanırken, sırlıklam olan kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ı görmek için elini sudan yukarıya kaldırdı.

İnanamamıştı. Bu onun kaybolan Kutsal Kitap'ıydı.

Toroni, kitabı kuruması için güneşin sıcaklığını alan çimenlerin üzerine koydu. Kutsal Kitap'ın kuruması on dört gün sürdü ve sonra tekrar okumaya başladı. Okurken Tanrı'ya resmen aşık oldu.

Babasını kızdırmayı göze almasına rağmen yeni bulduğu "aşkı" kendi içinde saklayamadı. Diğer köylülere, nehirde batmamış olan kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ın Tanrısından bahsetti. Şaşkın olan köylüler daha fazlasını öğrenmek istedi. Bugün Toroni'nin akrabalarının çoğu da dahil olmak üzere köylülerin çoğu kırmızı kaplı Kutsal Kitap'ın Tanrısına iman ediyor.

Çetin Yol

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 7:14-16; Yeşaya 7:17-25; Yeşaya 8:1-10; Yeşaya 8:11-15; Yeşaya 8:16-22.

HATIRLAMA METNİ: “Kendini Yakup’un soyundan gizleyen RAB’bi özlemle bekliyorum, umudum O’nda” (Yşa 8:17).

NAZİK GÜÇ. “New York şehrinin Harlem mahallesinde yanmakta olan bir binada kör bir kız çocuğu dördüncü katın penceresinde tüne-mişti. İtfaiyeciler umutsuzluğa düştüler. Sıkışık binalardan ötürü ne itfaiye aracının merdivenini yanaştırabiliyorlar ne de kız kör olduğundan dolayı bir türlü aşağıda kendisi için gerilmiş olan ağa atlamasını sağlayabiliyorlardı.

Sonunda kızın babası olay yerine ulaştı ve kızı megafonla seslenerek aşağıda bir ağ olduğunu ve komutuyla birlikte aşağıya atlamasını buyurdu. Kız babasının komutu üzerine dördüncü katın penceresinden aşağı atladı ve ne bir kemiği kırıldı ne de bir yeri incindi. Çünkü kendisi için hep en iyisini yapmış olan babasının sesini duyduğunda ona tamamen güvenmişti.”—Yazar: Michael P. Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, S. 135.

Aynı şekilde Allah da, çocukları için en iyisini istediğini güçlü kanıtlarla temin etti. Fakat onlar ilk defa kendilerine sunulan, sakın bir şekilde akan bu ırmağı reddettiler. Bu yüzden Allah bunun yerine gürleyen bir sel gibi konuşmak zorunda kaldı.

Bugün onların hatalarından neler öğreniyoruz?

*23 Ocak Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Peygamberlik Gerçekleşti (Yşa 7:14-16)

Yeşaya 7:14-16'da, İmmanuel, Ahaz'ın belirgin çıkmazıyla bağlantılı bir işaretidir: Çocuk, değişik yiyecekler arasındaki farkı anlayacak olgun bir yaşa geldiğinde, “dehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız kalacak” (16. ayet). Burada Aram krallıkları ve kuzey İsrail toprakları ima edilmekte (1, 2, 4-9. ayetlerle karş.) ve güçlerinin çok yakında sona ereceğini belirten Rab'bin vaadini tekrarlamaktadır.

Yeşaya neden çocuğun “kesmik (tuzsuz lor) ve bal” yiyeceğini belirliyor? Yşa 7:15.

Yahuda'nın ekinleri ve bağları Asurlular tarafından yok edilecektir (23-25. ayetler). O halde Eski Ahit'te kim olursa olsun İmmanuel (14, 15. ayetler) dahil herkes, göçebelerin yediği yiyeceklerden yemeye mecbur kalacaktı (21, 22. ayetler). Fakat yoksullukta bile yaşamlarını sürdürmeye devam edebileceklerdi.

Aram ve kuzey İsrail ile ilgili peygamberlik ne zaman gerçekleşti? 2Kr 15:29, 30; 16:7-9; 1Ta 5:6, 26.

Yeşaya'nın bu peygamberliği yaklaşık İ.Ö 734'de verilmişti. Ahaz'ın verdiği rüşvete karşılık Tiglat-Pileser III de muhtemelen yapması gereken işi gerçekleştirmişti: kuzey koalisyonunu çökertmiş, kuzey İsrail'in Celile ve Ürdün bölgesini fethetmiş, halkın bir kısmını sınır dışı etmiş ve bu bölgeleri Asur eyaleti içine katmıştı (İ.Ö 734–733). İsrail'in geri kalanları, Hoşea'nın kral Pekah'ı öldürdükten sonra teslim olup haraca bağlanmasıyla kurtulmuştu. İ.Ö 733 ve 732 yıllarında Tiglat-Pileser, Aram'ın başkenti olan Şam'ı fethetmişti. Sonra Aram'ı Asur vilayeti yapmıştır. Böylece 732 yılında, yani Yeşaya'nın önbildirisinden yaklaşık iki yıl içerisinde Aram ve İsrail nihaî bir şekilde yenilmiş ve Ahaz'ı tehdit eden iki krallığın da sonu gelmiştir.

Şalmaneser V'in İ.Ö 727'de Tiglat-Pileser III'ün yerine geçmesinin hemen ardından, İsrail kralı Hoşea Asur'a karşı isyan bayrağı açarak siyasi bir intihara teşebbüs etmişti. Asurlular İ.Ö 722'de başkent Samiriye'yi alarak binlerce İsraili'yi, yerel nüfus içerisinde giderek absorbe olduğu ve kimliklerini kaybettiği Mezopotamya ve Med'e sürgüne göndermişlerdi (Yşa 7:8 ile karş.—65 yıl içinde Efrayim halk olmaktan çıkacak). Allah Yahuda'nın düşmanlarına ne olacağını daha önceden söylemişti, fakat Ahaz'a anlatmak istediği şey, Asurlulara güvenmeye gerek kalmadan bunların eninde sonunda olacağıydı.

Tüm bunlar olurken kuzey krallığında yaşamış olduğunu farz et. İmanı yitirmek ne kadar kolay olurdu. Şu an için bizler imanımızı korumak adına ne yapmalıyız ki yarın başımıza türlü belalar geldiğinde sapaşğlam ve dimdik durabilelim? 1Pe 1:13-25'e bkz.

Önceden Görülen *Neticeler* (Yşa 7:17-25)

Yukarıdaki ayetleri okuyun. Rab ülkenin başına neler geleceğini söylüyor? Bu gelişmeler karşısında neden hayrete düşmemeliyiz?

“Hata yapan İsrail’e, Yehova’ya bağlılıklarına geri dönmeleri için davet üzerine davet gönderildi. Peygamberlerin ricaları şefkatliydi; halkın önünde durup onları ciddiyetle tövbeye ve reforma teşvik ettiklerinde, sözleri Allah’ın yüceliği için meyve verdi” – Ellen G. White, *Prophets and Kngs*, s. 325.

İman yerine korku hisleriyle dolu olan Ahaz için Allah’tan gelen iyi haber, Aram ve İsrail’in ortadan kaldırılacağıydı. Kötü haber ise kendisine yardım etmesi için seçtiği müttefik ve “dost” Asur’un, Aram ve İsrail’den çok daha tehlikeli bir düşman olarak ortaya çıkacağıydı. Allah tarafından karşılıksız verilen kurtuluşun ters tepmesiyle Ahaz kesinlikle bozguna uğramıştı. Eğer Ahaz o an için dünyasının başına yıkıldığını düşünmüş idiyse işler daha da kötüleşmeye devam edecekti!

“RAB’be sığınmak soylulara güvenmekten iyidir” (*Mez 118:9*). Ahaz, Tiglat-Pileser III’ün kuzeydeki ülkeleri almakla yetineceğine ve Yahuda’ya dokunmayacağına nasıl güvendi? Kralın kendisi hakkındaki kronolojik kayıtların da yer aldığı Asur yazıtları, onun kudret arzusunun doymak bilmediğini kanıtlamaktadır.

2Kr 16:10-18 ve 2Ta 28:20-25’i okuyun. Ahaz’a ne oldu? Burada su yüzüne çıkan hangi dini prensibi görmekteyiz? Onun bu davranışları neden bir sürpriz değildir?

2.Tarihler 28:20-23, olayları güçlü bir şekilde özetlemektedir. Çünkü Ahaz Rab’be bel bağlamak yerine Asur’dan medet ummuştu.

Doğal bir eğilim olarak gördüğümüz, hissettiğimiz, tattığımız ve dokunduğumuz şeylere—yani maddi şeylere karşı bir güven duyarız. Fakat bildiklerimize göre dünyevi şeyler geçicidir. 2.Korintliler 4:18’ bkz. Bu metnin bize söylediği şey nedir? Burada söylenenleri kendi yaşamımızda nasıl uygulayabiliriz? Eğer uygularsak bizim için ne gibi bir fark yaratır?

İsimde Ne Var? (Yşsa 8:1-10)

Yeşaya'nın ikinci oğluyla top oynadığınızı hayal edin. "Maher-Şalal-Haş-Baz, bana topu at!" diye bağırdığınızda çok geç kalmış olurdunuz. Fakat ismin anlamı kendisinden bile daha uzundur: "Hemen çapulla, çabuk yağmala."

İsmin verdiği mesaj, süratli bir zafer ile ilgilidir. Fakat kim kimi yenmektedir? Yşsa 8:4.

Yeşaya 8:1-10'da geçenler, 7. bölümdeki mesajı pekiştirmektedir. Çocuk belli bir yaşa geldiğinde Aram'ın başşehirinden ve kuzey İsrail'den elde edilen savaş ganimetleri Asurlular tarafından yağmalanacaktı. Dahası Yahuda, Yeruslüm'de usul usul akan Şiloa suları olarak tarif edilen, Allah'ın güvence dolu mesajını reddettiği için, Fırat Nehri'nin kabaran güçlü suları olarak tarif edilen Asur'un korkunç gücü tarafından istilaya uğrayacaktı.

Ahaz, Asurlulara yöneldiği için Yeşaya'nın oğullarının isimleri, Yahuda'ya olduğu kadar kuzey İsrail'e de gönderme yapmaktadır: "Hemen çapulla, çabuk yağmala," fakat "sağ kalanlar dönecek." Neden burada halâ bir umut ışığı görmekteyiz? Çünkü Asurluların İmmanuel'in ülkesini işgal etmesine rağmen (Yşsa 8:8), onlar yine de "Tanrı bizimledir" (10. ayet) vaadine sahiplerdir. Öyleyse burada gördüğümüz şey, Yahuda'da ve diğer uluslardaki Allah'ın düşmanlarının yargılanması, askeri felaketlere uğraması, acılar çekmesi, sürgüne yollanması, Rab'bin imanlı olarak sağ kalan halkıyla birlikte olması ve harap olan ülkelerini yeniden kurtarmasından bahseden, Yeşaya kitabının tümüne nüfuz eden konudur.

Yeşaya bizlere çocuğunun adını taş bir levhaya kaydettiğini ve "peygamber" karısıyla yasal bir evlilik ilişkisi olduğunu neden söylemektedir? Yşsa 8:1-3.

Oğlunun en uygun zamanda doğumu, onun bir belirti olarak taşıdığı önemin özünü teşkil etmektedir. İmmanuel belirtisiyle, planlandığı ve doğduğu andan, Asurluların Aram ve İsrail'i yendiği ana kadar, bir çocuk gelişimini henüz tamamlayamamış olacağından, henüz anne ve baba diyebilecektir (4. ayet). Yeşaya, henüz çocuk doğmadan adını kaydetmesi, çocuğu ve ismini, ileride meydana gelecek olaylarla sınanacak apaçık bir peygamberlik haline getirmektedir.

İnsanların tekrarladığı bunca hatalara rağmen Rab halâ onları kurtarmak istemektedir. Bu prensibi alarak, özellikle düşkün olduğumuz ve dini yaşamımızın en zayıf olduğu anlarında kendi üzerimizde nasıl uygulayabiliriz?

Allah'tan Başka Hiçbir Şeyden Korkmamak (*Yşsa 8:11-15*)

Amerikan başkanı Franklin D. Roosevelt, yaptığı ilk açılış nutkunda büyük depresyonda cesareti kırılan halka şöyle seslenmişti: “Korkmamız gereken tek şey korkunun kendisidir.”—U.S. Capitol, Washington, D.C., (4 Mart, 1933). Yeşaya'nın cesareti kırılan insanlara mesajı benzerdir: “Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmamalıyız” olmuştur.

Allah, halkının korktuğu şeyden Yeşaya'nın da korkmaması için onu uyar-
mış, sadece kendisinden korkmasını söylemişti (*Yşsa 8:12, 13*). Kutsal Yazı'da
bu önemli bir konudur. Örneğin Vahiy 14:6-12'de, üç melek tüm dünyaya şu
mesajı ilan etmektedir: 13. bölümde tarif edilen dünyevi canavarın gücünden
korkmak ve yüceltmek yerine Tanrı'dan korkun, O'nu yüceltin!

Tanrı'dan “korkmak” fikrini nasıl algılıyorsunuz? Özellikle de Rab'bi bütün yüreğimizle sevmemizi söyleyen buyruğun ışığında nasıl anlıyorsunuz (*Mat 22:37*)?

Gerçek Tanrı korkusu, O'nu evrendeki yegâne güç olarak tanımak demektir. Böyle bir korku diğer bütün korkulardan daha üstündür. Eğer O senin yanındaysa, O'nun izni olmadan hiç kimse sana dokunamaz. Eğer sen O'na isyan ettiğin için sana karşı ise, kaçsan bile saklanamazsın!

Tanrı'dan korkmamız gerektiği fikri, 1.Yuhanna 4:18'deki: “Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi, korkuyu siler atar. Çünkü korku cezalandırılma düşüncesinden ileri gelir. Korkan kişi, sevgide yetkin kılınmış değildir” fikriyle çelişki içinde değil midir?

Çeşitli korkular vardır. Eğer karşılıklı olarak sevgiyi paylaştığın çok güçlü bir arkadaşın varsa, bu kişinin seni inciteceği düşüncesiyle korkmazsın. Fakat bu kişinin gücünü biliyor ve bu güce ve ilişkinizin sınırlarına saygı duyuyorsan, korku duyarsın.

Hıristiyanlar olarak dünyayı ve dünyaya ait şeyleri sevmeyiz (*1Yu 2:15*). Buna paralel, bizim hıristiyanlar olarak korkmadığımız şeylerden dünya korkmakta mıdır? Eğer böyleyse bunlar nelerdir ve bunlardan neden korkmamalıyız? Aynı zamanda hıristiyanlar olarak bizim korktuğumuz hangi şeylerden dünya korkmamaktadır? Örneğin *Mat 10:28; Yer 10:2, 3'e bkz.*

Ölü Gibi Yaşayanların Korkunç Karanlığı (Yşsa 8:16-22)

Yukarıdaki pasajı okuyun. Hangi konudan söz ediliyor? Bunun Kral Ahaz ile ne ilgisi olabilir? Düşüncelerinizi özetleyin.

Ahaz, okült (ruhçuluk) uygulamalar (*Yas 32:17 ile karşılaştırmak için*—“... İblara kurbanlar kestiler,” *1Ko 10:20*) ile sıkı sıkıya bağlı putperest bir dine bulaşmıştı (*2Kr 16:3, 4, 10-15; 2Ta 28:2-4, 23-25*) Modern büyücülük alanındaki muhtelif görüşler, Kutsal Kitap dışında yazılmış çeşitli eski yazılarda da kanıtlandığı gibi Yakın Doğu’da uygulanmakta olan dinî tören adetleriyle çok yakın paralellikler taşımaktadır. Şüphesiz ki günümüzde New Age (Yeni Çağ) akımının birçok uygulamaları, bu eski okült adetlerinin günümüze uyarlanmış belirtilerini taşımaktadır.

Yeşaya’nın, Rab’den başka ruhlara bel bağlamaktan (*Yşsa 8:21, 22*) kaynaklanan umutsuzluk tarifi, Ahaz’ın tarifine tıpatıp uymaktadır (*2Ta 28:22, 23 ile karşılaştırmak için*). Yeşaya, öfkelenip krallarına lanet okuyan insanlara dikkat çekmektedir (*Yşsa 8:21*). Bu Ahaz’a yönelik bir uyarıdır, çünkü halkın büyücülükle uğraşmasına sebep olduğu için ona lanet okuyacaklardır. Gerçekten de Ahaz öldüğünde krallara gösterilmesi gereken saygıda bir istisna yapıldı ve “onu İsrail krallarının mezarlığına gömecekleri yerde” Yeruşalim Kenti’nde gömdüler (*2Ta 28:27*).

Şu metinlerde okült uygulamalar (medyumluk) hakkında ne söylenmektedir? *Lev 20:27; Yas. 18:9-14.*

Okült uygulamalardan uzak durmak, Allah’a bağlı olmanın bir sonucudur. Birinci Tarihler 10:13, 14, bu prensibi Kral Saul’un şu durumu ile ilişkilendirmektedir: “Saul RAB’be ihanet ettiği için öldü. RAB’bin sözünü yerine getirmede. Yol göstermesi için RAB’be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut’a devretti”.

Yaşamınızda, çevrenizde geçen olaylara, etrafınızdaki etkilere bir göz atın. Hiç farkında olmadan, okültizm ve spiritüalizmin çeşitli varyasyonları ile kuşatılmış olarak, nasıl etki altında bırakılmak istenmektedir? Ve bunlardan tamamen sakınsanız bile, hem kendiniz hem de aileniz için bunların etkilerini en aza indirmek adına ne yapabilirsiniz?

EK ÇALIŞMA: *Büyük Mücadele*'deki, “‘Ruhçuluk’ Etkinliğindeki ‘Ruhlar’ Kimdir?”, S. 296–301’i okuyunuz.

“Öbür dünyadan gelen ruhların, Kutsal Kitap tarafından ‘cinlerin ruhları’ olduğu söylenmektedir (*Bkz. Say 25:1-3; Mez 106:28; 1Ko 10:20; Vab 16:14*). Onlarla uğraşmak ölümlü cezalandırılırdı (*Lev 19:31; 20:27*). Ne var ki ruhçuluk, bilimsel çevrelere girmiş, kiliseleri işgal etmiş, yürütme organlarını etkilemiş ve hatta kralların avlularında bile yer etmiştir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, S. 298.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Filmlerde, kitaplarda, televizyonda ve popüler kültürde bolca bulunan spiritüalizm konusunu aranızda tartışınız. Eğer bunları durdurabilecek hiçbir yol yoksa, birçoklarının zararsız uğraşlar gibi gördüğü bu tehlikelere karşı insanları nasıl uyarabiliriz? Bu aldatmacalardan korunmak için, ölüm konusunda doğru bir anlayışa sahip olmak neden önemlidir?
- ❷ Yeşaya 8:20’yi okuyun. Bunu kendi sözcüklerinizle ifade etmeye çalışın. Sınıfta değişik kişilere okutturun. Rab burada bizlere ne söylemektedir?
- ❸ Aynı anda Allah’ı sevmek ve korkmak konusu üzerinde fikir yürütün. Sevgimiz ne derecede korkuyu engeller? Yoksa korkumuz mu sevgiyi engellemektedir? Tartışın.

ÖZET: Yeşaya’nın davranışları ve ailesi aracılığıyla olduğu kadar onun sözleriyle, Allah uyarı ve umut mesajını pekiştirmiştir: Tek emin yol, yaptığı şeyler için Allah’a güvenmektir. O, kendisine izin verildiği takdirde insanları hem sevme hem de onlara rehberlik etme, koruma ve temin etme gücüne sahiptir. Başka güçlere yönelenler için ise sadece hüznü vardır.

Zamandan Çıkarılacak Ders (Tanzanya)

Yazan: Godwin K. Lekundayo

Bir bölge pastörü olarak memleketim Tanzanya'da üç haftalık bir müjdeleme toplantısını yönettiğimde, Tanrı bana, kendisinin zaman konusunda duyarlı olduğunu öğretti.

Yerel organizatörler, Kilimanjaro Dağı'nın eteklerinde bir şehir olan Moshi'deki toplantılar için kurak bir mevsimi seçti. Ancak ilk haftadan sonra şiddetli yağışlar olmaya başladı. Yağmurun insanları evde tutacağından endişelenerek, toplantıları gelecek bir zaman için yeniden planlamamızı önerdim.

Benimle aynı meslekten olmayan yerel evanjelist komite başkanı bu teklifimi reddederek beni şaşırttı.

Hayır, pastör, ertelemeyeceğiz, dedi. "Bu toplantılar için dua ediyorduk. Rabbimiz dualarımızı duydu ve yağmurun yağacağını biliyordu."

"Öyleyse ne yapmalıyız?" dedim. "Sağanak yağışı görüyorsun."

"Tanrımızın toplantıların zamanı konusunda duyarlı olabileceğine inanmak için biraz inancımız olmalı" dedi. "Bu şekilde dua edelim; 'Yüce Rabbimiz, yağmurların dilediğin kadar yağmasına izin verebilirsin, ama öğleden sonra 3:30'dan 18:30'a kadar yağmur yağmasın.' "Bu şekilde, insanların öğleden sonra 16:00'daki toplantımıza gelmeleri için 30 dakikalari olacaktır. Toplantı akşam 6'da bittikten sonra eve dönmeleri için de 30 dakikalari olacaktır.

Böyle bir istem konusunda emin değildim ama duaya katıldım.

Ertesi sabah, o kadar çok yağmur yağdı ki her tarafı sel aldı. Sağanak yağış öğleden sonraya kadar devam etti. Ama tam olarak 3:30'da durdu. Toplantımız saat 16:00'da başladı ve akşam 6'ya kadar vaaz verdim. Yağmur 18:30'da yeniden başladı.

Hava, aynı bu şekilde programa iki hafta boyunca uydu. Yağmur 15:30'a kadar yağdı, durdu ve sonra 18:30'da tekrar başladı.

Bir gün saat 3'te bir ziyaretçi iyi bir koltuk kapmak için toplantı yerine geldi. Bir süre bekledi ve şiddetli sağanağı görünce toplantının iptal edileceğini düşündü ve oradan ayrıldı. Ertesi gün gelip toplantıyı yapıp yapmadığımızı sordu.

"Tabii ki de yaptık." diye cevapladım. "Tanrı'dan saat 3'te yağmuru durdurmasını istemedik. Öğleden sonra 3:30'da durdurmasını istedik. Bu yüzden bu konuda duyarlı olmalısın."

Adam, "Bu hatayı bir daha asla yapmayacağım" dedi.

Son Şabat günü, bir nehirde on iki kişiyi vaftiz ettim. Son kişiyi sudan çıkarırken yağmur yağmaya başladı.

Bu deneyim bana Tanrı'nın zamana duyarlı olduğunu öğretti. Tanrı bizim gibi zaman kısıtlamalarıyla yüzleşmez. Ancak zamana karşı da duyarlı olmamızı ve bu zamanların iyi hizmetkârları olmamızı bekler. Pavlus bize Efesliler 5:15, 16'da der ki: "Öyleyse nasıl yaşadığımızı çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgiler gibi yaşayın. Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür."

Barışın Soylu Prensi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 9:1-5; Yeşaya 9:6-7; Yeşaya 9:8-10:34; Yeşaya 11; Yeşaya 12:1-6.

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.” (Yşa 9:6).

BARIŞ YOKSA, BARIŞ OLMALI. “İlk atom bombasının yaratılmasında öncülük yapan Dr. Robert Oppenheimer’a, kongre toplantısının hemen öncesinde, bu müthiş silaha karşı bir savunma bulunup bulunmadığına dair bir soru yöneltildi. ‘Tabii ki var,’ diye yanıt verdi büyük fizikçi.

“‘Ve o da—’

Dr. Oppenheimer, pür dikkat kesilmiş yanıtı bekleyen dinleyici topluluğuna şöyle bir baktı ve usulca şunu söyledi: ‘Barış.’—Paul Lee Tan’dan derlenmiştir, Encyclopedia of 7,700 Illustrations: Signs of the Times (Rockville, Md.: Assurance Publishers, 1979), S. 989.

Barış, insan ırkının zor ulaşabileceği bir rüyadır. Yapılan tahminlere göre, kayıtlı tarihin başlangıcından beri dünya tarihinin sadece % 8’lik bir bölümü barış içinde geçmiştir. Bu zaman zarfında en az sekiz bin antlaşma bozulmuştur.—Paul Lee Tan, S. 987’den uyarlanmıştır.

1895 yılında dinamiti bulan Alfred Nobel, barışa üstün düzeyde katkıda bulunanlar için bir ödül verilmesini kararlaştırmıştır (Paul Lee Tan, S. 988’den uyarlanmıştır). Ancak son yıllarda Nobel Barış Ödülü alanların bile şiddetli çarpışmalarla ilişkisi olduğu saptanmıştır.

Bu hafta, gerçek ve sonsuz barışı getirebilecek Kişi’yi inceleyeceğiz.

*30 Ocak Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Celile İçin Karanlığın Sonu (Yşsa 9:1-5)

Yeşaya 9:1, neden kendisinden önce gelen cümleyi olumsuz hale getiren “fakat/bununla birlikte” sözcüğüyle başlamaktadır?

Yeşaya 8:21, 22, gerçek Allah’a yönelmek yerine büyücülüğe yönelenlerin umutsuz durumunu tarif etmektedir: Onlar nereye bakarlarsa baksınlar “sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır” (22. ayet). Bununla birlikte “sıkıntı çekmiş olanların karanlıkta kalmayacağı” (Yşsa 9:1) bir zaman gelecektir. Celile bölgesinde yaşayanlar burada muaf tutularak, “büyük ışığın” özel lütfuna sahip olacaklardır (2. ayet). Bu ulus çoğalacak ve mutlu olacaktır, çünkü Allah onlara “eziyet edenlerin sopasını” kıracaktır (4. ayet).

İsrail’in fethedilen ilk yerleşim yerlerinden biri olduğu için, burada Celile Gölü’nü çevreleyen bölge seçilmiştir. Ahaz’ın yardım isteğine yanıt olarak Tiglat-Pileser III, Celile’yi ve kuzey İsrail’in Ürdün bölgelerini ele geçirmiş, insanların bir kısmını tutsak etmiş ve bu yerleşim bölgelerini Asur eyaleti sınırları içine katmıştır (2Kr 15:29). Böylece Yeşaya’nın mesajına göre ilk fethedilen yer, aynı zamanda kurtuluşu gören ilk yer olacaktır.

Allah, halkını kurtarması için kimi kullanmaktadır? Yşsa 9:6, 7.

Yeşaya 9:1-5’de geçen peygamberlik, ne zaman ve nasıl yerine gelmiştir? Mat 4:12-25.

İsa ilk hizmetini, Allah’ın krallığı ile ilgili müjdeyi duyurarak verdiği Celile bölgesinde, umutla ve cine tutsak olanların kurtarılması dahil tüm hastalara şifa dağıtarak (24. ayet) geçirmesi bir rastlantı değildir.

Burada, Kutsal Kitap’ın, Eski Ahit zamanlarında yaşanan olaylardan yola çıkarak Yeni Ahit zamanlarına uyarlamak suretiyle, olayları nasıl ele aldığını gösteren mükemmel bir örneğe tanık olmaktadır. İsa’nın, Matta 24’te İ.S 70 yılında Yeruslüm’in yıkımını, dünyanın sonuyla benzeştirdiği gibi Rab de, imajları bir çağdan alıp başka bir çağa götürmek suretiyle karıştırmaktadır.

Birisi sana İsa’nın seni neyden kurtardığını sorarsa ona ne şekilde yanıt verirdin? Mesih’in senin yaşamındaki gücü hakkında nasıl kişisel bir tanıklık verebilirsin?

Bize Bir Çocuk Doğdu (Yşa 9:6, 7)

Burada Yeşaya Kitap'ında geçen İmmanuel ve Maher-Şalal-Haş-Baz'ı takip eden üçüncü bir özel doğum görmekteyiz.

Bu ayetlerde Çocuk hakkında sayılan özellikler nelerdir? Yşa 9:6, 7.

Çeşitli yollarla tasvir edilen bu Kurtarıcı'nın birçok ismi/lakabı olduğuna dikkat edin. Eskiden Yakın Doğu'da krallar ve ilahlar yüceliklerini gösteren birçok isme sahiptiler.

RAB'bin meleğinin kendi ismini Simson'un babasına "Harika" (Hak. 13:18'de geçen "tanımlanamaz" sözcüğü ile aynı İbranice kök) diye tarif etmesi ve sonra sunaktan yükselen bir alevle göğe yükselmesi (20. ayet) O'nun 1000 yıldan daha fazla bir zaman sonra kendisini sunmasını temsil etmektedir.

O'na ilahî ("Güçlü Tanrı") ve sonsuz Yaratıcı ("Ebedi Baba"; Luka 3:38'e bkz.: "... Adem Oğlu, Tanrı Oğlu,") denilecekti.

O, Davut soyundan bir Kral'dı; O'nun barış krallığı ebedi olacaktır.

Bu kadar vasfı verilmiş olan Çocuk kim olabilirdi? Luk 2:8-14'e bkz.

Bazıları onu Kral Hizkiya olarak nitelendirse de verilen vasıflar herhangi bir insanı tarif etmekten çok uzaktır. Sadece bir kişi bu vasıflara uyabilirdi: O da, bizleri kurtarmak için doğmuş olan ve barış verecek olan Tanrı'nın ilahi Oğlu ve Yaratıcı İsa Mesih (Yu 1:1-3, 14; Kol 1:15-17; 2:9; İbr 1:2). O, göklerde ve yerde tüm otoriteye sahip olarak her zaman bizimledir (Mat 28:18-20). İlahiliğini korumakla birlikte, her zaman zayıflıklarımızda bize yakınlık duyan insan özelliklerine de sahip olmuştur (İbr 4:15). "Bize bir çocuk doğdu" ... ebediyen!

"Mesih dünyamıza geldiğinde Şeytan yeryüzünde idi ve beşikten Golgota'ya kadar attığı her adımın doğruluğundan şüphe etti. Şeytan, kendisini başkaları için kurban etmenin ne anlama geldiğini bilmez iken, meleklerin özverili istekleri için Allah'ı suçladı. İşte Şeytan'ın göklerde Allah'a karşı gelmesine neden olan suçlama buydu; ve kötülük göklerin görkeminden kovulduktan sonra, kendisine bile icra etmediği titizlikle Rab'bi sürekli olarak suçlamaya devam etmiştir. Mesih dünyaya bu sahte suçlamalarla hesaplaşmak ve Baba'yı gözler önüne sermek için geldi."—Ellen G. White, *Selected Messages, 1.kitap*, S. 406, 407.

Bu alıntı bize Allah'ın karakteri hakkında ne anlatıyor?

Allah'ın Öfkesinin Değneği (Yşa 9:8–10:34)

Bu bölüm, büyücülere inanan ve askeri baskıların ve zulmün altında inleyen karanlık, kederli insanların kurtuluşa ermesinden, “Omuzlarını döven değneği, onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin; tıpkı Midyanlılar'ı yenilgiye uğrattığın günkü gibi” (4. ayet) diye bahseden Yeşaya'nın 9:1-5 ayetlerini açıklamaktadır.

Yukarıdaki metinlerde de gösterildiği gibi Allah'ın halkının çektiği acıları okuyun. Levililer 26:14-39'da geçen lanetleri karşılaştırın. Allah halkını bir seferde cezalandırmak yerine neden aşama aşama cezalandırmaktadır? Bu durum, O'nun karakteri ve gayeleri hakkında neyi göstermektedir?

Eğer Allah halkını yok etmek isteseydi, onları derhal Asurluların eline teslim ederdi. Fakat O sabırlıdır, “hiç kimsenin mahvolmasını istemez, herkesin tövbe etmesini ister” (2Pe 3:9). “Hakimler” döneminde olduğu gibi Allah, Yahuda ve İsrail halkının yaptığı budalalıkların neticesini görmelerine izin vererek, yaptıkları şeyin ne olduğunu anlamaları ve daha iyi bir seçim yapma şansı tanımıştır. Kötülükte ısrar ettiklerinde ve O'na ve elçileri aracılığıyla gönderdiği çağrılarına karşı inatçı davrandıkları takdirde korumasını da geri çekecektir. Fakat onlar isyankarlığa devam ettiler. Bu döngü, aşağıya doğru sarkan bir helezon şeklinde yinelenerek, artık Allah'ın onlar için daha fazla bir şey yapamayacağı duruma geldi.

Yeşaya 9:8–10:2'yi okuyun. Halkın işlemiş olduğu günahlar nelerdi? Bunları kime karşı işlemişlerdi? Aralarında kimler suçluydu?

Burada gördüğümüz şeyler, tüm Kutsal Kitap'ta da görüldüğü üzere özgür irade gerçeğidir. Allah insanları özgür yaratmıştır (Böyle yapmalıydı; yoksa O'nu hiçbir zaman gerçekten sevemezlerdi), ve özgürlük, yanlış yapma seçeneğini de içermektedir. Allah bizlere sevgisini ve karakterini göstermek suretiyle, O'ndan yüzümüzü çevirmenin nelere mal olacağını fark etmemize yardım ederek, sürekli aldığımız yanlış kararlarımızın meyvelerini; yani acı, keder, korku, kargaşa, vs. tatmamıza izin vermiştir. Ve bütün bunlara rağmen insanlar halâ günahlarını terk edip Rab'be gelmemekte ısrar ediyorlar. Özgür irade ne harika; onsuz insan olamazdık. Yine de onu yanlış kullananların vay haline!

Allah, sizi yanlış yoldan döndürmek için yaşamınızda geçen acılarını nasıl kullandı?

Kök ve Filiz Tek Bedende (Yşsa 11)

Yeşaya 11:1’de geçen “İşay’ın kütüğünden” çıkacak “filiz” kimdir? Ayrıca Zek. 3:8; 6:12’ye bkz.

Yeşaya 11:1, Yeşaya 10:33, 34’de yere devrilen ağacı yeniden diriltmektedir. “İşay’ın kütüğü” Davut soyunun (İşay’ın oğlu) gücünü kaybedeceği fikrini temsil etmektedir (*Dan 4:10-17, 20-26*). Fakat kuruyan bu “kütük-ten,” Davut soyundan gelen bir yönetici çıkacaktır.

Yeni Davudî yönetici neden “İşay’ın kütüğü” (Yşsa 11:10) olarak adlandırılıyor? Bunun anlamı nedir? Vab 22:16.

Bu tarif, “Davut’un kökünden ve soyundan” olan sadece İsa Mesih’e uymaktadır (*Vab 22:16*). Mesih, kendisinin yarattığı (*Yu 1:1-3, 14 ile karşı.*) Adem oğlu, “Tanrı Oğlu” (*Luk 3:38*) olarak Davut’un soyundan gelmektedir (*Luk 3:23-31*). Öyleyse Mesih, onun soyunun olduğu kadar Davut’un da atasıdır!

Yeni Davudî yönetici, günahın kötü sonuçlarını ve kafirliği nasıl tersyüz edecektir? Yşsa 11.

O, Rab ile uyum içinde düşünür ve davranır, adil bir şekilde yargılar, kötülere cezalandırır ve barış getirir. O yönetimi ele aldığı anda, Rab İsrail ve Yahuda’nın imanlı kalanlarını geri getirecek, yapılandıracak ve birleştirecektir (*Yşsa 10:20-22 ile karşı.*). Filistlileri ve diğerlerini yenmiş olan Kral Davut’un günlerinde olduğu gibi güçlü, birlik içerisinde bir monarşi olacaktır. Fakat yeni yönetici, Davut’tan daha büyük olarak yaratılışın kendi ruhunda yatan gerçek barışı sağlayacaktır: Yırtıcı hayvanlar artık etobur olmayacak ve ilk günlerdeki gibi bir sükûnet içinde diğerleriyle bir arada yaşayacaklardır (*Yşsa 11:6-9*).

Yeşaya 11, Mesih’in ilk gelişinden mi, ikincisinden mi, yoksa her ikisinden mi söz etmektedir? Peygamberlik önbildirisini inceleyerek, hangi metinlerin hangi gelişten söz ettiğini işaretleyin.

Yeşaya 11’de, İsa’nın her iki gelişi de bir tabloda gösterilmektedir. Bunlar birbirine bağlıdır, çünkü tıpkı bir uçağın iki kanadı gibi, bir bütünün iki parçasını oluşturmaktadır. Kurtuluş uçağının tam olabilmesi için iki geliş de ihtiyaç vardır: Daha önce gerçekleşmiş olan Birinci Geliş ve hristiyanlar olarak tüm umutlarımızın yerine gelmesi için beklediğimiz İkinci Geliş.

Mesih İlk Gelişinde, İkinci Gelişi üzerine bizlere bu kadar güvence veren neyi başarmıştı? Eğer İkinci Geliş gerçekleşmeyecekse, Birinci Gelişin ne anlamı vardır?

“Beni Avuttun” (Yşsa 12:1-6)

Yeşaya 12, merhameti ve güçlü tesellisi adına Allah’a şükretmek için yapılan kısa bir mezmurdur (ezgi). Geriye kalan kurtarılmışların ağızlarına konulan bu mezmur, vaat edilen kurtuluşu, tıpkı Mısır’dan çıktıklarında İbranilerin de yaşamış olduğu kurtuluş ile (Yşsa 11:16 bkz.) karşılaştırmaktadır; bu aynı Kızıldeniz’de Firavun’un ordusundan kurtulduklarında, Musa’nın ve İsraililerin söylediği ezgi gibidir (Çık 15’e bkz.).

Yeşaya 12’deki bu ezgiyi, Vahiy 15:2-4’deki Musa’nın ve Kuzu’nun söylediği ezgiyle karşılaştırmamız. Her ikisi de ne için Allah’ı övmektedir?

Yeşaya 12:2, gelecek olan Kurtarıcı’nın İsa olacağı yolunda daha yakın bir saptama yapmaktadır. “Rab kurtuluşumu verir” ve “O kurtardı beni” demektedir. Zaten İsa’nın ismi de “Rab Kurtuluş’tur” anlamına gelmektedir (Mat 1:21 ile karşı.).

İsa’nın isminin de içeriğinde yer alan, Rab’bin kurtuluş olduğu fikri ne gibi bir önem taşımaktadır?

Rab sadece kurtarmaz (Yşsa 12:2); aynı zamanda kendisi de kurtuluştur. İsrail’in Kutsalı’nın aramızdaki varlığı (6. ayet) bizim için her şey demektir. Rab bizimledir! İsa yalnızca mucize göstermedi; O, “insan olup aramızda yaşadı” (Yu 1:14). O, çarمیhta sadece acılarımızı yüklenmedi; bizim için günah oldu (2Ko 5:21). O, yalnızca barış getirmekle kalmadı; aynı zamanda barışımız oldu (Ef 2:14).

Hiç şüphe yok “İşay’ın kökü ortaya çıkacak, halklara sancak olacak” (Yşsa 11:10). O, çarمیhta yüceltildiğinde tüm insanları kendisine çekti (Yu 12:32, 33)! Geriye kalanlar, bizler için doğan Çocuk, “Barış Prensi” (Yşsa 9:6) olan “güçlü Tanrı’ya” (Yşsa 10:21) dönecekler!

İsa’nın kurtuluşumuz olduğu fikri üzerinde düşünün. Romalılar 3:24’ü okuyun. Burada kurtuluşun Mesih’te olduğu söylenmektedir; kurtuluş sadece O’nda gerçekleşen bir şeydir ve bizler Allah’ın lütfu ve merhameti sayesinde bu kurtuluşa ebedi pay sahibi olabiliriz. Diğer bir deyişle O’nda olan kurtuluş, iman yoluyla bizim olabilir, ibadetle değil, zira yaptığımız hiçbir iş bizleri kurtarmaya yeterli değildir. Sadece iman sayesinde Mesih’in bizleri alacaklandırarak yapmış olduğu iş kurtuluşu getirebilir. Bu gerçek, bilhassa değersiz olduğunuz düşüncesi benliğinizi kaplamışken, sizlere nasıl umut ve kurtuluş güvencesi verir?

EK ÇALIŞMA: “Her baba oğluna sevgi ve şefkat duyar. Küçük çocuğunun yüzüne baktığında, hayatta karşılaşılan tehlikeleri düşünerek titrer. O, biricik oğlunu Şeytan’ın gücünden korumayı ister ve onu Şeytan’ın aldatmacasından ve çatışmasından uzak tutmayı arzular. Bizim çocuklarımızın yürüdüğü hayat yolunun daha emin ve güvenli olabilmesi için çok daha sert bir çatışma ve daha korkunç bir tehlikeyle karşılaşmak üzere, Tanrı biricik Oğlu’nu verdi. “Tanrı’yı biz sevmiş değildik. Fakat O, bizi sevdi ve günahlarımızı bağışlatan kurban olarak Oğlu’nu verdi. İşte sevgi budur.” Şaşın ey gökyüzü ve şaşın ey yeryüzü!”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, S.39.

“Mesih, insanlığın kurtuluşu için gerekli koşullara rıza gösteren tek Kişi’dir. Hiçbir melek, hiçbir insan yapılan bu büyük iş için yeterli değildir. Yalnızca İnsanoğlu yüceltilmelidir; bu kurtarıcı işlevi sadece sınırsız bir doğa üstlenebilir. Mesih, vefasız ve günahkarla bağlantı kurmaya, insan doğasını paylaşmaya, kendi kanını vermeye ve ruhunu günaha kurban etmeye razı oldu. Göklerde kurulan konye insanın suçu tartılmış, günah için gerekli gazap takdir edilmişti, fakat Mesih kararını ilan etti ve düşmüş bir ırka umut sağlayacak olan bu şartların sorumluluğunu kendi üzerine aldı.”—Ellen G. White, *Signs of the Times*, 5 Mart, 1896.

TARTIŞMA SORULARI:

1 Yeşaya 11’de gördüğümüz gibi, Rab bir tabloda Mesih’in her iki gelişini de resmetmiştir. Bu da bazı Yahudilerin Mesih’i ilk gelişinde neden kabul etmediklerini açıklamaya yardımcı olmaktadır. Çünkü onlar Mesih’ten sadece İkinci Geliş’te yapması gereken şeyleri bekliyorlardı. Bu bize Mesih’in geliş olgusunun doğru olarak anlaşılmasının ne kadar önemli olduğu hakkında neler söylemektedir? Mesih’in İkinci Geliş’i hakkındaki yanlış inanışlar, insanları Şeytan’ın çağların sonunda kurduğu tuzığa nasıl düşürür? Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, 39. Bölüme bkz.

ÖZET: “Rab’bin kurtarıcı” anlamına gelen Yeşaya’nın günlerinde, Allah, kalan halkına, ulusal bir dinsizliğin neden olduğu baskı ve zulümden kurtuluşu vaat etmiştir. Umut sözlerini içeren bu peygamberlik bildirisi, nihai olarak adı “Rab kurtuluştur” anlamına gelen İsa’da yerine gelmiştir.

Üç Kayıp Çocuk (Meksika)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Hemşire Marta Aguirre ve doktor olan kocası Luis Arboine, Meksika'nın Çin kentinin ana meydanında Bağımsızlık Günü kutlamalarının tadını çıkarırken eski bir hastası konuşmalarını kesti.

Yaşlı bir kadın olan Ana, "Marta, seninle konuşmak istiyorum" dedi.

Damadının yedi gün önce 33 yaşında kalp krizi geçirerek öldüğünü söyledi. Kızı son sekiz yıldır hapisteydi. Onlardan geriye 7, 9 ve 10 yaşlarında üç torun kaldı. Kadın çalışmıyordu ve onlara bakamıyordu. Üstelik torunları üzgünlerdi ve ağlıyorlardı.

Ne yapacağını bilmiyorum, dedi.

Marta da emin değildi ve kilise pastörüyle konuştu. Pastör, torunlarını atıştırma-ların olduğu özel bir çocuk dua haftasına davet etmesini tavsiye etti. "İsa, Hayatımın İpini Al" adlı program iki hafta sonra başlayacaktı.

Anneanneleri Ana, torunlarını akşam toplantılarına göndermeyi kabul etti. En büyük torunu, 10 yaşındaki Juan başta gitmek istemiyordu çünkü o daha önce hiç kiliseye gitmemişti. Ortanca torun 9 yaşındaki Luis daha önce Tanrı hakkında bir şey duymamıştı ve daha fazlasını öğrenmek istiyordu. İsa'nın günahları için öldüğünü duyduğunda ağladı. Kendi babasının ölümünü hatırladı. En küçük kardeş olan 7 yaşındaki Francisco ilk başlarda sürekli uyuya kalıyordu.

Kısa süre sonra çocuklar toplantılara gitmek için sabırsızlandılar. Anneanneleri olan Ana, çocukların kilise üyeleri tarafından verilen yeni kıyafetler giydiğini gördü ve toplantıya gitmelerinin sebebinin daha fazla hediye almaya gitmek olduğunu düşündü. Daha sonra onların kıyafetleri umursamadıklarını anladı. İsa hakkında bilgi edinmek istiyorlardı.

Çocuklar dua haftasında İsa'ya resmen aşık oldular ve her Şabat bittikten sonra kiliseye gittiler. Marta, her Şabat öğleden sonra çocuklara Çocuklar İçin Kutsal Kitap Dersleri vermeye başladı.

Altı ay sonra, pastör çocukları bir Maceracılar kampına davet etti. Çocuklar sabah ve akşam ibadetlerini severdi. Bir ibadet sırasında 9 yaşında engelli bir çocuk bir tanıklık verdi ve vaftiz edilmek istediğini söyledi. Luis hikayeden etkilendi ve kalbini İsa'ya vermek istediğine karar verdi. Kardeşlerine söylediğinde onlar da vaftiz edilmek istediklerini beyan ettiler. Kilise özel gün için toplandı.

Bugün çocuklar 12, 13 ve 15 yaşındalar ve Şabat günlerinde kilisenin görsel-işitsel sistemini yönetiyorlar. Luis altı vaaz verdi ve pastör olmayı umuyor. Anneanneleri Ana, "Çocuklar beş yıl önce Bağımsızlık Günü'nde yardım istediğimdeki hallerinden oldukça farklı haldeler" dedi. "Marta ve kocası Luis'e teşekkür ediyorum."

Ancak Luis, tüm teşekkürün Kutsal Ruh'a gittiğini söyledi.

"İşi yapan Kutsal Ruh'tur" dedi.

Rab'bin Yerine Geçmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 13; Yeşaya 13:2-22; Yeşaya 14; Yeşaya 24-27.

HATIRLAMA METNİ: “İşte Tanrımız budur; O'na umut bağlamıştık, bizi kurtardı, RAB O'dur, O'na umut bağlamıştık, O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım” (Yşa 25:9).

GURUR VE YANSIMA. “Rahip, gurur üzerine vaazını verdikten sonra, vaazı dinleyen bir kadın rahibin sözlerini bitirmesini bekledi ve endişeli bir durumda olduğunu, işlediği büyük bir günahı itiraf edeceğini söyledi. Rahip ona günahının ne olduğunu sordu.

Kadın şöyle yanıt verdi: ‘İşlediğim günah, birkaç gün önce aynanın önünde saatlerce oturup güzelliğimle gurur duymaktı.’

Rahip, ‘Oh, bu bir gurur günahı sayılmaz—bu yansımanın neden olduğu bir günah!’ diye karşılık verdi.—C. E. McCartney, Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7700 Illustrations: Signs of the Times*, S. 1100'den derlenmiştir.

Günahın, en güçlü meleğin kalbinde doğmasıyla birlikte, gurur, gerçeğin sınırlarına hiç riayet etmemiştir (ne melekler ne de insanlar). Bu problem, pişmanlık duymak yerine insan varlığını yozlaştırarak kurtuluşu sadece başkalarında arayan ruhani bir gururdan daha kötü olamaz.

Bu hafta, diğer konularla birlikte gurur ve kibirin kaynağını inceleyeceğiz.

*6 Şubat Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Ulusun Kötü Kaderi (Yşa 13)

Yeşaya 13:1, yazar olarak Yeşaya'yı gösteren yeni bir konu başlığına sahiptir (1:1; 2:1 ile karşı.); ayrıca öyle görünmektedir ki, kitapta yeni bir bölüme de başlanmaktadır. 13–23. bölümler çeşitli uluslara karşı kehanetler içermektedir. Şimdi bu bölümlere bir göz atalım.

Uluslara karşı söylenen peygamberlik bildirimleri neden Babil ile başlanmaktadır?

Yeşaya 10:5-34'de, Yeşaya'nın zamanında en büyük tehlikeyi yaratan Asur'a karşı yargı ilan edilmişti. Yeşaya 14:24-27, kısaca Asurluları yok edecek Rab'bin planını yinelerken, 13–23. bölümler ise içlerinde Babil'in en önemlisi olduğu diğer tehditlerden bahsetmektedir.

Zengin bir tarih ve kültürel, dini ve siyasi bir miras ile donatılmış olan Babil, daha sonra Yahuda'yı fetheden ve sürgüne gönderen süper bir güç olarak tarih sahnesine çıkmıştır. Fakat Yeşaya'nın çağında yaşamış insanlar açısından, Babil'in Allah'ın halkını kolaylıkla tehdit ettiği öyle açık ve net bir şekilde görmez. Yeşaya'nın hizmeti sırasında birçok kez Asur'un Babil'e egemen olduğunu anlamaktayız. Tiglat-Pileser III'ün İ.Ö 728'de Babil'i alarak Pulu (*veya Pül*; 2Kr 15:19; 1Ta 5:26'a bkz.) olarak adlandırılmasından itibaren Asur kralları birçok kez Babil'i fethetmiştir (İ.Ö 710, 702, 689, ve 648). Ancak Babil sonunda Yahuda krallığını yok edecek olan bölgedeki en büyük süper güç haline gelecekti.

Yeşaya 13'ü okuyunuz. Dilin ne kadar güçlü olduğuna dikkat ediniz. Seven bir Allah neden böyle şeyler yapmış ya da olmasına izin vermiştir? Mutlaka bazı masum insanlar da acı çekmişlerdir, değil mi (16. ayete bkz.)? Allah'ın bu hareketini nasıl anlayabiliriz? Bu metinler ve Allah'ın günah ve kötülüğe karşı hiddetini ve gazabını anlatan Kutsal Kitap'taki diğer tüm metinler bizlere günah ve kötülüğün, fevkalade korkunç olan doğası hakkında ne söylemektedir? Sevginin Tanrısı'nın böyle bir yolla karşılık vermesini gösteren bu kadar gerçek bile, günahın ne kadar kötü olduğunu kanıtlamaya yeterli değil midir? Bu uyarıları yapanın, Yeşaya aracılığıyla konuşan, aynı zamanda da affeden, iyileştiren, rica eden ve günahkarların tövbe etmesi için tembihte bulunan İsa olduğunu da aklımızdan çıkarmamız gerekir. Sizin düşüncenize göre seven bir Allah'ın karakterini bu açıdan ele alarak nasıl algılıyorsunuz? Kendinize bununla birlikte şu soruyu da sorun: Bu gazap gerçekten O'nun sevgisinden kaynaklanabilir mi? Eğer öyleyse nasıl? Ya da olaya bir başka perspektiften bakarak, İsa'nın çarmıhta bizzat dünyanın günahlarını taşıyarak, hiç kimsenin tahammül edemeyeceği acıları çekerek, hatta ulusun işlediği günahlar adına acı çeken o "masumlardan" bile daha fazla acıya katlandığını göz önüne getirin. Mesih'in çarmıhta katlandığı bu acı, bu zor soruya yanıt vermemizde nasıl bir yardım sağlamaktadır?

Babil'in Son Büyük Şehri (Yşa 13:2-22)

İ.Ö 626'da Keldanili Nabopolasar, kendisini Babil'de kral ilan ederek, Babil ihtişamını yeniden canlandırmış, Neo-Babil hanedanlığını başlatmış ve Asurluların bozguna uğramasında (Med'lerle birlikte) büyük rol oynamıştır. Oğlu Nebukadnezar II ise Yahuda'yı fetheden ve sürgüne yollayan kraldı.

Babil şehrinin sonu ne olmuştu?

İ.Ö 539'da Pers kralı Koreş, Medo-Pers İmparatorluğu için Babil'i fethettiğinde (*Dan 5'e bkz.*), şehir bağımsızlığını artık ebediyen kaybetmişti. İ.Ö 482'de Ahaşveroş, Babil'in Pers yönetimine karşı ayaklanmasını kanlı bir şekilde bastırabilmiştir. O, baştanrı Marduk'un heykelini yıktırılmış ve bazı yapıları ve tapınakları yerle bir ettirmiştir.

Büyük İskender Babil'i Perslilerden İ.Ö 331'de hiç savaşız geri almıştı. Babil'i doğunun başkenti yapmak istediği kısacık rüyasına rağmen, kent birkaç yüzyıl boyunca çökmeye yüz tutmuştur. İ.S 198'de Romalı Septimus Severus, Babil'i tamamen ıssız bir yer olarak bulmuştu. Böylece büyük şehir terk edilmeye bırakılmıştır. Bugün bazı Irak'lı köylüler bu tarihi kentin üzerinde yaşıyorlar, fakat onu yeniden inşa etmek gibi bir niyetleri yok.

Yeşaya 13'te tarif edilen Babil'in kötü kaderi, Babil tarafından baskı altında tutulan Yakup'un soyunu azat etmiştir (*Yşa 14:4-6*). Bunu başaran olay, Babil'in Koreş tarafından İ.Ö 539 yılındaki fethi olmuştur. Kenti yok etmemesine rağmen bu Babil'in sonunun başlangıcıydı ve o artık bir daha Allah'ın halkını tehdit edemeyecekti.

Yeşaya 13, Babil'in düşüşünü ilahi bir yargı olarak dramatize etmiştir. Kenti elde eden savaşçılar Allah'ın ajanlarıydı (*2-5. ayetler*). Yargı saati "Rab'bin günü" olarak adlandırıldı (*6, 9. ayetler*) ve Allah'ın gazabı o kadar güçlüydü ki yıldızları, güneşi, ayı, gökleri ve dünyayı bile etkiledi (*10, 13. ayetler*).

Hakimler 5'te Debora ve Barak'ın, Rab'bin göklerin görkeminden yer sarsıntıları ve yağmurlarla yürüdüğünü (*4. ayet*) tasvir ettiği ezgisiyle karşılaştırm. 20 ve 21. ayetler, yıldızlar dahil doğanın elemanlarının dış baskılara karşı savaştığını anlatmaktadır.

İhtişamının zirvesindeki günlerde Babil'de yaşayan birinin Yeşaya 13'ü, ve özellikle 19-22. ayetleri okuduğunu hayal edin. Herhalde burada yazılanlar ona ne kadar saçma ve olanaksız görünürdü! Acaba henüz gerçekleşmemiş olan diğer peygamberlikler bizlere şu anda ne kadar saçma ve olanaksız görünmektedir? Bunları olanaksız diye reddetmemiz neden saçma olurdu?

Dağın “Kralın” Yıkılışı (Yşa 14)

Allah'ın halkını özgür bırakan (Yşa 14:1-3) Babil'in yıkılışına (Yşa 13) yanıt olarak Yeşaya 14:4-23, mecazi bir yergiyi dile getirmektedir (*ayrıca Mik 2:4; Hab 2:6'ya bkz.*). Burada ölü kralların yeni gelen arkadaşlarını ölümler diyarında selamlamaları (9, 10. *ayetler*), bedeninin kurtçuklarla kaplanması (11. *ayet*) kelime anlamıyla değil şiirsel bir şekilde mecazi olarak anlaşılmalıdır. Bu da basitçe Rab'bin dramatik olarak kibirli krala kendisinden önceki hükümdarlar gibi gücünü kaybedeceğini anlatmasının bir yoludur, ölünün durumu hakkında yapılan bir yorum değil!

Yeşaya 14:12-14, Babil kralını nasıl tasvir etmektedir?

Babil kralları kendilerine duyulan saygıdan hiç mahrum kalmamışlardı (Dan 4-5). Fakat “Yüceler Yücesi” (Yşa 14:14) gibi olmayı arzulamak da be-cillığın son derecesi olmalıydı. Krallar, tanrılarla güçlü ilişkileri olduklarını iddia ederek onlara uşaklık yaparlardı. Bu durum dramatik olarak her yıl Babil'in Yeni Yıl festivalinin beşinci gününde temsil edilerek, kralın Marduk heykelinin huzuruna çıkmadan önce tüm krallık rütbelerinden arındırılması talep edilir ve böylece krallığı yeniden tasdik edilmiş olurdu. En küçük bir tanrının yerine geçme düşüncesi bile çığınca ve kendini ölüme atan bir hareket olurdu.

Yeşaya 14'te olduğu gibi, Hezekiel 28 de kendini göklerin görkeminin yöneticisi olarak görme küstahlığından bahsetmektedir. Buradaki ifade dünyevi iktidarın da ötesine uzanmakta ve Allah'ın öfkesi daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır: Gururun yetki sahibi, Allah'ın kutsal dağında meshedilmiş, koruyucu bir keruv olarak mükemmel bir şekilde yaratıldığı ilk günden itibaren Aden bahçesindeydi, ta ki kendisinde günah bulunup Allah tarafından oradan kovuluncaya ve sonunda da yakılarak yok edilene kadar (Hez 28:12-18). Bu spesifik ifade o kadar mecazidir ki, herhangi bir insana uyarlandığında anlamsızlaşır. Fakat Vahiy 12:7-9, melekleriyle birlikte göklerin görkeminden kovulan güçlü varlıktan şöyle bahsetmektedir: Havva'yı Aden bahçesinde saptıran (Yar 3), “Tüm dünyayı saptıran Şeytan” (9. *ayet*).

Şeytan kibirli bir hayal kuruyordu: “...gurura kapılıp ben tanrırım, denizlerin bağrında, Tanrı'nın tahtında oturuyorum dedim. Kendini Tanrı sandım, oysa sen Tanrı değil, insansın” (Hez 28:2). Onun ölümü tanrı olmadığını kanıtlayacaktır. Mesih'in aksine Şeytan, bir daha evrene giremeyecek şekilde ateş denizinin ortasında (Vah 20:10) yok olacaktır.

Yeşaya 14:13, 14'ü, Matta 11:29, Yubanna 13:5 ve Filipililer 2:5-8 ile karşılaştırınız. Bu zıtlık bize Şeytan'ın karakterinin tersine Allah'ın karakteri hakkında ne söylüyor? Bu zıtlık bize Rab'bin gururu, kibiri ve kendini her şeyden üstün görme arzusu-nu nasıl algıladığı hakkında ne anlatıyor?

Cennetin Kapısı (Yşa 13-14)

Yeşaya 14'te Şeytan'ı yermek için söylenen, düşmekte olan “parlak yıldız (Lusifer), seherin oğlu” (Yşa 14:12) yakıştırmaları, Babil kralı üzerinde yoğunlaşmaktadır. Neden? Vahiy 12:1-9'da Şeytan ile özdeşleştirilen ejderhanın (9. ayet) doğar doğmaz çocuğu yok etmeye çalışması ile karşılaştırırız. 5. ayette çocuk apaçık Mesih'tir. Fakat doğduğunda Mesih'i yok etmeye çalışan kral Hirodes idi (Mat 2). Ejderha, hem Şeytan hem de Hirodes'in temsil ettiği Roma kuvveti idi. Çünkü Şeytan, insan ajanları aracılığıyla çalışmaktadır. Benzer şekilde o, Babil kralının ve Sur önderinin arkasındaki güç olarak yer almıştır.

“Babil” ifadesi neden ileride Roma (1Pe 5:13) ve Vahiy kitabında geçen kötülük güçleri (Vah 14:8; 16:19; 17:5; 18:2, 10, 21) için kullanılacaktır?

Gerçek Babil, Roma ve Vahiy'de geçen “Babil”, Allah'ın halkına zulmeden gururlu ve insafsız güçlerdir. Özellikle Vahiy 17:6'daki “kutsalların kanıyla sarhoş olan” kadın ifadesine dikkat edin. Onlar “Babil” ismiyle ima edilen fikir doğrultusunda Allah'a karşı isyan etmektedirler. Babil dilinde “tanrı(ların) kapısı” anlamına gelen bab ili, ilahî aleme erişilen yeri ifade etmektedir. Yaratılış 11'de geçen insanların Babil kulesini inşa ederek kendi güçleriyle Allah'ın sahip olduğu ilahî dokunulmazlık mertebesine ulaşma emelleri ile karşılaştırırız.

Yakup, yeri ve göğü birleştiren bir merdiven gördüğü rüyasından uyanığında şöyle haykırmişti: “Bu, Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı” (Yar 28:17). “Tanrı'nın evinin,” ilahî aleme ulaşmanın yolu olan “göklerin kapısı” olduğuna dikkat edin. Yakup bu yere “Beytel,” yani “Tanrı'nın evi” adını vermiştir.

Beytel'deki “göklerin kapısı” ile Babil'deki “tanrı(ların) kapısı,” ilahî aleme ulaşmak adına birbirlerine tezattır. Yakup'un merdiveni Allah tarafından göklerden kaynaklanmakta olup yere doğru uzanıyordu. Fakat kuleleri, zigurat tapınakları ile insanlar tarafından kurulan Babil ise dünyanın zemininden yükseliyordu. Bu tezat yollar, kurtuluşa giden yolların tezatlığını da temsil etmektedirler: İlahî kaynaklı lütufla, insanî işlere karşı. Tüm gerçek dinler mütevazı Beytel modelini temel alır: “İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz” (Ef 2:8, 9). Legalizm ve “seküler” hümanizmini de içine alan tüm sahte “dinler” ise gururlu Babil modelini temel alır. Her iki yaklaşım arasındaki tezadı görebilmek için İsa'nın Ferisi ve vergi görevlisi benzetmesine bakınız (Luk 18:9-14).

Yıllarını bir Zen manastırında geçiren Kanadalı şarkı yazarı Leonard Cohen bir muhabire “Kurtulmadım” demişti. Bugünkü dersimiz ışığında onun bu sorunu hakkında ne düşünüyorsun? Kurtuluş hakkında neyi bilmesi gerekiyordu?

Siyon'un Son Zaferi (Yşa 24–27)

Yeşaya 13–23'deki uluslara karşı söylenen kehanetler, Yeşaya 24–27'de Allah'ın düşmanlarının yeryüzünden tamamen silinmesini ve halkının kurtuluşunu tasvir etmektedir.

Yeşaya'nın dünyanın harap olması yolundaki açıklaması (Yşa 24), neden Yuhanna'nın Mesih'in ikinci gelişini (Vab 20) izleyen 1000 yıl ile ilişkili olayları açıklamasına benzemektedir?

Yeşaya 13–14'de geçen gerçek Babil görüşü, sonraki güçleri de yansıtmakta olup, “Babil kralı,” dünyevi yöneticilerin, arkalarında işin beyni Şeytan'ın bizzat kendisi ile olan işbirliğini temsil etmektedir. O halde Babil'in düştüğü mesajı (Yşa 21:9), daha sonraki bir zaman (Vab 14:8; 18:2) ve Şeytan'ın Mesih'in ikinci gelişinden sonra tamamen yok edilmesi için yinelenebilir (Vab 20:10). Gerçek Babil'in yıkımı “Rab'bin gününün” (Yşa 13:6, 9) yargısını vurgularken, diğer bir “Rab'bin büyük ve korkunç günü” (Yoe 2:31; Mal 4:5; Sef 1:7 ile karşı.) yoldadır.

Benzer şekilde Yeşaya 24'de peygamberin vizyonu koşullara bağlı olarak o zamanlar için “Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de krallık edecek” (23. ayet) şeklinde algılanmıştı. Yeşaya şüphesiz bu vizyonda bilinen Yeruşalim'i düşünmüş olmalıydı, fakat Vahiy kitabı bunun gerçekte Yeni Yeruşalim'de gerçekleşeceğini açıklamaktadır (Vab 21:2): “Kent, güneş ya da ay tarafından aydınlatılmaya gereksinmesi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır” (23. ayet).

Allah gerçekten kötülere mi?

Yeşaya 28:21'e bakarak, Allah'ın yıkım işinin tuhaf bir “eylem” olduğuna dikkat ediniz. Bu iş O'nun için tuhaftır, çünkü bunu yapmak istememektedir, fakat yine de yapılması gereken bir iş veya bir davranıştır. Tohumları olgunlaşan günahın yıkım getirdiği doğrudur (Yak 1:15). Fakat Allah, yaşam ve ölüm üzerindeki en büyük güce sahip olduğundan ve zamanı, yeri ve nihai yıkımın usulünü kendisi belirlediği için (Vab 20), sonuçta amacına ulaşmasına ve doğal rotasını takip etmesine izin vermek suretiyle günahın lanetini pasif bir şekilde sona erdireceğini tartışmak çok anlamsızdır.

Yeşaya 24–27. bölümlerinde gördüğümüz şey, Kutsal Kitap'ın tümüne yansıyan ve şu an için ne kadar acı, keder ve perişanlık olursa olsun, sonunda Allah'ın ve doğrunun kötülüğü yenerek zafere ulaşacağıdır. Bu nihai zaferi paylaşmak istiyorsak yapabileceğimiz tek şey nedir? Özd 3:5-7; Rom 10:9.

EK ÇALIŞMA: Şartlarla hiçbir zaman Mesih'e gelemeyiz. Eğer Mesih'e gelirsek, bu şart nedir? Bu şart, ortaya koyduğumuz iman yoluyla çarmıha gerilen ve dirilen Kurtarıcı'nın değerli kanı ile tamamen ve büsbütün aldığımız şeydir. Bunu yaparsak, o zaman doğruluk yolunda oluruz. Fakat Allah dünyamızda bir günahkarı çağırdığında ve davet ettiğinde artık şart yoktur; O, Mesih'in daveti ile kendine çeker ve sen de Allah'a gelmek için karşılık verirsin. Günahkar gelir ve gelirken de Mesih'in çarmıhta yükseltildiğini görür, zira her şeyin üzerinde bir sevginin olduğunu Allah kişinin zihnine yazmıştır."—Ellen G. White, *Manuscript Releases*, Cilt 6, S. 32.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Ellen White'in yukarıdaki alıntısına bakın; Çarşamba günkü dersimiz bağlamında okuyun. Burada bize ne söylemektedir? Buradaki ifadesinde hıristiyan hayatında gerekli her iki elemanın da bulunduğu dikkat edin: iman ve sonra ibadet. O her ikisini birbirinden nasıl ayırt etmektedir?
- ❷ Gurur ve kibir neden çok tehlikeli günahlardır? Bunlardan kurtulmak neden çok zordur? Bunlar, doğaları gereği insanları kör ederek vaz geçme ihtiyacı duymalarına engel mi olmaktadır? Her şeye rağmen eğer gururluysan iyi olduğunu düşünürsün, ve iyi olduğunu düşünürsen neden değişmek için sıkıntı çekesin? İnsanın gurur ve kibire karşı güçlü bir şifa bulması açısından çarmıhı düşünmenin ve bunun simgelediği şeyin (kişiyi kurtarmak anlamında) yararı nedir?
- ❸ Yeşaya diğer ulusların halkı için de bir umut taşıyor mu? Örneğin Yşa 25:3, 6; 26:9'a bkz. (Vah 19:9 ile karşı.).

ÖZET: Yeşaya, Asur'u takip eden Babil'in Yahuda'yı fethedeceğini görür. Fakat aynı zamanda Allah'ın insanî düşmanları aracılığıyla çalışan ve O'nunla oyun oynayan bu karanlık dünyanın süper güçlerine karşın (*Ef 6:12*) Rab'bin kesinlikle üstün geleceğini ve sıkıntı içindeki evrenimize barış getireceğini de görür.

Eksik Emir (Kazakistan)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Valentina Shlee, ablası Galina'nın kuzey Kazakistan'daki memleketinde On Emir'in tamamını tutmadıklarını açıkladığında şaşkına döndü.

Valentina Kutsal Kitap'ını açtı ve emirleri okudu. Dördüncüyü okuduğunda duraksadı.

Mısır'dan Çıkış 20: 8-11'i okudu: "Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim."

O ve Galina, yedinci gün olan Şabat'ı tutan bir kilise bulmaya karar verdiler. Ama nereye gitmeleri gerektiğini bilmiyorlardı. Valentina, Galina'ya, "Kutsal Kitap gerçekten Tanrı'nın gerçek Sözü ise, On Emrin tümüne uyan bir kilise olmalıdır. Bunun için dua edelim. "

Kız kardeşler üç ay dua ettiler. Valentina, "Tüm emirleri yerine getiren bir kilise varsa, lütfen bizi oraya götür" diye dua etti.

Bir gün Valentina, akrabası olan Nelly'yi ziyaret etmek için karşı konulmaz bir dürtü hissetti. Kendisine ne olduğunu bilmiyordu. Genellikle 2 yaşındaki oğluyla bütün gün evde kalırdı. Valentina ve ev sahibi olan Nelly muhabbet ederken uzaktan bir akrabası olan Olga kapıyı çaldı. Olga ona yakın birisi değildi. Hatta Valentina Olga'nın Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi adlı tehlikeli bir mezhebe katıldığını duymuştu.

Ancak Olga onun bu sözlerini kınamadı.

"Tanrı hakkında ne düşünüyorsun?" diye Valentina'ya sordu.

Valentina soruyu duymazdan geldi ve kendi sorusunu sordu.

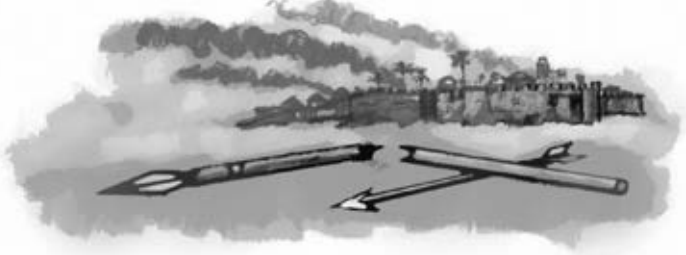
"Tüm emirleri yerine getiriyor musunuz?" dedi. Yedinci gün olan Şabat'ı tutuyor musunuz?

Saatler sonra Valentina, Galina'ya Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi'nin on emrin tümünü uyguladığını bildirdi. Birkaç ay sonra kız kardeşler birlikte vaftiz edildi.

Valentina, "Kutsal Söz aracılığıyla, Tanrı bizi on emrin tümünü tutan kiliseye götürdü," dedi.

2017'nin On Üçüncü Sebt Sunularının bir kısmı Valentina'nın memleketi olan, Kazakistan'ın Pavlodar şehrindeki ilk Yedinci Gün Adventistleri anaokulunun açılmasına yardımcı oldu.

Asurluların Yenilgisi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 36:1; Yeşaya 36:2-20; Yeşaya 36:21-37:20; Yeşaya 37:21-38; Yeşaya 38 , 39.*

HATIRLAMA METNİ: “Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın” (*Yşa 37:16*).

KRALIN RESİM ALBÜMÜ. Sıksa bir adam iki oğluyla birlikte yalınayak yürüyor. Başka bir aile tüm eşyalarını açlıktan bir deri bir kemik kalmış öküzlerin çektiği bir kağı arabasına yüklemiş. Bir adam iki kadının oturduğu kağının önünde öküzleri çekiyor. Daha talihsiz insanlar ise kağınları olmadığı için mallarını sırtlarında taşıyorlar.

Her yer asker kayınıyor. Şehir kapısı şahmerdan (uzun ve ağır tomruk) ile dövülüyor. Şahmerdan arabasının üzerindeki askerler surların üzerinde duran savunmacıları ok yağmuruna tutuyor. Her yerde katliamlar göze çarpıyor.

Başka bir sahne. Kral bütün haşmetiyle tahtında oturmakta, ganimetleri ve tutsakları gözden geçirmekte. Bazı tutsaklar ellerini ona doğru uzatıp yalvarır bir şekilde merhamet dilemekte. Diğerleri ise diz çökmüş ya da yere kapanmış. Kralın başının üzerinde şu sözler yer alıyor: “Sanherib, dünyanın kralı, Asur’un kralı, ... tahtında oturdu ve Lakış şehrinin ganimetleri önünden geçirildi.”—John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall* (Winona Lake: Indiana: Eisenbrauns, 1999), S. 138.

Bir zamanlar Sanherib’in duvarlarını “Eşsiz Saray” süsleyen bu resim serisi şimdi British Museum’da sergilenmektedir. bulunmaktadır. Allah’ın halkının çektiği sıkıntıları gösteren ne acıklı bir öykü değil mi?

*13 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Şartlı Bağımlılık (Yşa 36:1)

Yahuda'nın başına ne geldi? 2Kr 18:13; 2Ta 32:1; Yşa 36:1.

İmansız olan Ahaz ölüp yerine imanlı oğlu Hizkiya başa geçtiğinde, bağımsızlığını tamamen kaybetmiş bir krallık miras almıştı. Aram ve kuzey İsrail ittifakı karşısında Asur'dan yardım alan Yahuda, "koruma parası" adı altında haraç ödemeye zorlanmıştı (bkz. 2Ta 28:16-21). Asurlu kral Sargon II savaş alanında öldüğünde ve yerine İ.Ö 705 yılında Sanherib başa geçtiğinde Asur saldırılara maruz kalmıştı. Asur yazıları ve Kutsal Kitap metinleri, Hizkiya'nın isyan etmek için bir fırsat yakaladığını, bölgesindeki küçük uluslar içinde başgösteren Asur karşıtı ayaklanmalarda bir elebaşı olarak saldırgan bir tavır aldığını kanıtlamaktadır (2Kr 18:7 ile karş.).

Ne yazık ki Hizkiya Asur'un yeniden toparlanma azmini hafife almıştı. İ.Ö 701'de Sanherib, imparatorluğunun diğer parçalarını da şiddet kullanarak kontrolü altına aldığında, Aram-Filistlilere karşı müthiş bir güçle karşı çıkmış ve Yahuda'yı perişan etmiştir.

Hizkiya Asur ile olan karşılaşmasına nasıl hazırlanmıştı? 2Ta 32:1-8.

Hizkiya, Sanherib'in başkent Yeruşalim'i almaya kararlı olduğunu gördüğünde Asur ile karşılaşmak için kapsamlı hazırlıklar yapmıştı. Tahkimatlarını güçlendirmiş, sonra ordusunu donatarak organize etmiş ve Yeruşalim'in su ihtiyacının karşılanmasında güvenliği artırıcı önlemler almıştı (ayrıca 2Kr 20:20; 2Ta 32:30'a bkz.). Muazzam Şiloam su kanalının nasıl inşa edildiğinin anlatıldığı bir yazıtta geçen tarih, hemen hemen Hizkiya'nın muhtemel bir kuşatma için hazırlık yaptığı tarihlere denk gelmektedir.

Hem askeri hem de önemli bir organize lider olan Hizkiya, korku dolu zamanlarda halkının moralini yükseltmek için dini yönden de liderliği elde etmişti.

"Fakat Yahuda kralı düşmana karşı koyma hazırlığında üzerine düşeni yapmaya karar vermişti; insan becerisinin ve enerjisinin yapabileceği her şeyi tamamladıktan sonra askerlerini bir araya toplayıp onlara yürekli olma öğüdünü vermişti" - Ellen G. White, *Prophets and Kings*, s.351

Hizkiya eğer Rab'be çok güveniyorsa neden bu kadar çaba göstermek zorunda kalıyor? Yoksa yaptığı işler imanını boşa mı çıkarıyor? Allah ile işbirliğinde gerçekten etkili gücü kimin sağladığı konusunda Filipililer 2:12, 13'e bakınız.

Propaganda (Yşa 36:2-20)

Asurlu liderler yalnızca merhametsiz değil aynı zamanda da çok zekiymi. Amaçları sadece yıkım yapmak değil, refah ve güç kazanmaktı (*Yşa 10:13, 14 ile karş.*). Bir şehrin halkını kolayca teslim olmaya ikna etmek varken neden kuvvet harcansın ki? Bu yüzden Sanherib Lakiş kuşatmasında, Yeruslaim'i propaganda yoluyla almak için üst düzeyde bir subayını (rabşake) yollamıştı.

Subay, Yahuda'ya gözdağı vermek için hangi iddialarda bulunmuştur? Yşa 36:2-20; ayrıca 2Kr 18:17-35; 2Ta 32:9-19'a bkz.

Subay, birtakım güçlü iddialar öne sürmüştü: Mısır'ın size yardım edeceğine inanmayın, çünkü o zayıf ve güvenilmezdir. Rab'bin size yardım edeceğine inanmayın, çünkü Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırarak, Yahuda ve Yeruslaim halkına, tek bir sunağın önünde tapınacaksınız diyerek Rab'bi incitmiştir. Aslında Rab Asurluların yanındadır ve Sanherib'e Yahuda'yı yok etmesini söylemiştir. 2000 atı kullanabilecek kapasitede askere bile sahip değilsiniz. Yiyecek ve içeceğiniz yokken bir kuşatmaya fazla dayanamazsınız, şimdi hemen teslim olun ki zarar görmeyesiniz. Hizkiya sizi kurtaramaz ve Asur tarafından fethedilen tüm ulusların tanrıları ne işe yaramış ki, Tanrı'nız sizi elimden kurtarsın.

Subay gerçekleri mi söylüyordu?

Söylediklerinin birçoğunda gerçeklik payı olduğu için iddiaları da ikna ediciydi. Onun iddialarını destekleyen sözü edilmemiş iki iddia vardı. Birincisi sadece 50 km. ötede, kendilerine direnme cüreti gösteren, tahkimatı güçlü şehre Asurluların neler yaptığını çok açık bir biçimde gösteren Lakiş'ten gelmekteydi. İkincisi ise çok güçlü bir Asur ordusuyla yola çıkmıştı (*Yşa 36:2*). Asur'a direnç gösteremeyen tüm orduların ve şehirlerin başlarına gelen kötü kaderin (kuzey İsrail'in başşehri olan Samiriye dahil: *2Kr 18:9, 10*) bilincinde olan hiçbir Yahudalı, insanî açıdan bakıldığında Yeruslaim'in de başına geleceklerden şüphe edemezdi (*Yşa 10:8-11 ile karş.*). Aynı zamanda subay, ibadetleri Yeruslaim'deki tapınakta merkezileştirmek isteyen Hizkiya'nın birçok tapınma yerini ve sunağı yıktığını belirtirken doğruyu söylemekteydi (*2Kr 18:4; 2Ta 31:1*). Fakat bu reform Rab'bi gücendirdiyse, O'nu terk eden insanlar için tek umut kim olacaktı? Rab onları korumaya devam edecek miydi? Her şey Rab'bin bu soruya vereceği yanıtı bağılıydı!

Sen de insanî açıdan bakıldığında her şeyin kaybedilmiş gibi görüldüğü "benzer" bir duruma düştün mü? Yardımına başvurulacak tek şey ne idi? Eğer isterseniz bu tecrübeyi paylaşmak için bu sorunla nasıl başa çıktığınızı ve neticesi konusunda sınıfınızla birlikte hazırlık yapın.

Sarsılmış Ama Terkedilmemiş

(Yşa 36:21–37:20)

Subayın zekice yapmış olduğu konuşma, Hizkiya ve görevlilerini nasıl etkilemişti? *2Kr 18:37–19:4; Yşa 36:21–37:4.*

Tamamen sarsılmış bir durumda ve kederinden dolayı matem içinde bulunan Hizkiya Allah'a yönelmiş, aciz bir şekilde babasının öğütlerini reddettiği Yeşaya'nın aracılığına muhtaç olmuştur.

Allah Hizkiya'yı nasıl cesaretlendirdi? Yşa 37:5-7.

Mesaj kısa ama yeterliydi! Allah halkının yanındaydı! Yeşaya, Sanherib'in Yahuda'ya saldırmamasını önleyecek bir rivayet duyacağını bildirdi. Ve bu olay derhal gerçekleşti.

Geçici olarak engellenen fakat uzun vadede işin peşini bırakmayacağı belirtilen Sanherib Hizkiya'ya bir tehdit mesajı gönderdi: "Güvendiğin Tanrın, Yerusolim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın... Atalarımın yok ettiği ulusları ilahları kurtarabildi mi?" (Yşa 37:10, 12; ayrıca 2Ta 32:17'ye bkz.).

Hizkiya bu sefer doğruca tapınağa gitti ve "Keruvlar arasında taht kuran" Rab'bin önünde mektubu yere yaydı (Yşa 37:14-16).

Hizkiya'nın duası, Yerusolim'in içinde bulunduğu krizde yaşanan sorunu nasıl ifade etmektedir? Yşa 37:15-20.

Sanherib, Hizkiya'nın en güçlü savunmasına atak yapmıştı: Allah'ına olan inancına. Bu suçlama altında ezilmek yerine Hizkiya Allah'ına danışarak O'nun kim olduğunu ispat etmesini rica etmiştir: "bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın" (Yşa 37:20).

Dikkatli bir şekilde Hizkiya'nın duasını okuyun (Yşa 37:15-20). Hizkiya, Allah'ın hangi yönlerine odaklanmıştır? Bu duada bizlere cesaret veren ve kişisel sorunlarımızda imanlı kalmamızı sağlayan hangi prensibi görüyoruz?

Öykünün Devamı (Yşa 37:21-38)

Sanherib'in yazdırdığı tarihi kayıtlara göre onun tahkimat yapılmış kırk altı kenti ele geçirdiği, Yerusulim'i kuşattığı ve Yahudi Hizkiya'yı "Kafesteki bir kuş gibi Yerusulim'de, krallık konutunda tutsak" ettiği söylenmektedir.—Jacob B. Pritchard, *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1955), S. 288. Fakat muazzam egosunun bir uzantısı olan propaganda hevesine rağmen hiçbir yazıda ya da resimde Yerusulim'i aldığını iddia etmemiştir. İnsanî açıdan bakıldığında, Sanherib'in amansız gücü ve Hizkiya'nın kendisine karşı bir isyana liderlik ettiğini bilmemiz gerçeği düşünüldüğünde bu eksiklik çok şaşırıcıdır. Asur'a karşı isyan edenlerin yaşam beklentileri çok kısa olmuş ve korkunç ölümlerle sonuçlanmıştır.

Araştırmacılar, Kutsal Kitap kayıtlarına sahip olmasak bile, burada bir mucize gerçekleşmiş olması gerektiğini kabul etmişlerdir. Sanherib, durumu kurtarmak için "Eşsiz Saray'ının" duvarlarındaki rölyeflerde (duvar kabartması) Lakiş kuşatmasındaki zaferi çarpıcı bir şekilde ifade etmiştir. Fakat Rab'be şükretmek için bu rölyefler Yerusulim'i göstermeliydi! Sanherib öykünün devamını anlatmasa da, Kutsal Kitap anlatıyor.

Öykünün devamı neydi? Yşa 37:21-37.

Hizkiya'nın eksiksiz imanını gösteren duasına yanıt olarak Allah da ona Yahuda için eksiksiz bir güvence mesajı göndererek, kralların ilahî Kral'ını aşağılama cüretinde bulunan Asurlu kralı gazabının tüm şiddetiyle cezalandıracağını söylemiştir (Yşa 37:23). Bundan sonra Allah Yerusulim'i savunmak için vermiş olduğu vaadi derhal gerçekleştirmiştir (2Kr 19:35-37; 2Ta 32:21, 22; Yşa 37:36-38).

Büyük kriz, büyük bir mucizeye neden olmuş ve sonucu da o derecede büyük olmuştur! Sayılan ceset sayısı 185.000'dir. Bu durumda Sanherib ordugahını bırakıp çekilmek zorunda kaldı ve gittiği yerde de öldürüldü (*Yeşaya'nın 37:7'deki vaazını 38. ayetle karşı.*).

"İbranilerin Tanrısı kibirli Asurlu'yu yenmişti. Yehova'nın şerefi çevre ulusların gözünde kanıtlanmıştı. Yerusulim'de halkın kalpleri kutsal sevinçle dolmuştu". —Ellen G. White, *Prophets and Kings*, s. 361.

Eğer Sanherib Yerusulim'i fethetseydi, kuzey İsrail'e yaptığı gibi tüm nüfusu sınır dışı ederek kimliklerini yitirmelerine neden olurdu. Bir açıdan orada Mesih'in gönderilmiş olduğu Yahudi halktan da hiç kimse olmazdı. Onların öyküsü oracıkta sona ererdi. Fakat Allah umudu canlı tutmuştu.

Kutsal Kitap'a ya da Kutsal Kitap'ta belirtilen Allah'a inanmayan birinin şu sorusuna nasıl yanıt verirdin: Sadece o zamanda doğru diye bu kadar çok sayıda Asurlu askerinin ölmesi adil mi? Kişisel olarak Rab'bin buradaki davranışını nasıl anlıyorsun?

Hastalıkta ve Zenginlikte (Yşa 38, 39)

Yeşaya 37’de betimlenen kurtuluş (*ayrıca 2Kr 19’a bkz.*) henüz daha gerçekleşme de, Yeşaya 38 ve 39’da geçen olaylar (2Kr 20), Allah’ın Hizkiya’yı Sanherib’den kurtardığı zamana rastlamaktadır. Gerçekten de Yeşaya 38:5, 6 ve 2Kr 20:6, onların halâ Asur tehdidi ile karşı karşıya olduğunu göstermektedir.

“Şeytan hem Hizkiya’nın ölümünü hem de Yeruşalim’in yıkılmasını amaçlıyordu. Şüphesiz ki eğer Hizkiya ortadan kaldırılsa onun reform çabaları da sona erdirilmiş olacak ve böylece Yeruşalim’in yıkımı daha kolay olacaktı.”—The SDA Bible Commentary, Cilt 4, S. 240.

Yukarıdaki alıntı bize iyi bir liderliğin Allah’ın halkı için ne kadar önemli olduğu yolunda neler anlatıyor?

Rab Hizkiya’ya imanını teyit etmesi için nasıl bir işaret vermişti? 2Kr 20:8-11; Yşa 38:6-8.

Ahaz, Allah’ın sunduğu işaretleri reddetmekle (Yşa 7), Asur ile sıkıntılar yaşanmasına neden olan olayların başlamasına neden olmuştu. Fakat şimdi Hizkiya Allah’tan bir işaret istemekteydi (2Kr 20:8). Böylece Allah, babasının Yahuda’nın başına getirdiği krizi çözmesi için onu cesaretlendirmiş oldu. Gerçekten de Ahaz’ın güneş saatindeki gölgeyi ters yöne çevirmesi sadece bir mucize ile mümkün olabilirdi.

Babilliler gök cisimlerinin hareketlerini araştırarak doğru bir şekilde kayıtlara geçirdiler. Böylece güneşin ilginç hareketini buldular ve bunun ne anlama geldiğini incelemeye koyuldular. Babil kralı Merodak-Baladan’ın bu zamanda elçiler göndermesi gerçeği bir tesadüf değildir. Babilliler Hizkiya’nın kurtulması ve mucizevi işaret arasındaki ilişkiden bir şeyler öğrenmiş oldular.

Artık Allah’ın bu özel işareti neden seçmiş olduğunu biliyoruz. Daha sonraları doğudan bilge adamları getirmek için Beytlehem yıldızını kullandığı gibi, Babil’den de elçileri getirmek için güneşin hareketini kullanmıştır. Bu olay onların gerçek Allah’ı öğrenebilmeleri için tek fırsattı. Merodak-Baladan tüm kariyerini Asur’a karşı uzun süreli bağımsızlık kazanmak için harcamıştı. Güçlü müttefiklere ihtiyaç duyması onun Hizkiya ile ilişki kurmak yolundaki motivasyonunu açıklamaktadır. Hizkiya bir dileği ile güneşi bile hareket ettirebiliyorsa, kim bilir Asur’a ne yapabiliirdi?

Hizkiya Allah’ı yüceltmek ve Babillilerin dikkatini O’na yöneltmek için eline geçen inanılmaz fırsatı nasıl kaybetti? Bunun sonucunda ne oldu? Yşa 39. Onlara Rab hakkında tanıklık yapması gereken Hizkiya, tam tersine kendi “yüceliğine” dikkat çekmişti. Buradan çıkaracağımız ders nedir?

EK ÇALIŞMA: “Güneş saatinin on basamağının kısılması yalnızca Allah’ın mucizesiyle olabilir. Hizkiya’nın Rab tarafından işitildiğinin belirtisi bu olacaktı. Bunun üzerine peygamber Yeşaya Rab’be yakardı ve Rab, Ahaz’ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı 8-11.ayetler.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 203.

“Bu habercilerin uzaktaki bir ülkenin yöneticisi tarafından gönderilmiş olması, Hizkiya’ya yaşayan Allah’ı yüceltme fırsatı vermişti. Onlara Allah’tan, her şeyi yaratandan söz etmek ne kadar kolay olurdu. Neticede, hiçbir ümit kalmadığı halde yaşamını uzatan Allah olmuştu...”

“Ne var ki Hizkiya’nın yüreği gurur ve kibirle doldu. Kendini yüceltmek için Allah’ın halkına emanet ettiği zenginliği açgözlü insanların gözleri önüne serdi. Deposundaki bütün değerli eşyaları, altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı (Yşa 39:2). Bunları Allah’ı yüceltmek için değil, yabancı elçilerin gözüne girmek için yaptı.”— Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 205.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Şeytan hangi yönden Asurlu subaya (rabşake) benzemektedir? Günah işlediğini söylerken gerçeği mi söylüyor (*Zek 3:1*)? Allah nasıl yanıt veriyor? *Zek. 3:2-5’e bkz.* Bu suçlamalara karşı tek umudumuz nedir? Rom 8:1.
- ❷ Affedildiğinde, Şeytan suçlamalarına bir son verecek mi? *Vah 12:10’a bkz.* Affedildikten sonra Şeytan günahlarından ötürü senin kendisine ait olduğunu söylediğinde, suçlamasının tabiatı nedir? *Yasa 19:16-21’e bkz.* (yalan söyleme ve yabancı tanıklık).

ÖZET: İmanlı kralın ağlamasına yanıt olarak Allah halkını kurtarmış ve Kim olduğunu göstermiştir: dünyanın kaderini yöneten, İsrail’in her şey gücü yeten Kral’ı; O, yalnızca kendi halkını yok etmeye çalışanları ortadan kaldırmamış, aynı zamanda ne kadar “Babilli” olursa olsun başkalarının da halkı arasında yer alması için fırsatlar tanımıştır.

Açıklanamayan Ses (Kazakistan)

Yazan: Andrew McClesney, Adventist Topluluğu

Kazakistan'ın kuzeyinde 300.000 nüfuslu bir şehir olan Pavlodar pek büyük bir şehir değildir. Ancak Valentina Shlee, Almanya'dan gelen bir hediyeyi teslim etmek için şehrin öbür tarafına gitmeye zaman bulamadı.

Valentina, üç çocuğuna bakmak için çok zaman harcadı. Üstelik kocasının bir sokağın kaldırımlarında ev yapımı reçel ve turşu satarak geçimini sağlamasına yardımcı oldu. Almanya'ya göç etmiş olan kuzeni Nelly'den aldığı hediyein hala evinde olduğunu görünce kötü hissetti. Nelly ondan hediyeyi arkadaşı Olga'ya teslim etmesini istemişti.

Bir ay geçmişti. Bir öğleden sonra Valentina, ev işleri yapmaktan yorgun haldeyken biraz dinlenmek için kanepeye uzandığında birinin ona hitap ettiğini duyup irkildi.

“Ayağa kalk, video kasetlerini al ve Olga'ya git,” dedi ses.

Ses dışarıdan gelmiyordu. Onun içinden konuştu.

Ne olduğundan emin olamayan Valentina hemen gündelik kıyafetlerinden birini giydi, hediyeyi aldı ve Olga'nın apartmanına gitti. Apartman binasının ön giriş kapısını açarken, arkasından bir kadının da onunla beraber girdiğini fark etti. Yabancı, Olga'nın evine kadar onu takip etti. Olga kapısını açtığında iki kadını da evine kabul etti.

Valentina neler olduğunu merak etti.

“Rosa, bu Valentina. Valentina, bu Rosa” dedi Olga, iki kadını birbirleriyle tanıştırdı. Sonra Rosa'ya döndü. Valentina ile konuşmalısın, dedi.

Rosa ağlamaya başladı. Gözyaşları içinde, evde sayısız zorluklarla karşı karşıya olduğunu ve intihar etmeyi düşündüğünü söyledi. O da Tanrı'yı arıyordu ama Kutsal Kitap'da ne okuduğunu anlamıyordu.

“Valentina bir Hristiyan,” dedi Olga. Sana yardım edebilir.

Valentina, Rosa'yı kendisiyle birlikte Kutsal Kitap çalışmalarına katılmaya davet etti. Birkaç ay sonra Rosa vaftiz edildi.

Valentina, bu deneyimin, İsa'nın Yuhanna 15: 7-8'de söylediği gibi Mesih'e bağlı kalmanın önemini vurguladığını söyledi: “Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.” (Yuhanna 15:7-8, Yeni Çeviri 2008)

Valentina, “Tanrı ile kalıcı bir ilişkiniz olduğunda, nereye gideceğinizi ve kiminle konuşacağınızı size söyleyebilir” dedi. “Onun isteğini bilebilirsiniz.”

2017'nin On Üçüncü Sebt Sunularının bir kısmı Valentina'nın memleketi olan, Kazakistan'ın Pavlodar şehrindeki ilk Yedinci Gün Adventistleri anaokulunun açılmasına yardımcı oldu.

“Avutun Halkımı”

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 40:1-2; Yeşaya 40:3-8; Yeşaya 40:9-11; Yeşaya 40:12-31*

HATIRLAMA METNİ: “Ey Siyon’a müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yerusuhalim’e müjde getiren, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de” (*Yşa 40:9*).

SONA ERDİ! 2. Dünya Savaşı 1945 yılında, Shoichi Yokoi adındaki Japon askerinin Guam adasının balta girmemiş ormanlarında saklandığı bir sırada sona ermişti. Amerikan uçaklarından savaşın bittiğini bildiren küçük el ilanları atılıyordu, ama o bunun bir tuzak olduğunu düşündü. İmparatorluğun sadık, vatansaver bir eri hiçbir zaman teslim olmazdı. Uygarlık ile hiçbir ilişkisi olmadığından, tüm zor şartlara rağmen ormanda ne bulursa onunla beslenmekteydi.

“1972’de, 2. Dünya Savaşı’nın bitiminden 27 yıl sonra balık tutarken tesadüfen oradan geçmekte olan avcılar geldi ve Yokoi ancak o zaman barış mesajının doğru olduğunu öğrendi. Halkı yirmi yıldan fazla bir süredir barışın keyfini sürerken, Yokoi ilkellik ve stres içinde yaşamıştı.”—Roy Gane, *Altar Call* (Berrien Spring, Mich.: Diadem, 1999), S. 304’den uyarlanmıştır.

Allah, asırlar önce Yeşaya peygamber aracılığıyla halkının sıkıntı ve acısının gerçekten sona erdiğini ilan etmişti. “Avutun halkımı diyor Tanrınız, Avutun! Yerusuhalim halkına dokunaklı sözler söyleyin. Angaryanın bittiğini, suçlarının cezasını ödediklerini, günahlarının cezasını RAB’bin elinden iki katıyla aldıklarını ilan edin.” (*Yşa 40:1, 2*).

Şimdi bunun ne anlama geldiğini araşturalım.

*20 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Gelecek İçin Huzur (Yşa 40:1, 2)

Yeşaya 40:1, 2'de Allah halkını avutuyor. Onların ceza süresi nihayet sona ermişti. Bu ceza neydi?

Allah'ın gazabının değneği (Yşa 10), yani Asurluların verdiği ceza, ki Allah Sanherib'in ordusunu İ.Ö 701'de (Yşa 37) yok etmek suretiyle Yahuda'yı bu cezadan kurtarmıştı mı? Veya Hizkiya tüm hazinelerini Merodak-Baladan'ın elçilerine (Yşa 39) gösterdiği için Yahuda'nın tüm mallarını ve insanlarını yitirmesine sebep olan Babil tarafından verilen cezamdı?

“Asur” ve “Asurlu” sözcükleri, Yeşaya 7:17'den 38:6'ya kadar 43 kez geçmesine rağmen, ulus Yeşaya'nın geri kalan kısmında sadece bir kez geçmektedir fakat: O da Yeşaya 52:4'de geçmişte Mısır'ın daha sonra da “Asur'un” baskısı. Yeşaya'nın sonraki kısmında Babil'deki sürgünden kurtuluştan (Yşa 43:14; 47:1; 48:14, 20), ve Babil'i İ.Ö 539 yılında fethederek Yahuda sürgünlerini serbest bırakan Persli Koreş'ten bahsedilmektedir (Yşa 44:28; 45:1; 45:13).

Yeşaya 1–39, İ.Ö 701'de Asurlulardan kurtuluşa yol açan olayları vurgulamaktadır, fakat 40. bölümün başlangıcında kitap birden bir buçuk asır sonrasına, yani Babil'in sonu olan İ.Ö 539 yılına ve hemen sonrasında da Yahudilerin dönüşüne atılmaktadır.

Babil'den dönüş konusu, Yeşaya'da daha önce yer alan başka bir şeyle mi bağlantılıdır? Eğer öyleyse ne ile?

Yeşaya 39, Babil tutsaklığını önceden bildirerek, aşağıdaki bazı bölümlere veya en azından Hizkiya'nın soyundan gelenlere (6, 7. ayetler) bir geçiş olması için hizmet etmektedir. Bundan başka Yeşaya 13, 14, ve 21'de geçen kehanetler Babil'in düşüşünü ve bunun Allah'ın halkına getireceği özgürlükten bahsetmektedir: “Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak, İsrail halkını yine seçip topraklarına yerleştirecek... RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün Babil Kralı'nı alaya alarak, ‘Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!’ diyecekler” (Yşa 14:1-4). Burada, Yeşaya 40:1, 2'de geçen Allah'ın halkının acılarına bir son vereceği yolundaki vaadi ile olan yakın ilişkiye dikkat edin.

Acıların sona ermesi hususunda Kutsal Kitap'ın vermiş olduğu vaatler, günümüzde süren acıların ortasında şu an senin için ne anlam taşıyor? Bu vaatler olmaksızın imanımız ne denli güçlü olabilirdi? O halde ne olursa olsun bu vaatlere sarılmak neden çok önem arz etmektedir?

Mevcudiyet, Söz ve Yol Çalışması (Yşa 40:3-8)

Allah'ın halkı nasıl avutuluyor? Yşa 40:1-8.

İsimsiz bir müjdeci, lütfunu göstermek için Allah'ın geleceğini ilan etmektedir (3-5. ayetler). Diğer bir ses ise insanların çiçekler gibi geçici olduğunu belirterek, "Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur" diye duyurmaktadır (8. ayet).

Sürgünden sonra Allah'ın halkı, daha önce Sina Dağı'nda elde ettikleri, daha sonra dinden dönerek reddettikleri ve bu yüzden de cezalandırıldıkları şeylere, yani Allah'ın mevcudiyetine ve Söz'üne yeniden sahip olmuşlardır. Bunlar, aralarında yaşarken tapınağının en kutsal yerinde saklanan, Allah'ın İsrail'le yaptığı antlaşmanın temel malzemeleridir (Çık 25:8, 16). Söz'ünü ihlal ettikleri için Allah da tapınağını terk etmişti (Hez 9-11), fakat şimdi geri geliyor. Mevcudiyeti ve sonsuz güvenilir Söz'ü avuntu, kurtuluş ve umut getirmektedir.

Rab'bin gelişi için ne gibi bir hazırlık gerekmektedir? Yşa 40:3-5.

Kralın engebeli yollardan geçerek sarsılması uygun olmaz. O halde gelişinden önce yol çalışması gereklidir. Kralların Kral'ı için bundan da fazlası gereklidir! O'nun sürgüneyken tapınak olarak halkının yanında olduğu (Hez 11:16) doğudan gelişi, bölgenin altyapısının yeniden elden geçirilmesini gerektirmektedir. Yeruşalim'in engebeli tepelerinin düzleştirilerek süper bir otoyol haline getirilmesi, dinamit ve buldozerlerle bile çok güç bir iştir. Bu işi becerebilecek Tek Kişi Allah'tır: "Engebelere düzlüğe çevirebilecek" (Yşa 42:16) tek Kişi O'dur. Aslında O'nun nakliye için böyle mükemmel bir yola ihtiyacı yoktur, çünkü O'nun Keruv'ların taşıdığı uçan savaş arabası vardır (Hez 1, 9-11).

Yeni Ahit, Yeşaya'nın ruhani yol çalışması olarak ortaya koyduğu peygamberlik bildirisini, Vaftizci Yahya'nın (Mat 3:3) vaazı aracılığıyla yinelemektedir. Onun mesajı şuydu: "Tövbe edin! Gökerin Egemenliği yaklaşmıştır." (2. ayet) ve icra ettiği vaftiz, "günahların bağışlanması için tövbe etmenin" (Mar 1:4) bir işaretiydi. Şu halde Allah'ın merhametinin ve mevcudiyetinin avuntusunu elde etmek için gereken gerçek yol çalışması, tövbe etmek ve günahtan dönmeye rıza göstermekti.

Yeremya 31:31-34, aynı dini mesajı, Yahuda'nın sürgün halkının Allah için yapılan yol çalışmasının dini boyutunu anlamaları için duyurmuştu. Bu pasajda Rab, yeni bir başlangıca rıza gösterenlere şu "yeni antlaşma" vaadini vermektedir: "Yasamı içlerine yerleştirecek, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak." Allah'ı ve O'nun karakterini bilecekler, çünkü Allah onları affetmiştir.

Dikkatle Yeşaya 40:6-8'i okuyun. Çiçek gibi solacak bir varlık olarak bu ayetlerden nasıl bir umut çıkartıyorsun? Kendimize güven duymaya karşı nasıl bir uyarı yapıyorlar?

Müjdeciliğin (Evangelizm) Doğuşu (Yşa 40:9-11)

Yeşaya 40:9-11'de ne gibi bir olay tarif edilmektedir?

Yeşaya'da daha sonra Yeruşalim için erkil bir müjdeci ortaya çıkmaktadır (41:27; 52:7). Fakat Yeşaya 40:9'da "İşte Tanrınız!" diye dağlardan gelen sesin dişil olması, İbrance'ye has bir gerçektir.

Mezmurlar 68'de, Davut Allah'a şükreder, çünkü "Tanrı kimsesizlere ev verir, tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur" (6. ayet). Mısır'daki tutsaklıktan çıkışa istinat eden bu sözlere rağmen, Yeşaya aynı fikri ikinci bir "Çıkış" olan: Babil tutsaklığından kurtuluş olarak kullanmıştır.

Yeni Ahit, Yeşaya 40:3-5'i Mesih'in yolunu, halkı arasında Rab'bin mevcudiyetinin insan bedeni almış hali olan ebedi Söz'ü hazırlayan Vaftizci Yahya'ya uyarlamıştır (Yu 1:14).

Yuhanna'dan önce de başkaları Rab'bin gelişinin müjdesini vermişlerdi. Bunların arasında ilk olarak sayabileceklerimizden, tapınağa adanan bebek İsa ile tanışan Şimon ve Anna da vardı (Luk 2:25-38). Yeşaya'nın müjdecileri gibi onlar da erkil ve dişildi. Şimon, Mesih şeklinde gelecek İsrail'in tesellisi/avuncunu arıyordu (Luk 2:25, 26).

Yeşaya'nın peygamberlik bildirisi ışığında, peygamber olan Anna'nın tapınakta Yeruşalim halkına Rab'bin geldiğini ilan etmesi bir tesadüf değildir: "Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükretti ve Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese bu çocuktan söz etmeye başladı." (Luk 2:38). Bu bizim bildiğimiz hıristiyan müjdeciliğinin (evangelizm) yani Müjde'nin ilan edilmesinin, İsa Mesih'in kurtuluşu getirmek için geldiğinin müjdelenmesinin doğuşudur. Daha sonra Mesih başka bir kadına, Mezdelli Meryem'e muzaffer dirilişinin ilk haberini, yani dünyadaki hizmetinin başarıyla sona erdiğini duyurması için emanet etmiştir (Yu 20:17, 18). Beden bir ot gibidir, fakat beden olan ilahî Söz ebedîdir (Yşa 40:6-8 ile karşılaştırınız!).

Yeşaya 40:11'e bakınız. Burada ne çeşit bir betimleme yapılmaktadır? Kendiniz için bir paragraf yazarak, kişisel olarak yaşantınızda Rab'bin çobanlığını nasıl tecrübe ettiğinizi anlatınız. Rab'bin size rehberlik ettiğini akıldan çıkarmamak neden iyi bir davranıştır?

Merhametli Yaratıcı (Yşa 40:12-31)

Yeşaya 40, Allah'ın merhameti ve gücü konularını nasıl genişletmektedir?

Bu bölüm boyunca Allah'ın merhameti ve gücü iç içe geçmiş (aşığıya bkz.) ve hatta harmanlanmıştır, çünkü her ikisi de Allah'ın halkını kurtarması açısından gereklidir. Allah onları kurtarmak ister, çünkü O merhametlidir; onları kurtarabilmeye kadirdir, çünkü O güçlüdür.

Merhamet (1-5. ay.): Avuntu, Rab'bin kurtarmaya gelmesi.

Güç (3-8. ay.): Yücelik, insani zayıflık karşısında süreklilik.

Merhamet (9-11. ay.): Kurtuluş müjdesi, halkının Çoban'ı.

Güç (12-26. ay.): Eşsiz Yaratıcı.

Merhamet (27-31. ay.): Yaratıcı olarak zayıflara güç verir.

Yücelik ve süreklilik (3-8. ayetler) anlamında Allah'ın gücünü tanıtan Yeşaya, dünyayı ve dünyevi şeyleri değersiz göstererek, Allah'ın gücünün ve yüce hikmetinin ayrıntılarına girmiştir (12-17. ayetler). Burada dünyaya ve birimlerine yönelik etkileyici sorular ve canlı paralelliklerle bezenmiş Yeşaya'nın stili, Allah'ın Eyüp'e verdiği yanıtla benzetilmektedir (Eyü 38-41).

Yeşaya'nın şu etkileyici sorusuna verilecek yanıt nedir: "Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz?" (Yşa 40:18)?

Eyüp'e olduğu kadar Yeşaya'ya da verilecek yanıt hiç şüphesiz: 'hiç kimseye' olmalıdır. Allah eşsizdir. Fakat Yeşaya'nın yönelttiği bu soru, eskiden birçok insanın davranışları ile Allah'ı bir puta benzettiği şeklindeki bir yanıtla gönderme yapmaktadır (19, 20. ayetler).

Yeşaya bu saçma fikre karşılık vermektedir. Putları Allah'a benzetmek ne kadar saçma olsa da Yeşaya insanların bu önemli noktayı anlamalarını sağlamak için Allah'ın benzersiz bir varlık ve kutsal Yaratıcı olduğunu çürütülemez bir iddia olarak ortaya koymaktadır (21-26. ayetler).

27. ayet, Yeşaya'nın mesajını alan insanların davranışları hakkında ne anlatıyor? Aynı davranışları gösteren bizler ne ölçüde suçluyuz?

Allah'ın mesajının amacı ihtiyacı olan insanları avutmaktır! Eyüp gibi, çektiği acılar onların kafasını karıştırmış ve Allah'ın karakteri hakkında ümitsizliğe düşürmüştür.

Bugün işlediğimiz konuya ilişkin ayetleri gözden geçirin. Bunlar sadece Allah'ın merhametinden ve kudretinden değil aynı zamanda O'nun Yaratıcı olduğu gerçeğinden söz etmektedir. Bu gerçeği anlamak neden çok önemlidir? Her hafta gelen Sebti Günü, bu can alıcı noktayı pekiştirmeye nasıl yardımcı olmaktadır?

Putperestlik Sorunu (Yşa 40:19, 20)

Putperestlik, O'nu başka bir şeyle değiştirerek, Allah ile kurulan yegâne, samimi ilişkiyi ortadan kaldırır (*Çık 20:4, 5; Yşa 42:8*). Bu yüzden peygamberler putperestliği ruhani bir “zina” olarak görürler. (*Yer 3:6-9; Hez 16:15-19*).

Yeşaya 41:29'u okuyun. Yeşaya putları ne şekilde karakterize etmektedir? Onlar hakkında söylediklerinden ne anlıyorsunuz? Ne olursa olsun tüm putlar için yapılan bu tasvir neden çok doğrudur?

Eskiden putperestler, resimlerine veya sembollerine tapınmak suretiyle, güçlü ilahî varlıklara ibadet ettiklerine inanırlardı. Başka bir tanrıyı temsil eden puta tapınmak, ilk Emir'i ihlal etmektedir: “Benden başka tanrın olmayacak” (*Çık 20:3*) Fakat gerçek Tanrı'yi temsil etmesi için altın buzağı gibi bir put tasarlanmışsa (*Çık 32:4, 5*), hiç kimse O'nu betimleyemeyeceği (*Yas 4:15-19*) ve hiçbir şey O'nun eşsiz görkemini ve yüceliğini temsil edemeyeceği için, Rab bunu kendisinin benzeri olarak reddeder. Bu yüzden put diğer bir tanrı olarak işlev görür ve ona yapılan ibadet, birinci ve ikinci emri ihlal etmek olur.

Allah'ın halkının putlara ihtiyacı yoktur, çünkü tapınığında O'nun gerçek varlığına sahiptirler. Puta tapmak, O'nu başkasıyla değiştirmek, dolayısıyla da gerçek varlığını inkâr etmek demektir.

Günümüzde kilise olarak ne gibi putlarla karşılaşmaktayız? Çağımızda kilise içindeki putperestlik göze çarpmayacak bir yapıda mı ortaya çıkmaktadır? Eğer böyleyse nasıl?

“Hıristiyan kimliğini taşıyan birçok kişi Rab'bin yanında diğer tanrılara da hizmet ederler. Yaratıcımız bizlerden en üst düzeydeki sadakati, ilk bağlılığımızı talep eder. Allah'a olan sevgimizi azaltan ya da O'na olan hizmetimizi engelleyen her meşguliyet bu suretle put haline gelmiş olur.”—Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, Cilt 2, S. 1011

Tarihi yazılardan putperestliğin cazip olduğunu biliyoruz, çünkü materyalizm ile alakalıydı: insanlar çeşitli ibadet usullerini kullanarak ilişki kurabilirler, putperestler de birtakım güçleri onurlandırarak onların kendilerine verimlilik ve refah vereceklerine inanırlardı. Buna bir tür çıkarıcı din de denilebilir. Kulağımıza tanıdık geliyor mu?

Rab'bin yeniden gelmesinden önce, İlyas'ın son uzlaşma mesajının (*Mal 4*) yol çalışmasıyla hazırlanan Rab'bin yoluyla, tıpkı Yeşaya'nın günlerindeki gibi bir seçim olacaktır: Yaratıcıya mı yoksa başka bir şeye mi tapacaksınız (*Vab 13-14*)? Sonunda mutlaka bir şeye taparmıyız?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “İşte Allahımız!”, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 184–190’u okuyunuz.

“Yeşaya’nın günlerinde insanlığın ruhsal anlayışı, yanlış kavramlarından ötürü körelmiş ve kararmıştı. Şeytan, gerçek Yaratıcıyı insanlara günahın, acıların ve ölümün kaynağı olarak göstermişti. Bu şekilde aldanan insanlar, Allah’ı katı ve sert bir kişi olarak hayal ettiler. Allah’ın kendilerini reddetmek ve mahkum etmek için fırsat kolladığını, katı kuralları mazeret göstererek günahlı insana yardımcı olmak istemediğini düşündüler. Göklerde hüküm süren sevgi yasası, aldatıcıların başı tarafından çarpıtılarak insan mutluluğunu kısıtlayan bir eza ya da kaçılması gereken ağır bir yük olarak gösterildi. Allah’ın ilkelerine uyulamayacağını, günahların cezalarının da keyfi verildiği öne sürüldü.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 2.Cilt*, S. 184.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kendi sözcüklerinizle Yeşaya 40:12-31’de geçen mesajı özetleyin. Tanrımız’ın müthiş kudretini daha ayrıntılı bir biçimde gösteren çağdaş bilimsel buluşlar gibi modern imajlar kullanarak yazın. Yaptığınızı bu özeti sınıfınızla paylaşın.
- ❷ Allah’ın Söz’ünün sürekliliğine karşın, insan yaşamının bir çiçek gibi geçici olmasına (*Yşa 40:6-8*) ilişkin Yeşaya’nın yaptığı tarif, ölüm korkunuzu nasıl ifade etmektedir? Yeniden diriliş umudunuzu nasıl anlatmaktadır (*Eyü 19:25-27; Dan 12:2; 1Ko 15:51-57; 1Se 4:13-18*)?
- ❸ Yeşaya 40:12-31’deki sözleri kalbinde hisseden biri, gurur ve kibirden nasıl iyileşebilir?

ÖZET: Yeşaya aracılığıyla Allah, acı çekenlere avuntu getirmektedir. Onların sıkıntılı dönemleri sona ermiş ve Allah onlara yeniden dönmüştür. Cesaretsiz ve kafası karışık olmaksızın, yaratıcı gücünü kendileri yararına kullanan Allah’a güvenebilirler.

Yedi Küçük İnsan Tutan Balıkçılar (Meksika)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Küçük bir grubun gücü nedir?

Meksika'nın kuzeydoğusunda bulunan Yedinci Gün Adventistleri kilisesinin pastörü, 60 üyesine hafta boyunca bir araya gelmeleri için küçük gruplar oluşturmaları gerektiğini söyledi. Her grubun bir adı, sloganı, hedefi ve ilahisi olmalıydı. Bu fikir yerel konferanstan gelmişti.

Birkaç yetişkin hemen Yusuf adında küçük bir grup oluşturdu ve "Hadi Yusuf gibi olalım ve başkalarını kurtarmak için bir görüşümüz olsun" dedi. Diğer yetişkinler İman Ekicileri, Kaya, İsa'nın Dostları ve İmanla Birleşmiş adlı grupları kurdu. Çocuk grubu direktörü de bir grup oluşturmak istedi. Altamira'daki Nuevo Tampico Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde düzenli olarak ibadet eden yedi çocuğu ve ebeveynlerini bu fikri tartışmak için bir araya getirdi ve 8 yaşındaki Manuel'in annesi haftalık toplantılar için kendi evlerinde toplanabileceklerini söyledi. Grup, "İnsan Tutan Balıkçılar" adını aldı.

Çocuk direktörü Elsa Galván tarafından davet edilen Adventist olmayan evlerden sekiz çocuk da dahil olmak üzere ilk toplantıya on beş çocuk katıldı. Çocuklar sırayla bir Kutsal Kitap hikayesi okuyorlardı. Ayrıca ilahiler söylediler ve dua ettiler. Bir saatlik toplantının sonunda çocuklar sıcak çikolata içip kurabiye yedi.

İnsan Tutan Balıkçılar grubu her hafta toplanmaya başladı. Çocuklar ayrıca hastalarla birlikte dua etmek ve Adventist Kilisesi'nin kitaplarını dağıtmak için ayda bir hastaneye giderlerdi. Çocuklar hastalara sıcak bir içecek olan atole ve tortiya ile birlikte fasulye ve peynirle kaplı ekmek verirdi.

Her hafta katılan istikrarlı bir grup çocuğun olduğu küçük bir grup, bir Maceracılar kulübü kurmaya karar verdi. Daha sonra gruptaki daha büyük çocuklar bir Kaşifler kulübü oluşturdu. Bir süre sonra çocuklar aile üyelerine, arkadaşlarına ve komşularına Kutsal Kitap dersleri vermeye başladılar. Manuel, annesinin yardımıyla dedesine ve teyzesine Kutsal Kitap dersleri verdi. Bir gün dedesi ve teyzesi çocuklarla hastaneye gitmek istediklerini söylediler. Kısa süre sonra vaftiz edildiler. Manuel ve annesi şimdi 8 yaşındaki kuzenine Kutsal Kitap dersleri veriyor. 8 yaşındaki bir arkadaşı ve 7 ve 9 yaşlarındaki iki kuzeniyle okuyan 12 yaşındaki Victor ve annesi de dahil olmak üzere birçok çocuk da Kutsal Kitap derslerini yapıyor.

İnsan Tutan Balıkçılar ilk yılında on iki kişinin vaftiz olmasına öncülük etti, yirmi kişinin yarısından fazlası o dönemde kilisede vaftiz edildi. Kilisenin 34 yaşındaki pastörü Samuel Alvarado "Bu olay, küçük bir grubun gücü hakkında çok şey söylüyor" dedi. "İsa görevine on iki öğrenciden oluşan küçük bir grupla başladı ve bizim kilisemiz de aynısını Tanrı'nın yüceliği için yapıyor."

Hizmet Etmek ve Kurtarmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 41; Yeşaya 42:1-7; Yeşaya 44:26-45:6; Yeşaya 49:1-12

HATIRLAMA METNİ: “İşte kendisine destek olduğum, gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum! Ruhum’u onun üzerine koydum. Adaleti uluslara ulaştıracak” (Yeşa 42:1).

“**B**irçok kimse İsa’nın yeryüzündeki yaşamı boyunca bulunduğu yerleri ziyaret etmenin, geçtiği yoldan yürümenin, öğrencilerine dersler vermeyi sevdiği göl kıyısına, sık sık dinlenmek ve dua etmek için gittiği vadi ve tepelere bakmanın büyük bir ayrıcalık olduğunu düşünür; oysa İsa’nın izlerini görmek için bizler aslında Nasıra Kefernahum ve Beytanya’ya gitmeliyiz. Hasta yatağının yanında, yoksulların yaşadığı sokaklarda, büyük şehrin kalabalık caddelerinde ve insanların yüreğinin teselliye ihtiyacı olan her yerde O’nun ayak izlerini görebiliriz. İsa’nın yeryüzündeyken izlediği yolu takip etmeliyiz”.—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, s. 640.

Yeşaya buna benzer bir merhamet misyonu ile Rab’bin kulundan bahsetmişti: “Ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek... Öyle ki, kör gözleri açasın, zindandaki tutsakları, cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın” (Yeşa 42:3, 7).

Şimdi bu Kul’a bakalım. Kim’dir O ve neyi başarmıştır?

*27 Şubat Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Hizmetkâr Ulus (Yşsa 41)

Allah, Yeşaya 41:8'de “kulum İsrail” ve 42:1'de “kulum” demektir. Kimdir bu kul?

İsraililerin atası olan İsrail/Yakup mudur? İsrail ulusu mudur? Yoksa Yeni Ahit'te İsa olarak tanımlanan Mesih/İsa mıdır?

Yeşaya 41–53 boyunca işlenen iki çeşit kul için referans vardır. Birinci kul, 41:8; 44:1, 2, 21; 45:4; 48:20'de “İsrail” veya “Yakup” olarak adlandırılmıştır. Allah İsrail/Yakup'u şimdiki zamanda sunduğu için onun soyundan gelen ulusu kastettiği çok açıktır. Bu da Rab'bin “kulu Yakup'un” Babil'den çıktığı zaman kurtulduğunu göstermesi gerçeğiyle teyit edilmiştir (Yşsa 48:20).

Yeşaya 42:1; 50:10; 52:13; 53:11 gibi diğer örneklerde, Allah'ın kulu adlandırılmamaktadır. İlk kez Yeşaya 42:1'de anıldığında onun kimliği doğrudan doğruya göze çarpmamaktadır. Bununla birlikte Yeşaya'nın onun profilini daha sonraki pasajlarda genişletmesiyle, onun Yakup'un soyunu (İsrail) Allah'a geri getiren (Yşsa 49:5, 6) ve günahkarlar adına kurbanlık olarak ölen (Yşsa 52:13–53:12; ayrıca bkz. 49:5, 6) kişi olduğunu gayet açık bir şekilde anlıyoruz. Bu yüzden O'nu ulusla aynı tutamayız. O halde Yeşaya'nın Allah'ın iki çeşit kulundan bahsettiği çok açıktır. Bunlardan birisi kollektif (ulus), diğeri ise bireyseldir.

Kul ulusun rolü nedir? Yşsa 41:8-20.

Allah, İsrail ulusunun halâ Rab'bin kulu olduğunu temin etmiştir: “Sen kulumsun, seni seçtim, seni reddetmedim” (Yşsa 41:9). Sonra İsrail'e Kutsal Kitap'taki en harika vaatlerden birini vermiştir: “Korkma, çünkü ben seninleyim, yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım” (10. ayet). Burada ve sonraki ayetlerde İsrail'in temel rollerinden birisi kendilerini kurtarması için, diğer ulusların yaptıkları gibi başka tanrılara ve onların putlarına inanmak yerine (Yşsa 41:7, 21-24, 28, 29) gerçek Allah'a güvenmeleridir (Kral Ahaz'ın yapmadığı).

Rab'bin Yeşaya 41:14'te ulusu nasıl toprak kurdu olarak adlandırdığına dikkat edin. Burada ne anlatmak istemektedir? Daha iyi bir yanıt almak için tüm metni okuyun. Buradan tamamen Rab'be güvenmemizin gerekliliği konusunda nasıl bir ders alıyoruz?

Adı Verilmeyen Kul (Yşa 42:1-7)

Allah'ın seçtiği ve Ruh'unu üzerine koyduğu bu adı verilmeyen kulun rolü ve karakteri nedir? Yşa 42:1-7.

En iyi yanıtı veya yanıtlar bileşimini seçin:

1. O, uluslara adalet getirecektir.
2. O, amacını sessiz, nazik fakat başarılı bir şekilde yerine getirecektir.
3. O öğretmendir.
4. O, Allah ile insanlar arasında bir antlaşma olarak hizmet edecektir.
5. O, körleri iyileştirerek ve tutsakları özgür bırakarak ışık/umut verecektir.
6. Yukarıdakilerin hepsi.

Bu kulun rolünü ve karakterini, Rab'bin Ruh'unun da üzerinde olduğu "İşay'ın kütüğünden çıkan filiz" (Yşa 11) ile nasıl karşılaştırabiliriz?

Yeşaya 42'deki gibi, 11. bölümdeki Davudî yönetici hem adaleti sağlayarak ve zulüm görenleri kurtararak, hem de Allah'ın hikmeti ve bilgisiyle Allah ile uyum içinde çalışmıştır. İşay'ın bu "filizini" ve "kökünü", Yeşaya 9:6, 7'de "adaletle ve doğrulukla Davut'un tahtına ve krallığına barış getirecek olan" (7. *ayet*) ilahî çocuk Mesih'te de görmekteyiz. Yeşaya 42'de geçen kul besbelli Mesih'tir.

Yeni Ahit, Yeşaya 42:1-7'deki adalet sağlayan kul ile nasıl bir ilişki kurmaktadır? Mat 12:15-21.

Matta 12, Yeşaya 42'den alıntı yapmakta ve Allah'ın haz duyduğu sevgili Oğlu İsa'nın sessiz iyileştirme hizmetine uyarlamaktadır (Yşa 42:1; Mat 3:16, 17; 17:5). Allah'ın halkı ile yaptığı antlaşmayı yeniden tesis eden O'nun hizmetidir (Yşa 42:6; Dan 9:27).

İsa ve elçileri, insanları Şeytan'ın baskılarının neden olduğu acılardan, cahillikten ve kötü ruhların tutsaklığından kurtararak adaleti sağlamışlardır (Luk 10:19). Sonra İsa "yeni antlaşmayı" (Mat 26:28) tasdik ederek ve zorla "bu dünyanın egemeni" konumunu elde eden yabancı Şeytan'ı dışarı atarak dünya için adaleti sağlamıştır (Yu 12:31-33).

Yeşaya 42:1-4'de Mesih tarifine bakın. İsa'nın yaşamı üzerinde biraz düşünün. O'nun hizmetinin hangi belirgin karakteristiği bu peygamberlik sözünü uygun biçimde yerine getirmiştir? Bizim de başkalarına nasıl hizmet etmemiz gerektiği açısından buradan nasıl bir ders çıkarıyoruz?

Persli “Mesih” (Yşa 44:26–45:6)

Yeşaya 44:26–45:6’da hangi harika kehanet ortaya çıkmaktadır?

Yeşaya’nın hizmeti İ.Ö 745’ten İ.Ö 685’e kadar uzanmaktadır. Yeşaya, doğudan ve kuzeyden gelen istiladan (Yşa 41:2, 3, 25) bahsettikten ve bunun Yeruşalim için iyi bir müjde olduğunu (27. ayet) ima ettikten sonra Koreş’i önceden adıyla bildirmiş ve onun yaptıklarını açıklamıştır. Koreş Babil’in kuzeyinden ve doğusundan gelmiş ve İ.Ö 539 yılında fethetmiş, Yahudileri Babil sürgününden özgür bırakmak ve Yeruşalim’deki tapınağı yeniden inşa etmek suretiyle (Ezr 1 ile karş.) Allah’a hizmet etmişti.

Bu kehaneti göz önünde tutun. Yeşaya’nın ölümünden Babil’in düşüşüne kadar geçen 146 yıl düşünülecek olursa, onun peygamberlik sözleri yaklaşık bir buçuk yüzyıl ilerisine hitap etmekteydi.

Koreş’in yaptıkları, Babil kronikleri de dahil olmak üzere hem “Koreş Silindiri’nde” yer alan kendi kayıtları hem de Kutsal Kitap’ta (2Ta 36:22, 23; Ezr 1; Dan 5; 6:28; 10:1) yer alan değişik tarihi kaynaklardan doğrulandığı için Yeşaya’nın kehanetinin doğruluğu şüphe götürmezdir. Bu da geleceği önceden bilen hakiki peygamberlerin Allah’tan doğru kehanetleri aldığına inanan insanların imanını teyit etmektedir.

Allah Koreş’ten neden “meshedilmiş” kişi olarak söz etmektedir? (Yşa 45:1)?

Burada geçen İbranice “meshedilmek” sözcüğü, “Mesih” sözcüğü ile aynı kökten gelmektedir. Eski Ahit’in başka yerlerinde bu sözcük meshedilmiş başkâhine (Lev 4:3, 5, 16; 6:22), meshedilmiş İsrail kralına (İsa 16:6; 24:6, 10; 2Sa 22:51), ya da Mesih’e yani gelecekteki ideal Davudî kral ve kurtarıcılara da (Mez 2:2; Dan 9:25, 26) işaret edebilmektedir. Yeşaya açısından Koreş Allah tarafından halkının kurtarılması için gönderilmiş olan bir kraldı. Fakat o alışılmadık bir mesihti, çünkü İsraili değildi. O, Allah’ın düşmanlarını yenmek ve tutsak olan halkını kurtarmak gibi Mesih’in yaptığı işlerden bazılarını yapacaktı, fakat tıpkı Mesih gibi olamazdı, çünkü Davut’un soyundan gelmiyordu.

Allah, Koreş kehanetiyle, geleceği sadece kendisinin bildiğini göstererek yegâne ilahiliğini kanıtlamıştır (Yşa 41:4, 21-23, 26-28; 44:26). Ayrıca Koreş’e elini uzatarak: “Seni adınla çağırmanın Ben RAB, İsrail’in Tanrısı olduğumu anlayasın diye karanlıkta kalmış hazineleri, gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim” (Yşa 45:3) demiştir.

Kutsal Kitap’ta gerçekleşen diğer peygamberlik önbildirilerinden bazıları üzerinde düşünün (Sonuncu hariç Daniel 2’deki tüm krallıklar, Daniel 7 veya Daniel 9:24-27’de geçen Mesih’in çağıyla ilgili olan). Bu peygamberlikler bizlere bireysel olarak nasıl bir umut sunmaktadır?

İleriki Umut

Yeşaya'nın Koreş'i tam olarak adıyla anmış olması gerçeği, peygamberlerin Allah'tan kehanetler aldığına inanmayan bazı insanları rahatsız etmektedir. Bu yüzden Koreş zamanında yaşamış olan başka bir peygamberin "ikinci Yeşaya", Yeşaya 40-66'yı yazmış olabileceği teorisini kabul etmektedirler. Böylece Yeşaya kitabı, tıpkı peygamberin de başına gelmiş olan kader gibi "testereyle ikiye biçilmektedir" (*İbr 11:37 ile karşı.*).

Buna rağmen ikinci bir "Yeşaya'nın" varlığını gösterebilecek hiçbir tarihi kanıt yoktur. Eğer olsaydı Kutsal Kitap'ın bundan bahsetmemesi çok tuhaf olurdu, çünkü onun mesajı oldukça önemli, edebi sanatı ise olağanüstüdür. Kutsal Kitap'ın en eski el yazmalarından Kumran mağaralarında bulunan Yeşaya tomarında bile, Yeşaya 39 ve 40 arasında, yeni bir yazara geçiş yapıldığını gösterebilecek bir kopukluk bulunmamaktadır.

Yeşaya'nın temel mesajı tüm kitap boyunca tutarlıdır: diğer güçlere inanimaktansa, O'nun mesihî Kurtarıcısı da dahil olmak üzere gerçek Allah'a inan. Araştırmacılar Yeşaya 1-39'daki Asur periyodundan, 40. bölüm ve sonrasındaki Babil periyoduna kadar olan gelişimi doğru bir şekilde vurgulamaktadırlar. Fakat Yeşaya 13-14 ve 39'de geçen Babil tutsaklığını zaten kafamızda canlandırabilmekteyiz. Yeşaya 1-39'un yargıyı ve 40-66'nın teselliyi vurguladığı doğrudur. Fakat daha önceki bölümlerde ilahî huzur ve güvencenin bol bulunduğunu görmekteyiz ve Yeşaya 42:18-25; 43:22-28; 48:1-11 gibi daha sonraki bölümler ise kendisini terk ettiği için Allah'ın Yahuda'yı yargılamasından bahsetmektedir. Aslında Yeşaya'nın geleceğe ilişkin kehanetleri aynı zamanda ıstırap ile karışık avunç içermektedir.

Günahı yüzünden ulusun başına gelen korkunç felakete rağmen işlerinden bazıları yine de umudu kesmemiştii. Levililer 26:40-45'de gördüğümüz gibi Allah'ın vaatlerine sıkıca sarılmışlardı. Metinleri dikkatle okuyun. Kendinizi, ulusça Babilliler'e yenildikten sonra halâ hayatta kalan o İbranilerin yerine koyunuz. Bu sözlerde hangi umudu bulabiliyorsunuz?

Levililer 26:40-45 tamamen bir kez daha okuyun. Geçen ayetlerde ne gibi işlevsel ruhani prensipler görüyorsunuz? Rab orada onlara ne söylemektedir? Aynı prensipler bizim yaşamımızda nasıl iş görmektedir?

Hisseden ve Acı Çeken Kul (Yşa 49:1-12)

Yeşaya 49:1-12'deki Allah'ın kulu kimdir?

Allah daha doğmadan önce onu bildirmiş, adlandırmış, ağzını kılıç gibi yapmış olup, onda yüceltilecektir. Allah İsrail ulusunu kendisine getirmesi, tüm dünyaya kurtuluş ışığı, antlaşma olması ve tutsakları özgür kılması için kulunu kullanmaktadır. Bu ifade ile kulu Mesih olarak teşhis ettiğimiz Yeşaya 42'de geçenler arasında birçok örtüşme göze çarpmaktadır. Yeni Ahit bu kulun sıfatlarını her iki gelişte de belirtmektedir: *Mat 1:21; Yu 8:12; 9:5; 17:1-5; Vab 1:16; 2:16; 19:15.*

Eğer bu kul Mesih ise o halde burada Allah O'nu neden "İsrail" olarak adlandırmaktadır (Yşa 49:3)?

Daha önce Yeşaya'nın bu bölümünde Allah'ın kulu "İsrail/Yakup'un" ulusa işaret ettiğini görmüştük. Fakat buradaki "İsrail" adı ("Yakup'a" paralel olmadan) açıkça ulusu Allah'a döndürmeye çalışan bireysel bir kula işaret etmektedir (Yşa 49:5). Bu bireysel kul, "İsrail" ismini kullanmayı hak ederek başarısız olan ulusun ideal somut biçimini veya temsilciliğini kazanmaktadır (Yşa 48:1).

Burada ortaya çıkan yeni element nedir? Yşa 49:4, 7.

Burada kulun görevinde yer alan ilk güçlüğü iması yer almaktadır. Daniel 9:26'da da: "meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak" şeklinde yinlendiği gibi, O, "boşuna emek verdim, gücümü boş yere, bir hiç için tükettim" (4. ayet) diye dert yanarken diğer yandan imana sarılmaktadır: "RAB yine de hakkımı savunur, Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir" (Yşa 49:4). J. Alec Motyer'in de ileri sürdüğü gibi: "Bu yüzden Yeşaya, Kul'u gerçek insan doğasında önsezerek bizler gibi sınımış ve kendisini iman yolunun, artık her şeyin değerini yitirmiş olduğu bir zamanda halâ Tanrım diyebilen gerçek kişisel iman yolunun yazarı ve geliştiricisi olarak kanıtlamıştır."—The Prophecy of Yeşaya: An Introduction and Commentary (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1993), S. 387.

Yeşaya 49:7 çok şaşırtıcıdır. "İnsanların hor gördüğü, ulusların iğrendiği, egemenlerin kölesi" olan Kul'a Rab şöyle diyor: "Seni seçmiş olan İsrail'in Kutsalı sadık RAB'den ötürü krallar seni görünce ayağa kalkacak, önderler yere kapanacak".

Mesih'in hizmetine yeniden bakalım. Sonuna kadar doğru kalan İsa'nın hayal kırıklığına uğraması için hiç neden yok muydu? Tüm dış etkilere rağmen O yine de imanlı kaldı. Bizim de bütün dış etkilere rağmen aynı şeyi yapabilmemiz için çıkaracağımız ders nedir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White'in *Sevgi Öğretmeni*, S. 229–238'de "Kefernahum'da," bölümünde İsa'nın şifa verici ve öğretici hizmeti üzerine yazdığı açıklamayı okuyun.

"Ruh kazanma işinde büyük bir incelik ve bilgelik gereklidir. Kurtarıcı hiçbir zaman gerçeği gizlememiş, hep sevgiyle dile getirmiştir. Başkaları ile olan davranışlarında büyük nezaketi göstermiş ve her zaman sevecen ve anlayışlı olmuştur. O hiçbir zaman kaba, keskin dilli olmamış, alıngan duygulara gereksiz acılar vermemiştir. İnsanî zayıflığı kınamamıştı. İkiyüzlülüğü, imansızlığı ve haksızlığı korkusuzca açığa vururken, kırıcı paylamalarında bile sesinde hüzünlü bir ifade olmuştu. Gerçeği hiçbir zaman zalimleştirmemiş fakat insanlığa hep derin bir duyarlılık göstermişti. Onun için her ruh çok değerliydi. Hep ilahî bir anlayışla davrandı, fakat Allah ailesinin her üyesinin önünde duyarlı bir şefkatle ve saygıyla eğildi. O, kurtarma görevinde herkesi kurtarılacak bir can olarak gördü."— Ellen G. White, *Gospel Workers*, S. 117.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Mesih'in başkalarına nasıl hizmet ettiğini gösteren, Ellen White'ın yukarıdaki alıntısını sınıfça okuyun. Buradaki prensipleri tartışın ve sonra kendi inanılı topluluğunuzun kolektif olarak bu prensipleri ne kadar iyi yansıttığını tartışın.
- ❷ Çevrende hiç "ezilmiş kamış" veya "tüten fitil" tanıyor musun (Yşa 42:3)? Bu kişiye hiç ezmeden veya söndürmeden nasıl yardım edebilirsiniz? Onları ne şekilde Rab'be yöneltebilirsiniz? Şifa bulmaları ve yardım görmeleri için pratik manada onlara neler söyleyebilirsiniz?
- ❸ Yeşaya'nın değişik yazarlar tarafından yazıldığı iddiası, insanların geleceği Yeşaya gibi önceden göremediklerinden kaynaklanmaktadır. Onların temel problemi nedir ve biz imanlılar olarak bu hipotezi neden kesinlikle reddetmeliyiz?

ÖZET: Kurtuluş, bir Kurtarıcı'yı gerektirir. Allah'ın kul ulusu iki kurtarıcı tarafından kurtarılmıştır: tutsakları Babil sürgününden serbest bırakan Koreş ve kimliği ileride Mesih olarak ifşa edilen isimsiz Kul. Bu Kul adaleti yeniden kuracak ve hayatta kalan topluluğu Allah'a geri getirecektir.

Garaj Kilisesi (Kolombiya)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

On yaşındaki Luis, ailesiyle birlikte Kuzey Kolombiya'daki, Yedinci Gün Adventist kilisesi olmayan La Apartada'ya taşındı.

Baba ve Anne, Luis'in Şabat Günü kiliseye gitmesini istedi. Luis kiliseye gitmek istedi. Ancak en yakın Adventist kilisesi çok uzaktaki başka bir semtteydi. Bölge pastörünün aklına bir fikir geldi. "Bir kilise kurmalısın" dedi.

Baba, anne ve Luis fikri beğendi. Ama sorun şuydu ki insanlar ibadet etmek için nerede buluşabilirler? Evleri kalabalık ziyaretçiler için çok küçüktü.

"Neden garajımızı kullanmıyoruz?" dedi babası.

İyi bir fikirdi. Garaj evden daha büyüktü. Ayrıca, ailenin arabası olmadığı için boştu. Babası Luis'e okuldan yeni arkadaşlarını Salı günü bir saatlik bir toplantı için garaja davet etmesini söyledi.

Luis arkadaşlarına "İlginç bir şeyler duymak ve güzel bir yemek için garajımıza gelin." dedi.

"Tabii, geleceğiz!" dediler.

İlk Salı günü 5-14 yaş arası otuz yedi çocuk geldi. Luis, sözlerini tutmanın önemi hakkında çocuklarla konuştu. İyi değerler hakkında kilise tarafından oluşturulan bir programdan okudu. Daha sonra annesi çocuklara piring ve sütle yapılan (sütlaç benzeri) bir tatlı olan arroz con leche verdi.

Luis, çocukları önümüzdeki hafta da gelmeleri için davet etti. Altmış beş çocuk geldi. Garaj yeterince büyük değildi, bu yüzden üç ay sonra babam semt yetkililerinden toplantılar için yeni bir yer istedi. Belediye başkanı, Luis'in birçok çocuğa iyi değerler öğretmesini sevdi. Eski belediye binasında buluşabilirsin, dedi.

Baba, bu kadar çok çocukla Kaşifler ve Maceracılar kulüplerini kurmaya karar verdi. Luis'in iyi değerler üzerine haftalık toplantılarına ek olarak iki kulüp bir araya geldi.

Baba, toplantılar için daha iyi bir yer gibi görünen terk edilmiş bir bina gördü ve belediye başkanından taşınmak için izin aldı. Belediye başkanı ayrıca mekanı yenilemek için 1 milyon peso verdi.

Bir Temmuz sabahı, grubun garajda ilk buluşmasından sadece dört ay sonra, 70 çocuk ve yetişkin, ilk Sebti Günü ibadeti için yenilenmiş merkezde toplandı. Luis mutluydu. Katılımcıların çoğu davet ettiği çocuklardı.

Bugün, garajın ilk açılışından dokuz ay sonra, her Şabat'ta 80 çocuk ve 20 yetişkin bu merkezde ibadet ediyor. Otuz sekiz kişi vaftiz edildi. Luis'in semtinde artık bir Adventist kilisesi var.

Luis, "Birçok yeni şey öğrendiğim için çok mutluyum," dedi. "Hepsinden önemlisi, çocukları İsa'ya davet edebileceğimi öğrendim."

DüşünülmeYeni Yapmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 50:4-10; Yeşaya 52:13-53:12; Yeşaya 53:3-9; Yeşaya 53:10-12

HATIRLAMA METNİ: “Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk” (Yşa 53:5).

ULAŞILMAZA ULAŞMAK. Çinli bir hristiyan olan Lough Fook, Güney Amerikadaki maden ocaklarında esir olarak çalıştırılan yurtaşlarına yardım edebilmek için yanıp tutuşuyordu. Onlara Müjde'nin umudunu vermek istiyordu fakat onlara nasıl erişebilirdi? Sonunda kendisini beş yıllığına esir olarak satmaya karar verdi. Demerara'ya götürüldü ve daracık maden ocaklarında çalışma arkadaşlarına İsa'dan söz etti.

Lough Fook orada öldü ama 200 kişinin de İsa'yı Kurtarıcıları olarak kabul etmelerini sağlayarak umutsuzluk tutsaklığından özgürlüğe kavuşturdu.

Başkalarının iyiliği için kendini adamaktan söz ediliyor. Ne muhteşem bir örnek!

Sen, ben ve tüm dünya sindirilmiş ve günahın dipsiz uçurumunda kaybolmuşken, İsa düşünülmeYeni yapmış ve tevazu ile “insan (köle) benzeyişini alarak” (Flp 2:7), bir olanaksız başarılmıştı.

Bu hafta, meydana gelişinden yüzyıllarca önce peygamberlik önbildirisi yapılan bu inanılmaz olayı inceleyeceğiz.

*6 Mart Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Yeşaya'nın Sınayıcı Gerçeği (Yşa 50:4-10)

Eğer Yeşaya sadece bilgileri nakletmek niyetinde olsaydı, Mesih'le ilgili tüm detayları derhal sergilerdi. Fakat öğretmek, ikna etmek ve dinleyicilerini Rab'bin Kul'u ile buluşturabilmek için senfonik bir tarzda zengin bir şekilde dokunan konuları geliştirmiştir. Allah'ın mesajını adım adım açarak resmin geri kalan kısımlarını bütün açılarıyla ele almıştır. Yeşaya, resim tuvali dinleyicilerinin ruhu olan bir sanatçıdır.

Yeşaya 50:4-10'u okuyun. Bu ayetlerde söylenenleri özetleyin. Burada İsa'yı nasıl görüyorsunuz?

Yeşaya 49:7'de hor görülen, iğrenilen ve "egemenlerin kölesi" olan Allah'ın kulunun "kralların ayağa kalkacağı ve önderlerin yere kapana-cağı" birisi olacağını gördük. 50. bölümde ise sözlerinin yorgunlara destek olduğu (4. ayet) bu nazik öğretmenin geçtiği vadinin daha da derinleştiğini öğreniyoruz: Haklılığa götüren yol, fiziksel acılardan geçer (6. ayet).

Bu tacizler, modern batı kültürüyle yetişen bizler için kulağa hoş gelmemektedir. Fakat eski Yakın Doğu kültüründe bir kişinin veya grubunun onuru, onlar için yaşam ve ölüm meselesi anlamına gelmekteydi. Eğer bir kişiye bu şekilde hakaret edip, alçaltıyorsanız, iyi korunmuş olmanız gerekir. En ufak bir fırsatta mağdur olan veya kabilesi size karşı muhakkak misilleme yapacaktır.

Kral Davut, Ammonluların ülkesine savaş açmış ve fethetmişti (2Sa 10:1-12), çünkü Ammon kralı "Davut'un görevlilerini yakalattı, sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi" (2Sa 10:4). Fakat Yeşaya 50'de insanlar acımasızca Kul'un sırtına vurmakta, sakalını yolmakta ve yüzüne tükürmektedir. Bu hareketin uluslararası, evrenlerarası bir boyut kazanmasının nedeni kurbanın, kralların ilahî Kral'ının elçisi olmasıdır. Ashında Yeşaya 9:6, 7 ve 11:1-16'yı diğer yerlerde geçen "kul" pasajlarıyla karşılaştırdığımızda bu kulun Kral olduğunu, güçlü Kurtarıcı olduğunu görürüz! Fakat tüm kudreti ve şerefine karşılık bazı düşünülemez sebeplerden dolayı kendisini koruyamamaktadır! Bu o kadar tuhaftır ki insanlar inanamaz. İsa'nın çarmıha gerilişinde liderler şöyle alay etmişlerdi: "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesih'i, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın!" (Luk 23:35); "Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim" (Mat 27:42).

Yeşaya 50:4-10'da yazılanları okuyun. Burada betimlenen, kendi yaşamınıza da uyarlanması gereken ruhani prensipleri not ediniz. Yapmış olduğunuz bu listenin ışığında kendinize bakın. Hangi alanlarda daha iyi olmalısınız? Eğer hayal kırıklığına uğradıysanız haftanın geri kalan kısmını okumaya devam edin.

Acı Çeken Kulun Manzumesi (Yşa 52:13–53:12)

“Acı Çeken Kulun Manzumesi” diye bilinen Yeşaya 52:13–53:12, Yeşaya’nın ününü “Müjdeci Peygamber” olarak teyit etmektedir. Müjde’nin üstünlüğüyle uyum içinde olan bu manzume, diğer literatürlerin üzerinde yükselmektedir.

Nefes kesici kısalıkta olmasına rağmen, her cümle günahın bataklığında kaybolan ırkını kurtarmak için Allah’ın düşünülemez arayışının özünü ortaya koyan, derin anlamlarla yüklüdür.

Bu, Yeşaya’nın sözünün “son damlası” değildir. O, kitabının ilk bölümlerinden itibaren Mesihî konuları geliştirerek dinleyicilerini hazırlamaktadır. Mesih’in dünyadaki yaşamının rotasını bir uçtan bir uca izleyen peygamber, O’nun ana rahmine düşmesi ve doğumundan başlayarak (Yşa 7:14), O’nun kimliğini ilahî Davudî Kral olarak tanıtmış (Yşa 9:6, 7), O’nun İsrail’i yeniden kurma işinin ayrıntılarına girmiş (Yşa 11:1-16), adaletsizlikten ve acıdan özgürlüğe kavuşma yolundaki sessiz hizmetini (Yşa 42:1-7) ortaya koymuştur. Yeşaya daha sonra yüceltilmeden önceki trajedinin zıtlığını içeren Mesih’in büyük dramını açıklamıştır (Yşa 49:1-12; 50:6-10). Acı Çeken Kul Manzumesi, şimdi bu trajedinin son raddesine ulaşmaktadır.

Yukarıdaki paragrafta sıralanan bu bölümlere geri dönelim. Bize Mesih, İsa hakkında ne söylediklerini gözden geçirelim. Bunlar bizleri Yeşaya 52 ve 53’de gelecek olan şeylere nasıl hazırlamaktadır? Yoksa bunlar Yeşaya 52 ve 53’de geçenleri daha da çarpıcı mı yapmaktadır?

Yeşaya 52:13–53:1, manzumeyi harika bir karşıtlık içeren girişle tanıtmaktadır: Kul el üstünde tutulup yüceltilecek, fakat görünüşü o kadar bozulacak ki kimse O’nu tanıyamayacak. Kim inanabilir buna?

2. ve 3. ayetler, Kul’un kökeninden ve alışılmış halinden, hor görülen ve reddedilmiş biri olarak gösterildiği acı verici bir düşünüş ile başlamaktadır. 4-6. ayetler O’nun bizleri iyileştirmek için üstlendiği acıların, aslında bize verilen ceza olduğunu açıklamak için bir duraklama yapmaktadır. 7-9. ayetler masum Kul’un mezara gidişine kadar sürmektedir.

10-12. ayetlerde, başkalarını kurtarmak için kendi canını feda etmesinin Allah’ın bir istemi olduğunu belirten ilave bir anlayışla, manzumenin başlangıcı olan Yeşaya 52:13’te de öngörüldüğü gibi Kul yüce ödülü almak için yüceltilecektir.

Filipililer 2:5-11’i İsa’nın başlangıçtaki tanrısal yüceliğinden soyunarak kul özünü alması, kendisini ölüme boyun eğecek kadar alçaltması, hatta tüm ölümlerden bile daha alçaltıcı şekilde çarmıh üzerinde ölmesine kadar varan “vadi” ile kıyaslayınız. Bunun için herkes O’nun Rab olduğunu açıkça söylesin diye Allah O’nu pek çok yükseltti (Yşa 49:7 ile karş.).

Yeşaya 52:13–53:12’yi okuyunuz. Manzumede İsa’nın bizler için yaptığını söylediği her şeyi yazınız. Bizim adımıza yapılan bu işlerin ne anlama geldiği üzerinde fikir yürütünüz.

Kim İnandı? (Yşsa 52:13–53:12)

Yeşaya 52:13’de Allah’ın Kul’u yüceltilmekte fakat bir sonraki ayet bir-denbire O’nun görünüşünün insanlar tarafından bile tanınmayacak kadar bozulacağını tarif etmektedir. Yeni Ahit, İsa’nın görünüşünün bozulmasın-daki faktörleri kırbaçlanma, başına dikenli taç geçirilme, çarpmıha gerilme, fakat her şeyden önemlisi insan ırkının tüm günahını taşımak olarak sıralamaktadır. Günah insanlar için hiçbir zaman doğal olmamıştı; bunu taşımak ise “İnsanoğlu’nu” insana olan benzerlikten bile çıkarttı.

Bir anda zengin, şerefli ve kudretli bir pozisyondan, küller içinde oturan ve korkunç acı veren çibanlarını bir çömlek parçasıyla kaşıyacak hallere düşen Eyüp’ün öyküsüyle karşılaştırın (*Eyü 1–2*). Buradaki tezat durum o kadar büyüktür ki ilk bakışta Eyüp’ün arkadaşları bile onu tanıyamazlar (*Eyü 2:12*). Soru şudur: Eyüp neden acı çekti? Allah’ın Mesih’i neden acı çekmeliydi? Hiçbiri bunu hak etmemişti. Her ikisi de masumdu. O halde bu acı niye?

Bugünkü ayetleri okuyarak suçsuz yere günah için çekilen acıların geçtiği yerleri yazınız. Burada bizlere verilmek istenen ana mesaj nedir?

Yeşaya 53:1’deki sorulara bakın. Bu sorular, inanılmaz olana inanmanın yarattığı meydan okumayı vurgulamakta (*Yu 12:37-41 ile karşı.*) ve bizleri öykünün geri kalanını dinlememiz için uyarılmaktadır. Fakat sorular aynı zamanda bir çağrıya işaret etmektedir. Bu bağlamda her iki soru arasındaki paralellik, Rab’bin kurtuluş kolunun/gücünün (*Yşsa 52:10 ile karşı.*), bu habere inananlara açıklanacağı ima etmektedir. Allah’ın kurtarıcı gücünü yaşamak ister misin? O zaman bu habere inan.

Dikkatle Yeşaya 53:6’ya bakın. Burada geçen çok belirgin mesaj nedir? Geçmişte işlediğin günahlarına ve zayıflıklarına rağmen sana umut vermesi bakımından, bu metin kişisel olarak senin için ne anlam taşıyor?

Ulaşılmaz Olan Bizleriz! (Ysa 53:3-9)

Özel bir değeri olmayan, savunmasız bir ot gibi büyüdü ve hor görüldü (Ysa 53:2, 3)—işte acı çeken Kul'un tasviri. Yeşaya bizleri masum genç aracılığıyla birdenbire uçurumun eşiğine getirdi. Daha önce sağlanan zeminle bile Kul'un bu kaderine katlanmaya hazırlıklı değildik. Tam tersine! Yeşaya bize doğan Çocuk'u, barışın yüce Prensi'ni el üstünde tutmamız gerektiğini öğretti. Diğerleri O'nu hor görse de bizler O'nun gerçekte kim olduğunu biliyoruz.

Birinin söylediği gibi: “Herkes kendisinin düşmanıdır” Kul, hor görülen, reddedilen ve acı çeken ilk adam değildir. Kral Davut da oğlu Avşalom'dan kaçarken aynı durumdaydı (2Sa 15:30). Fakat kendisinin hiçbir suçu olmamasına ve kendi günahının sonucu olmamasına rağmen, acı bu Kul ile taşındı. Hem de başkalarınınkiyle birlikte; “RAB hepimizin cezasını ona yükledi” (Ysa 53:6).

“Neden?” sorusuna verilecek yanıt Yeşaya'nın sınavıca gerçeğindedir: Allah'ın sevgisinden ötürü Mesih'i acı çekme yolunu seçti. Fakat neden? Yeşaya düşünülemez gerçeği tamamlamak için tam burada meseleye parmak basmaktadır: O ulaşılamazla ulaşmak için acı çekmeyi seçti ve ulaşılabilir olan şey de bizleriz!

Ulaşılmaz insanlar, “Allah tarafından vurulup ezilen” (Ysa 53:4) kulun ne demek olduğunu anlamayanlardır. Tıpkı arkadaşlarımızın Eyüp'ün işlemiş olduğu günahın onun acı çekmesine neden olduğunu düşündükleri gibi ve İsa'yı çarmıhta gördüklerinde bundan daha kötüsünün olamayacağını düşünen İsa'nın elçilerinin sordukları gibi: “Kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi yoksa ailesi mi?” (Yu 9:2). Musa şöyle dememişti miydi: “asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir” (Yas 21:23; Say 25:4)?

Yine de bunlar Allah'ın istemiymi (Ysa 53:10). Neden? Çünkü “bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih uğrumuza lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı” (Gal 3:13). Çünkü Allah, “Mesih sayesinde kendisinin doğruluğu olalım diye, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah yaptı” (2Ko 5:21).

“Bizim için ne muhteşem bir bedel öndendi! Çarmıha ve onun üzerinde yücelen Kurban'a bakın. Zalim çivilerle delinmiş ellerine bakın. Kütüğe mihlanmış ayaklarına bakın. Mesih tüm günahlarımızı kendi bedeninde taşıdı. Bu acı, bu ıstırap senin kurtuluşunun bedelidir.”—Ellen G. White, God's Amazing Grace, S. 172.

Tüm dünyanın günahlarının ağırlığı, suçu ve cezası—her günahkarın işlemiş olduğu günah— çarmıhta bizim için kurtuluş demek olan Mesih'in üzerine aynı anda yığıldı! Burada kurtulabilmemiz için böyle bir bedelin ödenmesini gerekli kılan günahın ne kadar kötü olduğu konusunda ne anlıyoruz? Böyle büyük bir bedele rağmen bu işi gerçekleştiren Allah'ın sevgisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Değiştirici Tazminat Sunusu (Yşa 53:10-12)

Kul'un canının "suç sunusu" olması ne demektir (10. ayet)?

Burada yer alan İbranice sözcük, başkalarına karşı kasıtlı olarak işlenen hatalara kefaretil eden (Lev 6:2, 3) "suç/tazminat sunusu" (Lev 5:14-6:7; 7:1-7) sözcüğüne dayanmaktadır. Bu gibi günahlar Yeşaya tarafından diğerlerinden ayrı tutulmuştur (Yşa 1-3; 10:1, 2; 58). Ayrıca günahkâr, Allah tarafından affedilebilmek için kurban sunmadan önce işlemiş olduğu suçun cezasını ödeyerek kime karşı suç işlemişse onunla barışmalıdır (Lev 6:4-7; Mat 5:23, 24 ile karş.). Allah'a ait bir şeyin kasıtsız olarak kötüye kullanılması durumunda da O'na tazminat sunulacaktır (Lev 5:16).

Artık Yeşaya 40:2'de Allah'ın sürgündeki halkını, günahları için yeterli tazminat ödediklerini söylemek suretiyle avutmasını anlayabiliyoruz.

Fakat tazminatı izleyen bir kurban da olmalıdır. İşte Yeşaya 53'te bunu görüyoruz: Allah'ın Kul'u tıpkı bir kuzu gibi, kırkıcılardan önünde sessizce duran koyun gibi (Yşa 53:7) kaybolan insanların yararına (6. ayet) kesime götürüldü.

Kul, "Yaşayanlar diyarından atılmasına" (8. ayet; Dan 9:26 ile karş.) rağmen, yüceliği almak, "filizlerini" görmek ve günlerini uzatmak için (Yşa 53:10-12) ölümden, dönüşü olmayan ülkeden dirilerek, kurbanlığıyla tükenmiş olan umudu yeniden alevlendirmiştir.

Aşağıdaki ayetlerin her birisine bakınız. Bu ayetlerin her biri Yeşaya 53'te olduğu gibi aynı temel mesajı nasıl yansıtmaktadır?

Mez 32:1, 2 _____

Rom 5:8 _____

Gal 2:16 _____

Flp 3:9 _____

İbr 2:9 _____

1Pe 2:24 _____

Eğer birisi sizden bir paragrafla Yeşaya 52:13-53:12'de yer alan müjdeyi özetlemenizi isteseydi ne yazardınız?

EK ÇALIŞMA: “Mesih darağacında bizim günahlarımızı kendi üzerine aldı... Öyleyse hiçbir ölümlü varlığın kefaret edemeyeceği bu günah nasıl bir şey? Sadece tanrısallığın sona erdirebileceği günahın bu laneti ne? Mesih’in çarmıhı, günahın cezasının ölüm olduğunu herkese kanıtlamaktadır... Öyleyse Allah’ın Ruh’unun etkisinin karşısında, insanların ahlâki duygularına sahip olarak onlardan çalan ne denli güçlü bir büyüleyici kuvvet olmalı?”—Ellen G. White, *Our High Calling*, S. 44.

“Allah’ın yönetiminin yasası, O’nun tek Oğlu’nun ölümüyle genişletilmiştir. Mesih dünyanın günahlarının suçunu üzerine almıştır. Bizim yeterliliğimiz, sadece Allah’ın Oğlu’nun enkarnasyonu ve ölümüne bağlıdır. O acı çekebilir, çünkü ilahilikle donatılmıştır. O dayanabilir, çünkü O’nda sadakatsizliğin veya günahın hiçbir lekesi yoktur. Mesih cezanın bedelini ödeyerek, insanlık adına zafer kazanmıştır. O, yasayı yücelterek ve onurlandırarak, insanlara sonsuz yaşam güvencesi vermiştir.”—Ellen G. White, *Selected Messages*, 1.Kitap, S. 302.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Yeşaya 53’teki 7-9. ayetler uçurumun derinliklerine kadar inmektedir: Kul’un ölümü ve defnedilmesi. Bu ayetlerde kaç görüş açısı, İsa’nın yaşamının son bulmasıyla gerçekleşmiştir? Mat 26:57–27:60; Mar 14:53–15:46; Luk 22:54–23:53; Yu 18:12–19:42.
- ❷ Ellen White’in Mesih’in ölümünün yasayı genişletmesinden bahseden son alıntısına göz atınız. Burada ne demek istiyor? Yasanın sürekliliğinin kanıtlanması için O’nun ölümünden ne anlıyoruz?

ÖZET: Allah’ın Kurtarıcı’sının doğumu, kimliği ve kariyerinden bahseden Yeşaya, sonunda bizlere umut veren büyük trajediyi bildirmiştir: Ulaşmak, kurtarmak ve bizler dahil kaybolanlara şifa vermek için Allah’ın Kul’u gönüllü olarak bizim acılarımızı ve cezamızı üzerine almıştır.

Paskalya için Votka (Kazakistan)

Yazan: Andrew McClesney, Adventist Topluluğu

Kuzey Kazakistan'daki bir içecek firmasında baş mühendis olan Sergei Sokol, öğle yemeği arasında bir iş arkadaşının Paskalya'yı bir kadeh votka içerek, yumurta boyayarak ve Ortodoks Hristiyan inancına göre geleneksel bir Paskalya ekmeği olan kulich yiyerek kutlamalarının hoş olacağını söylediğinde Sergei bunu kabul etti. Kazakistan'da birçok insan Paskalya'yı votka, boyanmış yumurta ve kulich ile kutlar.

"Kutsal Kitap Paskalya hakkında ne der?" diye sordu Sergei.

İş arkadaşı ne söyleyeceğini bilmiyordu. Kutsal Kitap'ta daha önce Paskalya hakkında hiçbir şey görmemişti.

Sokol ofisine doğru hızlı adımlarla gitti ve bir Kutsal Kitap ile geri döndü. O ve birkaç iş arkadaşı büyük bir grup halinde İsa'nın ölümden dirilişi sebebiyle kutlanan bir bayram olan Paskalya hakkında araştırma yaptılar ancak bir şey bulamadılar. Fakat, Paskalya ile aynı adı taşıyan Yahudi Fısh Bayramı hakkında çok sayıda atf buldular. Örneğin; Kutsal Kitap'ın Fısh Bayramı'nda yenmek üzere bahsettiği tek yiyecek, mayasız ekme ve acı otlar ile kavrulmuş kuzu veya keçi etiydi.

Bir iş arkadaşı, "Votka, boyanmış yumurta ve kulich nerede?" diye sordu.

Sergei gülmüştü. Bu tartışma hoşuna gitmişti.

Sergei şirkete ilk katıldığında iş arkadaşları Kutsal Kitap hakkında bu kadar açık konuşmamışlardı. Sergei Yedinci Gün Adventist'i olduğunu açıkça söylerdi. Ancak iş arkadaşları inancının tuhaf olduğunu düşünüyordu. "Bu adam bir tutucu" diye fısıldadılar.

Sergei onu küçümseyen sözlere aldırış etmedi ve İsa'nın yakında tekrar geleceğine dair umudunu paylaşması için gerekli olan bilgelik için dua etti. Müjdeyi nasıl paylaşabileceğini düşündü. Sonra her iş arkadaşının doğum günlerinde onları tebrik etmeyi ve onlara Ellen White'in Büyük Mücadele ve Yol, Gerçek ve Yaşam kitaplarından hediyeler vermeye başladı. İş arkadaşları kitapları okudu ve öğle yemeklerinde sorular sormaya başladı.

Yerel Adventist kilisesi, tesislerinde ücretsiz masaj terapisi sunan bir "kentsel etki merkezi" açtığında, Sergei iş arkadaşlarını buraya kaydolmaya davet etti. Üç kadın geldi ve masaj seansından önce onlara ibadet alanını, küçük salonu ve çocuk odasını gezdirdi. 10 günlük masaj terapisi aldıktan sonra iş arkadaşlarının, Adventistler'e karşı fikirleri değişti. Öğle yemeği molası sırasında Sergei'ye "Sizin bir tarikat olduğunuzu düşündük" dedi. "Ama buranın bir kilise, hatta iyi bir kilise olduğunu anladık."

Sergei, "Sırf İsa'nın sözlerini paylaştığı için kendisini bir müjedeci gibi hissetmediğini söyledi. Özel bir şey yaptığımı sanmıyorum, dedi. "Sadece içimden geleni yapıyorum."

2017'nin On Üçüncü Sebt Sunularının bir kısmı Sergei Sotor'un memleketi olan, Kazakistan'ın Pavlodar şehrindeki ilk Yedinci Gün Adventistleri anaokulunun açılmasına yardımcı oldu

Sevgiyi Sürdürmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 55:1-7; Yeşaya 55:6-13; Yeşaya 58:1-12; Yeşaya 58:13-14*

HATIRLAMA METNİ: “Açlar uğruna kendinizi feda eder, yoksulların gereksinimini karşılırsanız, ışığınız karanlıkta parlayacak, karanlığınız öğlen gibi ışıyacak” (*Yşa 58:10*).

SEVGİ ASLA SON BULMAZ. Lincoln, Nebraska’da yaşayan Yahudi bir kantör (ilahî söyleyen lider) ve eşi bir sapık tarafından sürekli tehdit dolu ve müstehcen telefonlar alıyordu. Araştırmaları sonucu telefonların bir Amerikan ırkçı grubu olan Ku Klux Klan’ların liderinden geldiğini saptadılar. Kimliğini tespit ettirerek polise bildirebilirlerdi. Fakat daha radikal bir yaklaşım tarzı sergilemeye karar verdiler. Adamın topal olduğunu öğrendiklerinde onu bir akşam yemeğine davet ettiler. Adam şaşkınlıktan neredeyse küçük dilini yutacaktı. Bütün kını bir anda sevgiye dönüştü. Çift onu ziyaret etmeye devam ettiler ve dostlukları böylece daha da gelişti. Adam Yahudi olmayı bile aklından geçirmeye başlamıştı!

“Benim istediğim oruç, haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi...?” (*Yşa 58:6, 7*). İronik olarak Lincoln’lu çift, yiyeceklerini aç bir zalimle paylaşarak, onun haksız önyargılarının egemen olduğu boyunduruğu kırmış oldular!

Yeşaya Peygamber tarafından betimlenen bu önemli ruhani prensiplerinden daha fazlasını öğrenelim!

*13 Mart Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Bedavaya Birşey Almak mı? (Yşa 55:1-7)

Şu metni okuyun: “Ey susamış olanlar, sulara gelin, parası olmayanlar, gelin, satın alın, yişin!” (Yşa 55:1). Burada nasıl bir çelişki görüyorsunuz?

Büyük bir şehirde aldığınız yiyecekleri kaldırımında açlara ve evsiz bark-sızlara dağıtmak için “Ey, parası olmayanlar, gelin, satın alın, yişin!” diye bağrdığınızı varsayalım. Fakat paraları yoksa nasıl satın alacaklar?

Ama Yeşaya'nın yaptığı gibi “parasız ve bedelsiz” (1. ayet) sözcüklerini eklerseniz durum açıklığa kavuşmuş olur. Yeşaya insanlara merhameti bedelsiz olarak kabul etmeleri için çağrı yapmaktadır (7. ayet). Bununla birlikte satın alma sözcüğü, Allah'ın gereksinimlerini ve arzularını karşılamaları için insanlara sunduğu şeyin değerliliğini, bu yüzden bunu almanın bir takası (değerli şeylerin değişimi) gerekli kıldığını vurgulamaktadır. Allah halkına yeniden yapılandırılan antlaşma çerçevesi içinde merhameti bedelsiz olarak sunmaktadır, ama bunun O'na bir bedeli vardı: O, bu bedeli, kendi Kul'unun korkunç bir şekilde kanla ıslanmış bedeniyle satın aldı. Bizler için bedelsiz olmasına rağmen, kendisine korkunç bir bedele mal oldu.

Kurtuluşumuz için ödenen bedel neydi? 1Pe 1:18, 19'a bakınız.

Yeşaya'nın kurtuluşa yaklaşımı, Yeni Ahit'tekiyle nasıl kıyaslanabilir? Ef 2:8, 9.

Yeşaya, aynı Yeni Ahit'teki müjde gibi Eski Ahit'te geçen müjdeyi kısaca özetlemektedir. Burada, “eski antlaşmadaki” ibadetle kurtuluşun yerine geçen “yeni antlaşmadaki” lütufla kurtuluş yoktur. Allah'ın Adem ve Havva'ya vermiş olduğu Kurtarıcı vaadinden beri (Yar 3:15), kurtuluşa giden bir tek yol vardı: iman yoluyla kazanılan lütufla (Ef 2:8); “Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır” (Rom 6:23). Tarihte boş yere sonsuz yaşamı arayan Gilgamiş'dan, reenkarnasyona inanan günümüz erkek oyuncularına kadar, insanlar kurtuluşa giden tüm çeşitli yolları denemişler fakat başarısız olmuşlardır. İşte bu yüzden insanlar İsa'yı tanımalı ve kendileri için çarmıhta neyi başardığını bilmelidirler.

Kurtuluş, bizlerin onu kazanması için bir şey yapmasını gerektirmeyecek şekilde bedelsizdir. Yaptığımız işler bizleri hiçbir zaman kurtarmaya yetmez. Fakat aynı zamanda da her şeyimize mal olmuştur. Bu ne anlama gelir? Örnek olarak Mat 10:39; Luk 9:23; 14:26; Flp 3:8'e bakınız.

Yüksek Düşünceler ve Yollar (Yşa 55:6-13)

Allah neden “göklerin yeryüzünden yüksek” olması gibi düşüncelerinin ve yollarının bizlerden yüksek olduğunu söylemektedir (8, 9. ayetler)? Bunun anlamı hakkında ne düşünüyorsunuz?

En basit gibi görünen şeylerde bile aklımızın kavrayamadığı bir takım sırların saklı olduğu evreni yaratan Allah'ın yolları, bizim anlayışımızın çok üzerindedir. Bu yüzden O'nun bu sınırsız üstünlüğünün bilinmesi, O'nun yardımını tevazu ile almayı kolaylaştırmaktadır. *Yşa 57:15'e bakınız.*

Yeşaya 55:6-9'u okuyunuz. Rab'bin yollarının ve düşüncelerinin, bizim hayal gücümüzden yüksek olmasından hangi bağlamda söz edilmektedir? Yapacağını söylediği şeyi kavrayabilmek neden çok güçtür?

Evrendeki büyük sırların içinde en büyüğü hiç şüphesiz şöyle böyle anlamaya başladığımız kurtuluş planıdır (*Ef 6:19'a bkz.*). Evrenin Yaratıcısı'nın kendisini insanlık için alçaltmaya tenezzül etmesi, zahmetli ve acı içinde bir yaşam sürmesi ve sonra sadece bizim yararımıza ölmesi, günah için adanması, bütün bunları bizleri bağışlayabilmek ve merhamet göstermek adına yapması, sonsuzluğun her anında Allah'ın yarattığı varlıkların kalplerini titreten bir gerçektir.

“Kurtuluş konusu, meleklerin bile araştırmayı arzu ettikleri bir konudur; sonsuzluk içinde aralıksız olarak her çağ boyunca fide ile kurtarılanların bilim ve kurtuluş ezgisi olacaktır. O halde bu konu özenli bir fikir yürütme ve araştırma yapmaya değer mi?”

“Bu konu bitmek tükenmek bilmeyen bir hazinedir. Mesih'in enkarnasyonu üzerine yapılacak çalışma, O'nun kefareti sunusu ve arabuluculuk hizmeti, çağlar sona erene kadar sabırla ve özenle çalışan öğrencinin zihnini meşgul edecek; yıllar boyu göklerin görkemine bakarken şunu haykıracaktır, 'Allah'ın sırrı ne yüce!'” —Ellen G. White, *My Life Today*, S. 360.

Yapmış olduğunuz kötü şeyleri düşünün: incittiğiniz insanlar, konuştuğunuz kötü sözler, başkalarını hayal kırıklığına uğrattığınız anlar sizin kendinize yaptığınız şeylerdir. Ve şimdi İsa aracılığı ile tüm bu şeylerden bağışlanabilir ve şu anda mükemmel ve doğru biri olarak Allah'ın yanında yer alabilirsiniz. Eğer bu bir sır değilse nedir?

Oruç Arkadaşları (Yşa 58:1-8)

3. ayette sözü edilen “oruç” neye işaret etmektedir?

Bu oruç, Allah tarafından emredilen tek oruç olan Kefaret Günü orucu olmalıdır. (*Lev 16:29, 31; 23:27-32*). Bu da Levililer’de “isteklerimizi denetlemek” (riyazet) şeklindeki terminolojiyi, Yeşaya 58:3’te takip eden paralel bir vurgulamayla teyit etmektedir. İnsanın alçakgönüllü/dertli olması, oruç tutmak dahil riyazetin muhtelif formlarına istinat etmektedir (*Mez 35:13 ile karş.; Dan 10:2, 3, 12*).

Kefaret Günü ayarlaması, Allah’ın “Sesinizi boru sesi gibi yükseltin!” (*Yşa 58:1*) şeklindeki emrini açıklamaktadır. Koç boynuzundan yapılmış bu boru “şofar”, Kefaret Günü’nden on gün önce insanlara töreni hatırlatma amacıyla çalınırdı (*Lev 23:24*). Ayrıca bu boruyla her elli yılda bir Kefaret Günü’nde özgürlüğün jübilesinin başlangıcı anons edilirdi (*Lev 25:9, 10; Yşa 27:13 ile karş.*).

Yeşaya 58:3-7’yi okuyun. Burada Rab’bin şikayetçi olduğu şey nedir? Onların “oruç” tutarken yaptıkları yanlışlık nedir?

Öyle görünüyor ki insanlar O’na hürmet ettikleri için Allah’ın kendilerini kutlamasını bekliyorlardı. Tabii ki bu beklentilerine bir karşılık bulamadılar. Kefaret Günü’nde yapılan riyazetin, Allah’a olan minnettarlığın ve bağlılığın bir göstergesi olarak başkâhin Allah’ın huzuruna çıkarak tapınacağı arındırır ve böylece halkının bağışlanmasını sağlayarak günahlarından arındırılmış olurdu (*Lev 16; 4. bölümle karş.*). Onlar bu eylemlerini, yargı gününde kendilerini kurtaran Allah’a karşı büyük bir şükran ve minnetle yapmaları gerekiyordu, “hürmet” ve “bağlılık” eylemlerinin Allah tarafından onaylanması için değil. Buna karşın Allah’ın tapınğını kirleten onların günahlarıydı. Yaptıklarının karşılığının kan serpilerek temizlenmesi gerekiyordu.

Bu metinlerden çıkarttığımız en can alıcı noktalardan biri, din ile Mesih’in sadık bir takipçisi olma arasındaki farklılıktır. Buradaki farkı nasıl görüyoruz? Bireyler olarak yukarıda belirtildiği gibi dini adetleri uygulamakla, Rab’bin bizden istediği, O’nu gerçekten sadık bir şekilde izlediğimizi zannetme tehlikesi içine nasıl düşeriz?

Oruç Savaşı (Yşa 58:1-12)

Boru çalınarak, Allah'ın halkına on gün sonra Rab'bin tezahüratlarla kral olarak ilan edileceğinin bildirilmesine ve riyazetle göstermiş oldukları tevazularının Kral'a olan sadakatlerini tasdik etmesine rağmen, peygamber sesini boru gibi yükselterek onlara Allah'a karşı isyankâr olduklarını haykırmıştır (Yşa 58:1).

Yeşaya 58:6-12'yi okuyun. Allah'ın dikkate aldığı, gerçek nefis terbiyesinin kazandırdığı davranışlar nelerdir? Ayrıca hangisi daha güçtür, birkaç öğün yemekten vazgeçmek mi yoksa yaşadığın çevrede zamanını ve parayı yoksulları doyurmak için harcamak mı? Bu davranışların arkasında yatan prensip nedir? Bu davranışlar gerçek dinin ana hatlarını nasıl çizer?

Herkes dindar olabilir; herkes dini adetleri tatbik edebilir ve hatta doğru adetleri, doğru zamanda, doğru formüllerle uygulayabilir. Fakat Rab'bin istediği şeyler sadece bunlar değildir. İsa'nın yaşamına bakın. Zamanındaki dini adetlere o kadar bağlı olmasına rağmen, Müjde'nin yazarları O'nun adetlere bağlılığından ziyade ihtiyacı olanlara dağıttığı merhamet, şifa, doyurma ve bağışlama gibi davranışlarına ilgi göstermişlerdi.

Rab, tüm dünyaya geçeceği vaaz eden inanılı topluluğunu ve insanları arar. Fakat insanların gerçeğe olan ilgilerini çekmenin en iyi yolu onları İsa'nın gerçeğiyle tanıştırmaktır: Diyet ile ilgili katı kurallara bağlılık mı, yoksa açlara yardım etmeye gönüllü olmak mı? Sebti Günü'nde katı bir istirahat mi, yoksa zamanını ve enerjini büyük bir şevkle ihtiyaç içinde olanlara yardım etmekle geçirmek mi?

Mat 25:40 ve Yak 1:27'yi okuyun. Burada bizlere ne söylenmektedir?

Yeşaya 58'de Allah'ın talihsizlere yardım etmek için çaba gösterenlere yönelttiği lütf sözlerine bakın. Burada Rab'bin bizlere ne söylemek istediğini düşünüyorsunuz? Eğer uygularsak, Allah'ın vermiş olduğu bu vaatler yaşamımıza olağanüstü bir katkı sağlar mı? Yoksa belki de Allah, bencilliğin, açgözlülüğün ve kibirin karşısında durarak, kendimizi başkalarına adayarak elde ettiğimiz doğal lütuftan mı söz etmektedir? Yanıtınızı açıklayın.

Bize Verilen Zaman (Yşa 58:13, 14)

Yeşaya 58:13, 14'de neden Sebt Günü tartışılıyor? Bunun, daha önceki ayetlerde bahsedilen Kefaret Günü'ndeki ayarlamayla nasıl bir ilişkisi olabilir?

Yıllık Kefaret Günü, Sebt Günü idi. Bu özel törensel Sebt günü, her türün için yasaklandığı haftalık Sebt Günü gibiydi (*Lev 23:27-32*). Bu yüzden ilk Yedinci-Gün-Adventistleri'nin de onayladığı gibi akşamdan akşama dinlenmeye süren Kefaret Günü kuralı (*Lev 23:32*), bize aynı şeyin haftalık Sebt Günü için de geçerli olduğu konusunda bilgilendirmektedir. Benzer şekilde Yeşaya 58:13, 14 bağlamında törensel Kefaret Günü, Sebt Günü ise, bunun verdiği mesaj da haftalık Sebt Günü'ne işaret etmektedir.

Yeşaya 58:13'ü okuyun. Sebt Günü nasıl bir gün olmalı? Sebt Günü'müzü nasıl burada belirtilen bir gün haline getirebiliriz? Ayrıca Sebt Günü'nün temsil ettiği şeyi düşündüğünüzde, neden bu metinde tarif edilen bir gün gibi olması gerektiğine inanıyorsunuz?

Yeşaya 58, üç ana konuyla meşgul olmaktadır: Riyazet, toplumsal iyilik duygusu ve Sebt Günü. Bunların arasındaki ilişkiler nelerdir?

İlk olarak her üçü de Allah'a yoğunlaşmayı, O'nun önceliklerini ve O'na bağımlılığı kabul etmeyi gerektirir. İkincisi, her üçünü de yapan insanlar Allah'ı taklit ederek, Mesih'in alçakgönüllüğünü (*Filp. 2:8*) ve kendini kurban etme iyiliğini (*Yu 3:16*) ve Yaratılış haftasının son gününde çalışmaya son veren dinlenişini (*Yar 2:2, 3; Çık 20:11*) örnek alarak, İsa'nın kutsallığının peşine düşerler (*Lev 19:2'ye bkz.*).

Yeşaya 58'de belirtilen riyazet, toplumsal iyilik duygusu ve Sebt Günü arasındaki diğer bağlara da dikkat ediniz: Haftalık telaştan sonra yaşanan Sebt Günü özgürlüğü insanları tazeler. (*Çık 23:12; Mar 2:27*); İsa, Sebt Günü iyi davranışlarda bulunmanın gerekliliğini göstermiştir (*Mar 3:1-5; Yu 5:1-17*); başkalarına yardımla geçen (*10, 11. ayet*), olması gerektiği şekilde tutulan bir Sebt Günü zevk verir (*Yşa 58:14*). Bu bereketleri kendi yaşamınızda da tadabilmeniz için ne tür değişiklikler yapmalısınız?

EK ÇALIŞMA: “Hiç kimse nefisini terbiye etmeden gerçek bir yardımsever olamaz. Sadece basit bir yaşamla, nefsimize hakim olarak ve tutumlu bir bütçeyle Mesih’in temsilcileri olarak bizlere verilen görevin üstesinden gelebiliriz. Gurur ve dünyevi tutkular kalbimizden atılmalıdır. Tüm işlerimizde Mesih’in yaşamında görülen bencillikten uzak prensipler uygulanmalıdır. Evimizin duvarlarına astığımız tablolarla, evimizin dekorasyonunda hep şunları görmeliyiz, ‘Barınaksız yoksulları evinize alın.’ Gardiroplarımızda sanki Tanrı’nın parmağıyla yazılmışçasına şu yazıları görmeliyiz, ‘Çıplak gördüğünüzü giydirin.’ Yemek odasında bol çeşitte yemeklerle dolu masanın üzerinde şu izleri görmeliyiz, ‘Yiyeceğinizi açla paylaşın.’ Yeşaya 58:7” —Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, S. 206.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Yeşaya’nın kendi çağında yaşayan insanlara sorduğu şu soruya bakın: “Paranızı neden eklemek olmayana, emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?” (*Yşa 55:2*). Kendinize bizim de aynı şeyleri yapıp yapmadığımızı, bizleri tatmin etmeyenler için çalıştığımızı sorun. Bu tuzağa düşmek neden çok kolaydır?
- ❷ Eğer riyazat, toplumsal iyilik duygusu ve Sebt Günü, Yeşaya’nın zamanındaki Kefaret Günü’nde çok önemli olgular ise, Kefaret Günü’nün sonunda (*Dan 8:14*), yani Allah’ın jübilesinde Mesih’in ikinci gelişini haber veren boru son olarak çalışıldığında da aynı öneme sahip olacak mıdır (*1Ko 15:52; Lev 25:9, 10 ile karş.*)? Yanıtınızı açıklayın.
- ❸ Sebt Günü’nü tutma sorunu ile ilgili bir tartışma açın. Yeşaya, hem Sebt Günü kendi keyfimize bakmamamız gerektiğini, hem de aynı zamanda Sebt Günü’nden “zevk” (*Yşa 58:13*) almamızı söylerken ne demek istiyor? Her ikisini de nasıl yapabiliriz? Yeşaya 58’in tümünü göz önünde bulundurun.

ÖZET: Yeşaya 55 ve 58’de peygamber, halkına düşüncelerine ve yollarına bir son verip, mutlulukları için çok daha yüksek idealleri olan Allah’a yönelmeleri çağrısını yapmaktadır. O, merhametiyle bağışlar ve bağışladığı kişinin Kefaret Günü ve Sebt Günü ruhuyla uyum içinde, merhametli olması için ısrar eder, çünkü Allah’ın af armağanı, insan gerçekten kabul ederse, kalpleri değiştirecek güçtedir.

Aynı boyunduruğa girmek (Tayvan)

Yazan: Chang Zeng-Mei

Kocamla evlenmek istemedim çünkü bir Yedinci Gün Adventisti olarak yetiştirildim ve o güney Tayvan'daki başka bir Hristiyan mezhebine ait kiliseye gidiyordu. Ama ebeveynlerimiz evlenmemizi istemişti ve onlara itaat etmek zorunda kaldık.

Ben de müstakbel kocam Wu Ming-Huang'a "Evlenebiliriz ama mezhebimi değiştirmeyeceğim" dedim. O da bunun bir sorun olmayacağını söyledi.

Fakat sonra düğün konusunda tartışmaya başladık. Ben düğünün bir Adventist kilisesinde yapılmasını istedim ama o, "Hayır! Ben kocanı, bu yüzden benim kilisemde olmalı. Bir orta yol bulmaya çalıştım. "O zaman düğünü dışarıda yapalım, herhangi bir kilisede değil." dedim. "Ama bir Adventist pastörü nikahımızı kıymalı."

Uzun süre tartıştıktan sonra son noktayı koydum. "Adventist bir pastör olmazsa seninle evlenmeyeceğim" dedim. Daha sonra kocam annesinden tavsiye istedi ve o da Adventist pastörün nikahımızı kıymasına izin verdi. Ama annesinin daha başka planları vardı. Oğlunun düğünden sonra benim inancıma katılacağını düşünmüştü. Ayrıca annesi içki çen oğlunu değiştirmemi istedi.

İnancım dışından biriyle evlenme fikri beni rahatsız etti ve bunu Ming-Huang'a söyledim. Ama tüm köy çoktan düğünden haberdar olmuştu. Eğer bunu iptal edersek, itibarımızı kaybederdik. Ming-Huang, itibarını kaybetmemek için Adventist oldu. Düğünden bir ay önce Kutsal Kitap Derslerini çalıştı ve vaftiz edildi. O günü asla unutmayacağım. Evleneceğini bilme düşüncesi onu sudan çıkıttıktan sonra ağlattı ama içki içmeyi seviyordu ve bunu bırakmak istemedi.

Ming-Huang yenilgi almış bir adamdı. Benimle evlenerek özgüvenini büyük ölçüde kaybetti. Evliliğimizin ilk yedi ayında onu sağlıklı yiyecekler ile besledim ve ona nasıl sağlıklı bir yaşam tarzı yaşayacağını öğrettim. Komşularımız bile onun artık aynı adam olmadığını fark ettiler. "Sen yeni biri olmuşsun." dediler. Ancak Ming-Huang yeni bir adam olmak istemiyordu. Kızımız doğduktan sonra içkiye tekrar başladı.

On yıl geçti ve ikinci bir kızımız oldu. İnanç konusunda birçok anlaşmazlığımız oldu. Bir gün çok şiddetli bir şekilde tartıştık ve iki çocuğum, bebeğim ve 10 yaşındaki kızımın birlikte arkadaşımın evine gittim. Kocamın evde yalnız kalmasını ve boşanmanın nasıl bir şey olacağına dair bir deneyim yaşamasını istedim.

Ming-Huang boşanmak istemedi. Üç gün boyunca beni aradı ve daha sonra beni gördüğünde yolunu değiştirdi. Gerçekten yeni bir adam olmuştu.

Bugün o şefkatli bir koca ve babadır. Aynı zamanda bir kilise ihtiyarındır. Ancak bu "müjdeleme" yöntemini bir daha asla yapmam. Onunla evlendim çünkü onu Tanrı'nın yardımıyla değiştirebileceğimi düşündüm. Ama Kutsal Kitap bunu derken haklıydı: "İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?" (2.Korintiler 6:14, Yeni Çeviri 2008)

Kendi inancına sahip bir eşle evlenmek daha iyidir. Dünyanın en bilge adamı Süleyman gibi bende dersimi zor yoldan öğrendim.

Ulusların Arzusu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 59, Yeşaya 59:15-21, Yeşaya 60:1-2, Yeşaya 61, Yeşaya 61:2*

HATIRLAMA METNİ: “Uluslar senin Işığına, krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek” (Yşa 60:3).

“**M**esih’in okulunda öğrenmeliyiz. Ancak Mesih’in doğruluğu sayesinde lütuf antlaşmasının bereketlerinden birine hak kazanabiliriz. Uzun zamandır bu bereketleri arzuluyor ve elde etmeye çalışıyoruz, fakat kendimizi bunlara lâyık kılmak için bir şeyler yapabileceğimiz düşüncesini beslediğimiz için onları alamadık. Biz İsa’nın yaşayan Kurtarıcı olduğuna inanarak benliğimize sırt çevirmedik. Kendi lütuf ve erdemlerimizin bizi kurtaracağını düşünmemeliyiz; Mesih’in lütufu bizim tek kurtuluş umudumuzdur. Rab, peygamberi aracılığıyla şu vaatte bulunuyor, “Kötü kişi yolunu, fesatçı düşüncelerini bıraksın; RAB’be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız’a dönsün, bol bol bağışlanr.” Yeşaya 55:7. Bu açık vaatte inanmalı ve imana acımayı kabul etmemeliyiz. Allah’a tümüyle itimat ettiğimizde, günahları bağışlayan Kurtarıcı olarak İsa’nın erdemlerine bel bağladığımızda, arzuladığımız tüm yardıma kavuşacağız.”—Ellen G. White, *Faith and Works*, s. 36.

*20 Mart Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Günahın Etkileri (Yşa 59)

Yeşaya 58:3'te insanlar Allah'a şunu soruyorlardı: "Oruç tuttuğumuzu neden görmüyor, isteklerimizi denetlediğimizi neden fark etmiyorsun?"

Buna karşılık Yeşaya 59:1 başka bir soruya işaret etmektedir, şöyle ki: "Neden bir şey yapmayan Rab'bin elini bizleri kurtarması için yardıma çağırıyoruz? Neden bizi duymayan Rab'be yalvarıyoruz?" Yeşaya Rab'bin kurtarmaya ve duymaya muktedir olduğunu söylüyor (1. ayet). O'nun bunları yapmayışının arkasında tamamıyla başka bir sorun vardır.

Yeşaya 59:2'yi okuyun. Burada 1. ayette geçen soruya yanıt verebilecek hangi mesaj yer almaktadır?

Allah halkına "aldırmamayı" seçmiştir, bunu kendisi arzuladığı için değil, "suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdığı" (2. ayet) için yapmıştır. Burada ilahî-insan ilişkisinde günahın etkisi üzerine Kutsal Kitap'taki en açık ifadelerden biri yapılmaktadır. Yeşaya 59, bölümün geri kalan kısmında bütün insan tarihi boyunca görülen bu ayrıntı üzerinde durmuştur: Günah bizim Rab'le olan ilişkimizi yok eder ve böylece bizi sonsuz yıkıma götürür—günah Allah'ı bizlerden uzaklaştırdığı için değil, bizi Allah'tan uzaklaştırdığı için.

Yaratılış 3:8'i okuyun. Bu örnek yukarıdaki paragrafta vurgulanan prensibi nasıl ortaya koymaktadır?

Günah esasen Allah'ı reddetmek, O'ndan yüz çevirmektir. Aslında günahın kendi içinde gelişmesiyle, insanın sadece davranışıyla Allah'tan uzaklaşmasına neden olmayıp, bu davranışın sonuçlarının bile günahkârı Rab'den daha çok uzaklaştırmasına neden olur. Günah bizi Allah'tan ayırır, Allah'ın günahkâra yaklaşamamasından dolayı değil, (aslında tüm Kutsal Kitap Allah'ın günahkârı kurtarmak için elini uzattığından bahseder) bizim günahtan dolayı O'nun ilahî teklifini reddetmememize neden olduğu için. Bu yüzden günahın yaşamımıza girmesine izin vermemek çok önemlidir.

Günahın Allah'tan ayrılığa neden olması olgusunu ne şekilde tecrübe edindin? Kendi tecrübelerine dayanarak bu sorunun tek çözümü nedir?

Kim Bağışlandı?

Yeşaya 59, günah sorununun başlangıcını temsil etmektedir. Çok şükür Kutsal Kitap ta kurtuluş umudunu göstermektedir.

Başlangıç sorusu: içimizden kaç kişi günah işledi? Kutsal Kitap bu konuda çok nettir: Hepimiz. Bu yüzden kurtuluş, günahsızlığın temeli olamaz; bağışlanmanın temeli olmalıdır (*Yer 31:34*). Pavlus hemfikirdir. Herkes günah işlemiştir (*Rom 3:9-20, 23*), öyleyse bu bağlamda kimse ayırt edilemez (*Rom 3:22*). Sadece Mesih'in kendisini kurban etmesi aracılığıyla, imanları sayesinde Allah'ın doğruluk armağanını alarak aklanmaların suçsuzluğu kanıtlanmıştır.

Romalılar 3:21-24'ü okuyun. Bu metinler bizim nasıl kurtulduğumuz hakkında neler söylemektedir? Bunlar bize yargılanmada hangi umudu vermelidir?

Birçok insanın yargı esnasında düşündükleri soru şudur: Kim günah işledi? Fakat sorulması gereken soru bu olmamalıdır, çünkü herkes günah işlemiştir. Bunun yerine şu soru sorulmalıdır: Kim bağışlandı? Allah, "İsa'ya iman edeni" aklarken adildir (*Rom 3:26*). Yargılamada karar verici faktör şudur: İsa'da imanla affedilen ve affi almaya devam eden kimdir?

Şimdi yaptıklarımıza göre yargılandığımız doğrudur, fakat yaptıklarımızın bizi kurtarması anlamında değil. Eğer böyle olsaydı iman geçersiz sayılmış olurdu (*Rom 4:14*). Tam tersine yaptıklarımız, bizim gerçekten kurtulup kurtulmadığımızın bir göstergesidir (*Yak 2:18*).

Yaptıklarımız neden ne şimdi ne de yargı gününde bizleri kurtarmaz? Rom 3:20, 23'e bkz.

Yapılan iyi işler veya yasaya itaat kimseyi kurtaramaz. Günahkâr bir dünyada yasanın amacı kurtarmak değil, günaha işaret etmektir. Yalnız "sevgiyle etkin olan imanın değeri vardır" (*Gal 5:6*), Kutsal Ruh aracılığıyla yüreklerimize dökülen Tanrı'nın sevgisi (*Rom 5:5*), kişinin İsa'da yaşayan iman olduğunu gösterir (*Yak 2:26 ile karş.*).

İbadet, harici bir ifadedir, kurtarıcı imanın insani bir göstergesidir. Bundan dolayı imanlı bir yaşamda her gün Rab'be teslimiyette imanının vurgulanması, yasaya olan itaatle ifade edilir. Allah yargı gününde yarattıklarının yaptığı işleri delil olarak kullanacaktır, hiç kimse iman düşüncelerini O'nun okuduğu gibi okuyamaz. Yeni yaşam için Mesih'e ve Kutsal Ruh'a yetki verildiğinde, değişim geçirmiş insanı takip eden işlerin yargı aşamasında yararı dokunacaktır. Değişim öncesi günahlı yaşam, Kuzu'nun kanı ile tamamen silinecektir (*Rom 6'ya bkz.*).

Evrensel Çağrı (Yşa 60:1, 2)

Yeşaya 60:1, 2’de hangi konudam söz edilmektedir? Burada tüm Kutsal Kitap boyunca görülen hangi işlevsel prensibi görüyorsunuz? Hangi umudu sunuyor?

Her iki ayette de halkın sürgünden sonra karanlıktan kurtularak Allah’ın yaratıcı ışığıyla aydınlığa çıkacağı ifade edilmekte ve Mesih aracılığıyla gelecek olan kurtuluşun son gerçekleşmesine işaret edilmektedir.

3. ayette uluslar ve krallar kimin ışığına gelecekler?

İbranice’de bu kişi, dişil tekil şahıstır (*ayrıca 1, 2. ayetlere bkz.*). Bir kadın olarak nitelendirilen bu şey, önceki bölümün sonlarına doğru anılan “Siyon” olmalıdır (*Yşa 59:20*). Öyleyse karanlıkla kaplı dünyadaki insanlar Siyon’a geleceklerdir. Onlar üzerlerine doğan Allah’ın görkeminin ışığıyla hareket edeceklerdir (*Yşa 60:2*). “Siyon’a kendine ait olan ışığa girmesi, sonra da ulusun aynı ışığa girip girmediğini gözlemlemesi emredilmektedir.”—J. Alec Motyer, *The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, S. 494. Siyon, Yeruşalim olmakla birlikte buradaki vurgulamanın şehrin fiziksel konumundan ziyade insanlara yönelik olduğuna dikkat edin.

Yeşaya 60’ın geri kalan kısımları 1-3. ayetlerde sunulan konuları geliştirmektedir. Dünyalı insanlar, Allah’ın lütfuyla bereketli hale gelen Yeruşalim’e getirilmektedir.

Bu peygamberlik bildirisi, Allah’ın İbrahim’e verdiği antlaşma vaadi ile nasıl kıyaslanabilir? Yar 12:2, 3. Onlar da aynı şeyi söylemiyorlar mı?

Allah’ın, İbrahim ve soyunu seçerken evrensel bir amacı vardı: İbrahim aracılığıyla dünyadaki tüm aileler bereketlendirilecekti (*Yar 12:3; 18:18; 22:18*). O halde Allah’ın İbrahim’le yaptığı antlaşma, eninde sonunda tüm insanlığı da kapsayan bir antlaşma olacaktı. O ve onun soyu tüm dünyaya Allah’ın vahiy kanalı olacaktı.

Yeşaya halkını eski evrensel kaderine döndürmek için çaba gösterdi. Gerçek Allah’ın temsilcileri olarak onlar sadece kendilerine değil tüm dünyaya karşı sorumluydular. Allah’ı arayan yabancılara kucak açmalıydılar (*Yşa 56:3-8 ile karşı.*), çünkü O’nun tapınağına “bütün ulusların dua evi denecekti” (*Yşa 56:7*).

Bu bağlamda Yedinci-Gün-Adventistleri’nin rolünden ne anlıyorsunuz?

“Rab’bin Lütuf Yılı” (Yşsa 61:2)

Yeşaya 61:1’de konuşan kimdir?

Rab’bin Ruhu meshedilmiş kişinin yani Mesih’in üzerindedir. O, “Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için, tutsaklara serbest bırakılacaklarını, zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını” (1. ayet) müjdeleyen kişidir. Sizce kim olabilir? Allah’ın Kul’unun buna benzer terimlerle ifade edildiği Yeşaya 42:1-7 ile karşılaştırınız.

Yeşaya 61:2, “Rab’bin lütuf yılından” bahsetmektedir. Davudî Kral ve Kurtarıcı olarak meshedilen Mesih özgürlükten bahsederek çok özel ilahî bir lütuf yılının gelişini ilan etmektedir. Allah’ın Levililer 25:10’da İsraililere kutsal ellinci yılda ilan ettiği özgürlükle karşılaştırın: “O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek”. Bu, atalarına ait olan toprağı satmaya zorlanmış kişinin veya çetin zamanlarda hayatta kalma savaşı vererek başkalarının hizmetine girmiş olan kişinin (25-55. ayetler) tekrar eski topraklarına ve özgürlüğüne kavuşacağı anlamına gelmektedir. Ellinci yıl, Kefaret Günü’nde çalınan boru ile başladığı için (9. ayet), bu pasajdan daha önce Yeşaya 58 ile ilişkili olarak söz etmiştir.

Yeşaya 61:2’deki “Rab’bin lütuf yılı”, bir çeşit jübile yılı olduğundan, Levililer 25’teki gibi olağan bir adetin yerine getirilmesi olayı değildir. Bu yıl, kendisini açıkça özgürlük ve yeniden yapılandırma hizmeti aracılığıyla ortaya koyan Kral Mesih tarafından ilan edilmiştir. Bu durum, tarihte bazı Mezopotamya krallarının sosyal bir iyilik hizmeti olması amacıyla halkının eski borçlarını silerek gösterdiği davranışa benzemektedir. Mesih’in hizmeti, Levililer 25’teki yasanın kapsamının çok üzerindedir. O sadece “tutsaklara özgürlük ilan” etmemiş, aynı zamanda yüreği ezik olanların yaralarını sarmış, yas tutanları avundurmuş ve onlara kendi doğruluğunu getirmiştir (Yşsa 61:1-11). Bundan başka “Rab’bin lütuf yılına” ilave olarak, “Tanrı’mızın öç alacağı günü” (2. ayet) ilan etmiştir.

Yeşaya’nın peygamberlik bildirisi ne zaman gerçekleşmiştir? Luk 4:16-21. İsa’nın hizmeti bunu nasıl başarmıştır? Ayrıca kendinize şu önemli soruyu sorun: Biz tabii ki İsa değiliz. Fakat bizler O’nu dünyaya temsil etmeliyiz. Yeşaya 61:1-3’te vurgulanan, Mesih’in yaptığı, sınırlı kapasitede olan bizlerin de aynı şekilde yapması gereken işler nelerdir? Bunları yapabilmek için ne gibi pratik yollar bulunmaktadır?

“Tanrımız’ın Öç Alacağı Gün” (Yşsa 61:2)

Yeşaya 61’deki bütün iyi haberlerin ortasında, Mesih neden Allah’ın öcünü ilan etmiştir? Bu peygamberlik bildirisi ne zaman gerçekleşmiştir?

İsa Mesih Nasıra’da Yeşaya 61’i, “Rab’bin lütuf yılını ilan etmek için” cümlesine kadar okudu (2. ayet; Luk 4:19). Sonra birden kitabı kapattı ve şunları söyledi: “Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” (Luk 4:21). Böylece kasten ve özellikle, aynı ayette geçen bir sonraki sözcükleri: “Tanrımız’ın Öç Alacağı Gün” (Yşsa 61:2) okumaktan kaçınmıştır. Tutsakları Şeytan’ın zulmünden özgür kılan müjde, özgürlük ve avuç dolu hizmetinin daha başlangıcında, öç alma gününden bahsetmenin sırası henüz gelmemiştir. O, Matta 24’de (Mar 13; Luk 21 ile karş.) elçilerine ilahî yargının ileride geleceğini bildirmişti.

Gerçekten de Yeşaya 61’de geçen Rab’bin öç alma günü, “Rab’bin büyük ve korkunç günü” (Yoe 2:31; Mal 4:5) Mesih’in düşmanlarını yenerek ve halkından baskı altında olan geri kalanları serbest bırakarak, yeryüzünü adaletsizlikten özgür kalmak için yeniden geldiğinde gerçekleşecektir (Vah 19; Dan 2:44, 45 ile karş.). O halde Mesih “Rab’bin lütuf gününün” başlangıcını ilan etmesine rağmen bunun bitiş noktası O’nun ikinci gelişinde olacaktır.

Seven bir Tanrı ile öç almayı vaat eden bir Tanrı düşüncesi arasında nasıl bir uzlaşma sağlıyorsunuz? Bu fikirler uyumsuz mudur? Yoksa öç almayı, bu sevginin bir göstergesi olarak mı anlıyorsunuz? Eğer böyleyse bunu nasıl açıklayabilirsiniz?

İsa’nın tokat atana öbür yanağımızı çevirmemizi söylemesine rağmen (Mat 5:39), başka bir yerde yargının olacağı ve cezanın verileceği konusunda çok açıktır (Mat 8:12). Pavlus “kötülüğe kötülükle karşılık verilmemesi” konusunda uyarırken (1Se 5:15), aynı zamanda Rab İsa alevler içinde göklerden gelip görüldüğü zaman “Tanrı’yı tanımayanları cezalandıracağını” (2Se 1:8) söylemektedir.

Bu fark tabii ki sonsuz irfanı ve merhameti içinde sadece Rab’bin adaleti ve öcü tamamen adil bir şekilde uygulamasından kaynaklanmaktadır. İnsanî adalet ve insanî öç, insanlığa özgü yanlışlarla, zaafarla ve tutarsızlıklarla birlikte gelir. Allah’ın adaleti tabii ki bu sınırlamaların tamamen dışındadır.

Aşağıdaki olaylardan hangisinde kötülük yapan birinden öç alma isteğin ağır basar? (1) Senin sevmediğin birini inciten şahıs mı? yoksa (2) Senin sevdiğin birini inciten şahıs mı? Bu örnekte geçen durum, Allah’ın bize olan sevgisini ve öç uyarılarını anlamamıza nasıl yardımcı olmaktadır?

EK ÇALIŞMA: Ayrıca Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, 1. Cilt, S. 208–210; ve *Sevgi Öğretmeni*, S. 215-222'ye göz atınız.

“İsa, halkın önünde kendisiyle ilgili peygamberlikleri yaşayan biri olarak durdu. Okuduğu sözleri açıklayıp zulmedenin gücünü kırarak, tutsaklara özgürlük verecek, hastaları iyileştirecek, körlerin görmesini sağlayacak ve dünyaya gerçeğin ışığını getirecek olan Kişi olarak Mesih'ten söz etti. Etkileyici anlatım tarzı ve sözlerinin harikulade önemi, kendisini dinleyenleri daha önce hiç hissetmedikleri bir güç ile etkiledi. O'nun ilahi etkisi her engeli aştı; Musa gibi, onlar da Görünmeyen'e baktılar. Kalpleri Kutsal Ruh ile dolarken “amin” sesleriyle ve övgülerle Rabbi yücelttiler.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, S. 216.

“Allah'ın oç alma günü geliyor—gazabının şiddetinin günü. O'nun geleceği güne kim katlanabilir? İnsanlar Rab'bin Ruhuna karşı yüklerini sertleştirdiler, fakat O'nun gazabının okları, mahkumiyet oklarından daha şiddetli deler. Allah artık bundan dolayı günahkârla ilgilenmeyecektir. Sahte çoban acaba o gün günahı kalkan olarak kullanabilecek mi? Birçoklarıyla birlikte itaatsizliğin yolundan gittiği için mazur görülecek mi? Popüler ve saygın olmak, suçlu kaldıracak mı? Bunlar, kayıtsız ve umursamaz kişilerin kendileri adına üzerinde kafa yormaları ve kendilerine çeki düzen veremeleri gereken sorulardır.”—Ellen G. White, *Faith and Works*, S. 33.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Adventist bir pastör hizmetteki bir numaralı sorununun, başkalarının kendi aralarına katılmalarını istemeyen kilise üyelerinin ayrıcalıklı davranışları olduğunu beyan etmişti. Başkalarının da henüz son gelmeden kurtulma fırsatından yararlanacağı (*Mat 24:14*) sevgiyi, umudu ve Mesih'in krallığının müjdesini tüm dünyaya götüren “Hıristiyanlar” nasıl olur da aynı kilise içinde bir şeyler yapmaya çaba gösteren diğer kardeşlerini kabul etmek istemezler?

ÖZET: Allah, adil olmayan topluluğu, isyankârı ortadan kaldırarak ve kendisini Allah'tan ayıran günaha yüz çeviren geri kalanları yeniden yapılandırarak aklar. Allah'ın varlığının dağıttığı lütuflar doğrultusunda diğer ulustan insanlar da Allah'a ve O'nun halkına yönelir ve böylece onlar da Mesih tarafından ilan edilen ve dağıtılan Allah'ın lütuflarından bir zevk alır.

“Bir Kilise Kurmak İstiyorum” (Meksika)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Julio Ovalle, Meksika'daki kilise üyeleri için düzenlenen Global Heyet konferansından eve döndüğünde büyük bir hevesle doluydu.

Ocak 2017'deki olayda öğrendiklerini büyük bir hevesle karısı María Díaz'a anlattı. “Şimdi bir kilise kurmak istiyorum” dedi.

María fikri beğendi. “Haydi Yapalım bunu!” dedi.

Ama nereden başlamalıydı? Julio yeni mahallelere gitmek istedi ve başlamak için iyi bir yolun insanlara hava, su, güneş ışığı ve dinlenme gibi temel sağlık ilkelerini öğretmek olduğunu düşündü. Julio ve María, gönüllü Global Heyet önderleri olarak çalışmak için Kuzey Meksika Heyetinden destek aldı ve kilise pastörü de bu planları destekledi. Ancak bazı kilise üyeleri, daha önce denedikleri bir kilise kurma girişiminin başarısız olduğunu hatırladı.

Birisi çıkıp, “Bu plan asla işe yaramayacak” dedi.

Bir başkası “İyi bir sonuç alamayacaksın” dedi.

Julio, María ve iki yetişkin kızları, bir sağlık programı olan “Sağlıklı Yaşamak İstiyorum” adını taşıyan parlak yeşil tişörtler giydiler ve insanların kapılarını çalmaya başladılar. Her evde, insanları evde sağlık kurslarına ve kilisede sağlıklı yemek yapma kurslarına kaydolmaya davet ettiler.

Aile dört hafta boyunca yoğun bir şekilde çalıştı ve sonunda Rogelio adlı 60 yaşındaki bir adamı Kutsal Kitap Dersleri için bu programa kaydoldu.

Kilise üyeleri ailenin gayretini görüp Rogelio'nun katıldığını öğrendiklerinde, birkaç üye parlak yeşil tişörtler giydi ve kapı kapı dolaşarak insanları bilgilendirdi. Çok geçmeden grup on beş kişiye yükseldi.

Kilise üyeleri altı ay aralıksız çalıştılar. Artan sayıda insanın Kutsal Kitap çalıştığını gören Julio, Şabat günü öğleden sonraları buluşmak için küçük bir grup kurmaya karar verdi. Bu planı Şubat 2017'de kiliseye duyurdu ve daha fazla kilise üyesini bu çalışmaya katılmaya davet etti. Kilise bu küçük grubu destekledi ve cemaatten on üye bu katılma davetini kabul etti. Ayrıca doğum günleri ve düğünler için salon kiralayan bir kilise mensubu küçük gruba kendi mekanını ücretsiz olarak onlara verdi. Küçük grubun ilk toplantısına yirmi beş kişi geldi.

Küçük bir grup olarak resmi olarak onaylandıktan üç ay sonra, yerel heyet onları Sebt Okulu (Belki ev grubu demek daha iyi olur) grubu olarak kayda geçti. On yedi ay sonra Eylül 2018'de kilise statüsü kazandılar. Bugün, Puerta del Cielo (Cennetin Kapısı) Yedinci Gün Adventist Kilisesi, Julio ve María'nın sağlık sınıfları aracılığıyla vaftiz edilen 24 kişi de dahil olmak üzere 35 üyeye sahiptir. Şabat günü katılımı genelde 50 kişiye ulaşır. Bir kilise binası inşa etme planları yapıyorlar. 46 yaşındaki Julio, “Amacımız kiliseyi ayağa kaldırmak ve Tanrı'nın krallığı için daha fazla imanlı yetiştirmek” dedi.

Yeryüzünün Yeniden Doğuşu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 65:17–25, Yeşaya 66:1–19, Yeşaya 66:19–21, Yeşaya 66:21, Yeşaya 66:22–24*

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, yeni bir gök yaratmak üzereyim; geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek” (*Yşa 65:17*).

BİR GÜN ON İKİ YAŞINDAKİ BİR OĞLAN, astronomiyle ilgili bir kitaba dalmış, okuluna gitmemek için inat ediyordu. Annesi çocuğu telaşla alıp aile doktoruna götürdü. Doktor çocuğa şöyle sordu: “Billy ne oluyor? Neden artık derslerine çalışmıyor ve okuluna gitmek istemiyorsun?”

Çocuk, “Çünkü bu astronomi kitabında bir gün güneşin söneceğini ve böylece dünyadaki tüm yaşamın ortadan kalkacağını okudum.” diye yanıt verdi doktora.

Annesi heyecanlı bir şekilde bağırды, “Bu seni ilgilendirmez! Bu seni ilgilendirmez!”

Doktor anneyi sakinleştirdikten sonra küçük çocuğa döndü, gülümseyerek şöyle dedi, “Fakat Billy, kaygılanmana gerek yok ki, çünkü bunlar olduğu zaman zaten hepimiz bu dünyadan çoktan göçmüş olacağız.”

Tabii ki bu problemin bir yüzü: Sonunda zaten hepimiz ölmüş olacağız.

Çok şükür, varlığımız ölümle sona ermiyor. Tam tersine bizlere yeniden yaratılacak dünyada yaşam, sonsuz yaşam sunuldu.

*27 Mart Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın dersini çalışın.

Yeni Bir Gök ve Yeni Bir Yeryüzü (Yşsa 65:17-25)

Yeşaya 65:17-25'i okuyun. Rab burada ne çeşit bir yeniden yapılandırma vaadi vermektedir?

Allah şu sözlerle başlayarak yeni bir yaratış vaad etmektedir: “Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, yeni bir gök yaratmak üzereyim; geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek” (Yşsa 65:17). Bu dikkate değer peygamberlik bildirisinde Rab “Yeruşalim’i coşku, halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağını” vaat etmektedir (18. ayet). Bu şehirde artık “ağlayış ve feryat duyulmayacaktır” (19. ayet). İnsanlar ölmeden önceki yaşamlarına oranla normal olarak yüz yıldan çok daha fazla yaşayacaklardır (20. ayet). İşleri ve çocukları kendilerine zevk kaynağı olacaktır (21-23. ayetler). Allah onlara daha yakarmadan yanıt verecektir (24. ayet).

Bu kadar hoş olmasına rağmen neden bizim son yapılandırılmamız, son umudumuzu tasvir etmemektedir?

Böylece vaat edilen ülkede huzurlu ve uzun bir yaşam üzerine az çok fikir sahibi olduk. Fakat insanlar çok daha uzun bir süre yaşasalar da sonunda yine de ölüyorlar. O halde “yeni gökyüzü” ve “yeni yeryüzü” ile birlikte beklediğimiz doğanın radikal değişimi nerede? Sonraki ayet bize şöyle diyor: “Kurtla kuzu birlikte otlayacak, aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceği toprak olacak. Kutsal dağımın hiçbir yerinde kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek diyor RAB” (25. ayet).

Aslan gibi etoburların ot yemesi, vejetaryen mutfağında kurs almaktan çok farklı bir şeyi gerektirir. Bunun gerçekleşmesi için, dünyanın yeniden yapılandırılarak, Aden bahçesine ölüm gelmeden önceki ideal duruma dönmesi gerekir.

Yeşaya 65’de Allah’ın “yeni gökyüzü” ve “yeni yeryüzü” olarak tanıttığı şey, Yeruşalim’in yeniden yaratılışı ile başlayan bir süreç ve aşamalar serisidir. Mesih’in adalet getirdiği Yeşaya 11 ile karşılaştırınız (1-5. ayetler). Sonra, nihayet Allah’ın tüm dünyayı kapsayan “kutsal dağında” barış olacaktır; Yeşaya 11’de kullanılan bu betimleme, Yeşaya 65’dekine benzerdir: “Kurtla kuzu bir arada yaşayacak... aslan sığır gibi saman yiyecek” (Yşsa 11:6, 7). Rab’bin “kutsal dağı” Yeruşalim’deki Siyon Dağı ile başlamakla beraber, bu Rab’bin eninde sonunda yeni bir dünyada kurtardığı halkına vaat ettiği şeyin sadece bir habercisi, sembolüydü.

60, 70, 90 hatta 100 yıl yerine birçok insanın bir milyon hatta daha fazla yaşadığını farz edelim. Yine de insanlığın temel problemi neden çözümlenmemiş olurdu? Sonsuz yaşam, neden bizim en derin insanî ihtiyacımıza verilecek tek yanıttır?

İlahî “Mıknatıs” (Yşa 66:1-19)

Yeşaya 66:1-19’u okuyun. Yeşaya’nın yazdığı tarihi göz önüne alarak, burada vermiş olduğu temel mesaj nedir?

Peygamber aracılığıyla Allah çağrısını yinelemiş ve kitabın içine işleyen uyarısını yapmıştır: Allah, sözünden korkan alçakgönüllüleri kurtaracak ve yeniden yapılandıracaktır (2, 5. *ayetler*). Yeşaya 40:1’de olduğu gibi, onları avunduracaktır (13. *ayet*). Fakat kendisine karşı isyan edenleri yok edecektir. Bunlar, Allah’ın iğrendiği şeyleri kurban eden adetlerine bağlı ikiyüzlüler (Yşa 66:3, 4; Yşa 1:10-15 ile karşı.) olduğu kadar, imanlılardan nefret edenleri de kapsamaktadır (Yşa 66:5). Ayrıca Yeruşalim’deki tapınakta yapılanlar gibi (Hez 8:7-12) putperestçe yapılan iğrençlikleri (17. *ayet*) içermektedir.

Yeşaya 66:3’e bakın. Buradaki metinde ne denmektedir? Burada ne gibi ruhani prensipler ortaya konmaktadır? Aynı fikir, hıristiyanlık ve ibadet bağlamında nasıl vurgulanabilir?

Allah nasıl bir mıknatıs gibi ulusları kendisine çekecektir? Yşa 66:18, 19.

Allah düşmanlarını yok ederek, (14-17. *ayetler*) görkemini göstermektedir, ki insanları mıknatıs gibi Yeruşalim’e doğru çekebilsin (Yşa 2:2-4 ile karşı.). Allah, en sonunda onlara Yeşaya tarafından bahsedilen fakat burada belirtilmeyen bir “işaret” koymaktadır: Bunlar bana ün getirecek, yok olmayan sonsuz bir belirti olacak (Yşa 55:12,13). O’nun yıkımdan sonra halkını yeniden yapılandırarak gösterdiği lütuf; O’nun tufandan sonra Nuh’a verdiği gökkuşağı gibi yeniden tesis ettiği lütuf budur (Yar 9:13-17).

Yeşaya 66:5’i okuyun. Sözünden titremek ne demektir? Rab neden O’nun sözünden titrememizi istemektedir? Eğer böyle davranmıyorsan, kalbinin durumu ile ilgili ne söylenebilir?

Müjdeciler ve Dini Liderler (Yşa 66:19-21)

Hayatta kalanların Rab'be sunu olması için uluslardan insanlar getirmesi ne anlama gelmektedir? Yşa 66:19, 20.

Allah, yıkımda hayatta kalanları dünyanın dört köşesine, Allah'ı tanımayan insanlara gönderecektir “uluslar arasında yüceliğimi ilan edecekler” (19. ayet). Bu cümle, Eski Ahit'te misyonerlik programını ifade eden en belirgin demeçlerden birisidir. Bir diğer deyişle insanlar sadece İbrani ulusuna gelmeyecekler, bazı İbraniler de diğer uluslara giderek onlara gerçek Allah hakkında bir şeyler öğreteceklerdir—Yeni Ahit'te yer alan çok net bir örnek. Sürgünden çıkış ile Mesih'in çağı arasındaki zaman (Mat 23:15) içinde Yahudi misyonerliği uygulanmakla beraber ilk hristiyanlar Müjde'yi çok hızlı bir şekilde kitlelere yaymışlardır (Kol 1:23).

İsraillilerin Rab'bin tapınağına tahıl sunusu getirdikleri gibi misyonerler de O'na sunu olarak “tüm uluslardan kardeşler” (Yşa 66:20) getireceklerdi. Tahıl sunusu gibi Allah'a kesilmeden armağan edilen sunular, Rab'be “canlı kurbanlar” (Rom 12:1 ile karşı.) olarak getirilen sunulardı. İnsanların da Rab'be bir tür sunu olarak getirilebileceği fikri, daha önce uygulanmış olan “RAB'bin hizmetini yapabilmeleri için, İsraillilerin arasından adak olarak Levililerin RAB'be adanması” (Say 8:11) fikri ile karşılaştırılabilir.

Allah'ın “aralarından kimilerini kâhin kimilerini Levili olarak seçeceği” (Yşa 66:21) vadinin önemi nedir?

21. ayette yer alan “kimileri” sözcüğü, bir önceki ayette geçen “tüm uluslardan kardeşler” ifadesine gönderme yapmaktadır. Bunlar, Allah'ın aralarından bazılarını rahipler ve Levililer haricinde tapınak liderleri olarak diğer uluslardan seçeceği insanlardır. Bu devrimsel bir değişimdir. Allah daha önceleri sadece Harun soyundan gelenleri rahip olarak hizmet etmesi ve sadece Levi soyundan gelen üyeleri de onlara yardım etmesi için yetkilendirmişti. Diğer uluslardan olanlar gerçekte Harun ve Levi soyundan olamazlardı, fakat Allah daha önceleri Yahudilerin çoğuna yasaklanmış olan bu yetkileri diğer uluslardan gelen yetenekli kişilere de verdi.

1.Petrus 2:9, 10'u okuyun. Petrus kime yazıyor? Ne söylüyor? Bugün “kutsal bir ulusun” üyeleri olarak her birimize nasıl bir mesaj veriyor? Bizler orijinal halktan daha iyi şeyler mi yapıyoruz (Çık 19:6)?

İman Topluluğu (Yşsa 66:21)

İsraililer, “kâhinler krallığı ve kutsal bir ulus” idi (Çık 19:6). İbadet liderleri olarak temsil edilen özel rahiplere sahipti. Fakat gelecekte diğer uluslardan olanlar da ibadet liderleri olabilecekti (Yşsa 66:21).

Bu değişiklik, yenilenmiş olan iman topluluğuna nasıl etki edecektir? Mat 28:19; Elçilerin İşleri 26:20; Gal 3:28; Kol 3:11; 1Ti 3:16'ya bkz.

Allah'ın “yeni dünya düzeninde” diğer uluslardan olanlar sadece Allah'ın halkına katılmakla kalmayıp, “kâhinler krallığı” olarak adlandırılan birleşik iman topluluğunda da Yahudilerle eşit haklara sahip olacaklardı. Bu yüzden Yahudiler ve diğer uluslar arasındaki farkın fonksiyonel anlamda önemi kalmayacaktı.

Yeşaya'nın bu peygamberlik bildirisi ne zaman gerçekleşti?

Diğer uluslara misyonerliğe giden Pavlus şunu ilan etmişti: “Artık ne Yahudi ne Grek... ayrımı vardır. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. Ve eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçılarsınız” (Gal 3:28, 29).

Vaadin mirasçıları olmak ve bu yüzden “kâhinler krallığı” olarak yüceltilmek, onların kibirli bir seçkinler sınıfına dahil olmaları için değil, “Sizi karanlıktan kendisinin şaşılacak ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini ilan etmek için” (1Pe 2:9; Yşsa 66:19 ile karş.) önem taşımaktadır.

Diğer uluslardan olanların yüceltilmesi, Allah onları da aynı şekilde ödüllendirdi diye Yahudiler'e şikayetçi olma hakkını vermez. Ne de diğer uluslardan olanların, Yahudi kardeşlerini hor görerek, saygısızca tavır takınmasına veya daha önceşe alınanların daha sonrakileri hor görmelelerine neden olmamalıdır (Mat 20:1-16 ile karş.). Allah'ın vahyinin kanalı olarak ilk “Yahudiler'e Tanrı'nın sözleri emanet edildi” (Rom 3:2). Pavlus diğer ulustan olanlara şöyle yazmıştı: “Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse, ve sen, yabani zeytin filizi olarak onların yerine aşılanıp öz ağacın semiz köküne ortak oldunsa, dallara karşı övünme” (Rom 11:17, 18).

Çarmıhın ışığında, Müjde topluluğunun ışığında her çeşit dini, etnik veya politik ayrımcılık neden Allah tarafından iğrenç karşılanmaktadır? Kendinize yakından bakarak, dini veya etnik üstünlük duyguları besleyip beslemediğinizi araştırın. Eğer böyleyse tövbe edin!

Soyunuz ve Adınız Öyle Duracak (Yşa 66:22-24)

Yeşaya 66:22'yi okuyun. Buradaki metinlerden ne anlıyoruz? Buradan nasıl bir umut çıkarıyoruz?

Yeşaya'daki en harika vaatlerden birisini Yeşaya 66:22'de görmekteyiz. Dikkatle okuyun. Yeni gökyüzünde ve yeni yeryüzünde soyumuz ve adımız sonsuza kadar öyle kalacaktır. Ne eriyip gidecek, ne kaybolacak, ne sürülecek, ne koparılacak ne de kökü kurutulacaktır. Burada bize günah olmayan, ölüm olmayan, acı olmayan yeni bir dünyada sonsuz yaşam vaadi, yeni bir gökyüzü ve yeni bir yeryüzü, hıristiyan imanımızın son ve tam gerçekleşmesi, Mesih'in bizler için çarmıhta yaptığının mükemmel karşılığı verilmektedir.

Yeşaya 66:23'te yeni bir gökyüzü ve yeni bir yeryüzünün betimlenmesinde neden Yeni Ay ve Sebt Günü birlikte kullanılmıştır?

Bu zor metne değişik bakış açıları olmakla birlikte diğer bir yaklaşım tarzı da şudur: Allah kurban sisteminin var olmasından önce Sebt Günü'nü yaratmıştı (Yar 2:2, 3). Bu durumda Sebt Günü, ibadet sistemi ile onurlandırılmasına rağmen buna bağlı değildi. Böylece yeniden yapılanma sürecinden yeni dünyanın kurulmasına kadar kesintisiz olarak devam eder. Kutsal Kitap'ta Yeni Ay'ın kurban sisteminden ayrı olarak ibadette meşru günlerden sayıldığına dair bir gösterge yoktur. Fakat belki de yeni dünyada ibadet günü olacağı için (haftalık Sebt Günü gibi değil) her ay meyve veren yaşam ağacı gibi algılanmaktadır (Vab 22:2).

Yeşaya 66:23'ün her ne kadar belirgin bir anlamı olmasına rağmen, asıl can alıcı nokta Allah'ın halkının sonsuza kadar O'na tapınacağı olabilir..

Yeşaya, neden kurtulanların, Allah tarafından yok edilen isyankârların cesetlerine iğrenerek baktığı olumsuz bir tabloyla son bulmaktadır (24. ayet)?

Yaşadığı günlerde halkı çok çarpıcı bir görüntüyle uyanan Yeşaya, Babil yıkımından sağ kurtulan imanlılarla, yok edilecek olan isyankârlar arasındaki farkı göstermektedir. Bu sonsuz bir ıstırap değildir: İsyankârlar "ateş" ile öldürülecek, felaket işini sonlandırana kadar sönmeyecek ki, Yerusâlim'in yeniden yaratılışı başlayabilsin.

Yeşaya'nın uyarısı, Vahiy kitabında peygamberliği yapılan son gerçekleşmeye işaret etmektedir: günahkârın, Şeytan'ın ve ölümün ateş gölüne atılarak yok olması (Vab 20), bundan sonra gözyaşı ve acının olmadığı, "önceki şeylerin ortadan kalktığı," (Vab 21:1-4; Yşa 65:17-19 ile karş.) ve dünyada kurtarılan herkes için sonsuz bir yaşam, yeni bir varoluşun yer aldığı "yeni bir gökyüzü ve yeryüzünün," kutsal "yeni Yerusâlim'in" yaratılması.

EK ÇALIŞMA: Evrenin son olarak günahlardan temizlenmesi hakkında Ellen G. White'in, "Sonsuz Barış: Çatışma Sona Eriyor," *Büyük Mücadele*, S. 349–358'i okuyunuz.

"Sürüp giden sonsuz yıllar, Tanrı'ya ve Mesih'e ilişkin daha yüce açıklamalar getirecek. İnsanlar Tanrı hakkında ne kadar çok bilgi edinirse, O'nun karakterine o kadar çok hayran kalacaklar. İsa, kurtuluşun zenginliklerini ve Şeytan'la gerçekleşen çatışmadaki şaşırtıcı başarıları onların gözleri önüne serecek. Kurtulananların yürekleri bağlılıkla çarpacak. On binlerce ses birleşecek ve dev bir övgü korusu oluşturacak."

"Ve gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki tüm yaratıkların, bunlardaki tüm varlıkların şöyle dediğini işittim: 'Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek, taht üzerinde oturanın ve Kuzu'nun olsun!'" *Vah 5:13*.

"Büyük çatışma bitmiştir. Günah ve günahkâr ortadan kalkmıştır. Tüm evren temizlenmiştir. Engin yaratılışın tümüne uyum ve hoşnutluk yayılmaktadır. Yaşam, ışık ve iyilik her şeyi yaratandan sınırsız evrene akmaktadır. En küçük atomdan en büyük dünyaya kadar canlı ya da cansız her şey, eşsiz bir güzellik ve sevinç içinde Tanrı'nın sevgi olduğunu duyurmaktadır."—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, S. 357-358.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Yeni bir gökyüzü ve yeryüzündeki sonsuz yaşam vaadi, hıristiyan inancımız için neden temel teşkil etmektedir? Bu vaat olmadan imanımız ne derecede iyi olurdu?
- ❷ 2.Petrus 3:10-14'ü okuyun. Bu ayetler Yeşaya 66'daki fikri nasıl aynen yansıtmaktadır?

ÖZET: Yeşaya hayrete düşüren bir şekilde görünümünü sunmaktadır. Allah topluluğunu sadece arındırmak ve yeniden yapılandırmakla kalmayıp, onun sınırlarını tüm ulusları kapsayacak şekilde genişletmektedir. Eninde sonunda topluluğunun yeniden yaratılışı, O'nun varlığının halkı için nihai avanç olduğu evrenin yeniden yaratılışına neden olacaktır.

Tekerlek Arızası (Rusya)

Yazan: Andrew McChesney, Adventist Topluluğu

Rusya'da Zaoksky Adventist Üniversitesi'nde pastör ve dekan olan İly'a Koltuk, karısıyla birlikte Karadeniz tatiline çıkmak için arabaya bindiler.

Yaklaşık on saat sonra arabada tekerlekle ilgili bir sorun ortaya çıktı.

Tak! Tak! Tak!

İly'a sorunun ne olduğundan emin değildi.

Arabayı durdurdu ve aşağı indi. Tekerlerde herhangi bir sorun göremedi. Karısıyla dua etti.

"Sevgili Tanrım, tekerlerde bir sorun yaşıyoruz, lütfen bize yardım et." diye dua etti.

İly'a direksiyonun başına tekrar geçti ve yoluna devam etti.

Tak! Tak! Tak!

Gürültü gittikçe yükseldi. İly'a ve eşi 1.000 kilometre seyahat etmişlerdi. Kolayca geri dönüp eve dönemezlerdi. Gidecekleri yere varıncaya kadar gitmeleri gereken 400 kilometre vardı.

Tak! Tak! Tak!

İly'a sessizce dua etti. Birden bir erkek sesinin "Şu araba tamirhanesinde dur ve içerideki tamircilerle konuş" dediğini duyar gibi oldu.

Şaşkınlıkla pencereden dışarı baktı ve bir araba tamircisi gördü. Durdu, pek yapacak işleri yokmuş gibi oturan ve muhabbet eden iki adam buldu.

"Bana yardımcı olabilir misiniz?" dedi İly'a. Arabamdan sesler geliyor.

Tamirciler arabayı kontrol etti. Lastikleri döndürdüler. Bir kaç şeyi daha kontrol ettiler.

Sonunda bir tamirci, "Atlayın arabanıza" dedi. "Gidebilirsin."

"Teşekkür ederim," dedi İly'a. "Borcum ne kadar?"

"İki yüz ruble" dedi ya da yaklaşık 20 Türk Lirası.

İly'a 200 ruble ve cep boy bir Yuhanna İncili çıkarttı. Parayı kitaba koydu ve şaşkın gözlerle onlara bakan tamircilere uzattı.

"Bu nedir?" bir tamirci sordu.

"Müjde" dedi İly'a.

Tamirciler daha da şaşırdu. Sen pastör müsün? diye sordu. İly'a başını salladı.

Tamircilerin yüzleri neşeye aydınlandı. Kitabın içinde olan 200 rubleyi çıkarıp İly'a'ya iade ettiler. Biri kitabı kaldırdı ve

"Bu kitabı bize Tanrı gönderdi" dedi. "Siz buraya vardığımızda Tanrı hakkında konuşuyorduk."

Bu çeyreğin On Üçüncü Sebt Sunularının bir kısmı, Rusya'daki Zaoksky Adventist Üniversitesi kampüsünde bir ilkokul ve lise binası inşa edilmesine yardımcı olacak.